

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี
โดยการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

A Comparison of Learning Achievement of Occupation and Technology
Learning Subject Group by Using Inquiry Method and Regular Classroom
Method of Matthayom 2 Students

ชมพูนุท ยุติธรรม

Chomphunuch Yutitram

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: chomphunuchyu@gmail.com

Received: January, 4 2021

Revised: January, 26 2021

Accepted: January, 29 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ เรื่อง การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาเกษตร ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับการสอนแบบปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอหนองแค จังหวัดสระบุรี จำนวน 66 คน ประกอบไปด้วยนักเรียน 2 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 37 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 3 จำนวน 29 คนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การถนอมอาหารจากผลผลิตทางการเกษตรและแบบทดสอบเจตคติต่อวิชาเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีประสิทธิภาพ E_1/E_2 เท่ากับ 86.56/89.19 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ 80/80 ตั้งไว้ 2) นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนวิชาเกษตรสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการจัดการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, การสอนแบบสืบเสาะหาความรู้, การสอนแบบปกติ

ABSTRACT

The objectives of this research were two-folds 1) To find the effectiveness ABSTRACT of learning Inquiry Method. on agricultural product processing of Mathayom 2 students with efficiency according to the criteria 80/80 2) To compare the attitudes of students towards agricultural work of Mathayom 2 students by using inquiry method and regular classroom method. The sample group used in the research was 66 mathayom 2 students in Hinkongpiboolanusorn School, Huai Khamin Sub-district, Nong Khae District, Saraburi Province, consisting of 2 classrooms; 37 mathayom 2 students, of room 1, and 29 mathayom 2 students of room 3. The research instruments were learning management plan, occupation and technology learning subject group of mathayom 2 students, learning achievement test on preserving food from agricultural products and attitude test on agricultural work of mathayom 2 students. The statistics used for data analysis were percentage, average, standard deviation, and t - test (Independent Samples).

The results of the research revealed that 1) The instructional management plan was efficient, E1/E2 as 86.56/89.19 which was higher than the 3 criteria set of 80/80, 2) Students learning by using inquiry teaching methods. had academic achievement and attitude towards learning agriculture higher than students learning by regular method. Statistical significance was at the level of .05

Keywords: Academic achievement, Inquiry method, Regular method

บทนำ

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ในตัวตนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้คนรู้จักการคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถเชื่อมโยงความรู้ทักษะและค่านิยมที่ดีงามเพื่อการดำเนินชีวิตสามารถปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว มีคุณธรรม จริยธรรม รู้จักพึ่งตนเอง และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข การศึกษาจึงเป็นความหวังในการแก้ปัญหาที่มีอยู่มากมายของชาติให้หมดสิ้นไป และเป็นตัวผลักดันการพัฒนาชาติให้เป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม คือ ดำรงไว้ซึ่งสิ่งดีและรับสิ่งใหม่อันเหมาะสมการศึกษาได้ดำเนินการมายาวนาน มีการปรับเปลี่ยนแนวคิด แนวทางในการจัดการศึกษาตลอดเวลา เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับบริบทในสังคม สภาพการจัดการศึกษาของประเทศไทยที่ผ่านมา ยังไม่เอื้อต่อการพัฒนาประเทศเท่าที่ควร เพราะไม่

สามารถทำให้ผู้เรียนได้เรียนในสิ่งที่ตนถนัดตามความสามารถและความต้องการ ตลอดจนความเหมาะสมกับการประกอบอาชีพของตนเองและท้องถิ่น (กรมวิชาการ, 2545)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ฯ มีจุดดีหลายประการ เช่น ช่วยส่งเสริมการกระจายอำนาจทางการศึกษา ทำให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีส่วนร่วมและมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น มีแนวคิดหลักการในการส่งเสริมการพัฒนาผู้เรียนแบบองค์รวมอย่างชัดเจน อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาดังกล่าวยังได้สะท้อนให้เห็นถึงประเด็นที่เป็นปัญหาและความไม่ชัดเจนของหลักสูตรหลายประการทั้งในส่วนของเอกสารหลักสูตรกระบวนการนำหลักสูตรสู่การปฏิบัติและผลผลิตที่เกิดจากการใช้หลักสูตร ได้แก่ ปัญหาความสับสนของผู้ปฏิบัติในระดับสถานศึกษาในการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาส่วนใหญ่ กำหนดสาระการเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวังไว้มากทำให้เกิดปัญหาหลักสูตรแน่น การวัดและประเมินผลไม่สะท้อนมาตรฐานนอกจากนั้นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นในการปรับเปลี่ยนจุดเน้นในการพัฒนาคุณภาพคนในสังคมได้มีคุณธรรมและมีความรอบรู้อย่างเท่าทันให้มีความพร้อมทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และศีลธรรมสามารถก้าวทันการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่สังคมฐานความรู้ได้อย่างมั่นคง แนวการพัฒนาคนดังกล่าวมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชนให้พื้นฐานจิตใจที่ดีงามมีจิตสาธารณะพร้อมทั้งมีสมรรถนะทักษะและความรู้พื้นฐานที่จำเป็นในการดำรงชีวิตอันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศแบบยั่งยืน (สภาพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561)

กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นกลุ่มสาระที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวัน และการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และทักษะในการทำงานสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์การจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความหมายแก่ผู้เรียนสอดคล้องกับความสนใจและพัฒนาการของผู้เรียน การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีที่จะให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์พัฒนาความรู้ทักษะและเจตคติเพื่อคิดเป็นทำเป็นและแก้ปัญหาเป็นนั้นจะต้องเปลี่ยนแปลงบทบาทการสอนจากการสอนโดยมีครูเป็นศูนย์กลางมาเป็นการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญการสอนจะช่วยให้นักเรียนค้นพบความรู้ต่าง ๆ ได้เมื่อลงมือปฏิบัติกิจกรรมจนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถพัฒนากระบวนการคิดของผู้เรียน เป็นการนำเข้าสู่บทเรียนหรือเรื่องที่สนใจซึ่งเกิดขึ้นจากความสงสัยหรืออาจเริ่มจากความสนใจของตัวนักเรียนเองหรือเกิดจากการอภิปรายภายในกลุ่ม เรื่องที่น่าสนใจอาจมาจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้น หรือเป็นเรื่องที่เชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่เพิ่งเรียนรู้มาแล้ว เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนสร้างคำถามกำหนดประเด็นที่ศึกษาในกรณีที่ไม่มีประเด็นใดที่น่าสนใจครูอาจให้ศึกษาจากสื่อต่าง ๆ หรือเป็นตัวกระตุ้นด้วยการเสนอประเด็นขึ้นมาก่อนมีการกระตุ้นความน่าสนใจและนักเรียนส่วนใหญ่ยอมรับให้เป็นประเด็นที่ต้องการศึกษาจึงร่วมกันกำหนดขอบเขตและแจกแจงรายละเอียดของเรื่องที่จะศึกษาให้มีความชัดเจนมากขึ้นอาจรวมทั้งการรับรู้จากประสบการณ์เดิมหรือความรู้จากแหล่งต่าง ๆ ที่จะช่วยให้นำไปสู่ความเข้าใจเรื่องหรือประเด็นที่

จะศึกษามากขึ้นและมีแนวทางที่ใช้ในการสำรวจตรวจสอบอย่างหลากหลายจึงจะถือได้ว่าผู้เรียนได้พัฒนาตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี เป็นวิชาที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ มีทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต และรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงสามารถนำความรู้เกี่ยวกับการดำรงชีวิตการอาชีพและเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการทำงานอย่างมีความคิดสร้างสรรค์แข่งขันในสังคมไทยและสากลเห็นแนวทางในการประกอบอาชีพรักการทำงานและมีเจตคติที่ดีต่อการทำงานและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างพอเพียงมีความสุข แต่ผู้เรียนยังขาดทักษะในการคิดวิเคราะห์วางแผนการทำงานที่ดีจึงทำให้การปฏิบัติงานไม่ประสบผลสำเร็จตามจุดมุ่งหมายที่วางไว้ในด้านวิชาการเกษตรผู้เรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะพื้นฐานในการทำงานและผู้เรียนบางส่วนมีเจตคติที่ไม่ดีต่ออาชีพเกษตร 4 เพราะไม่เห็นความสำคัญของอาชีพเกษตรประกอบกับลักษณะทั่วไปของชุมชนในเขตพื้นที่บริการของโรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) ผู้ปกครองนักเรียนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป แต่ด้วยไม่มีพื้นที่ในการเพาะปลูกจึงไม่สนับสนุนให้บุตรหลานของตนเองเลือกเรียนทางด้านเกษตรเพราะเข้าใจว่าวิชาเกษตรนั้นต้องใช้แรงงานในการทำงานทำให้เห็นเหนื่อยไม่ต้องการให้บุตรหลานลำบากโดยลืมไปว่าอาชีพเกษตรเป็นพื้นฐานนำไปสู่การพัฒนาอาชีพของคนไทยในอนาคตและสามารถนำไปสู่การฝึกทักษะงานอาชีพอื่น ๆ ได้อย่างหลากหลาย

ผลผลิตทางการเกษตรเป็นวัตถุดิบมาเป็นสนับสนุนให้เกิดอาชีพ และปัจจุบันในแต่ละพื้นที่ชุมชนของประเทศไทยมีการดำเนินตามโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ซึ่งเป็นการดำเนินโครงการโดยกลุ่มแม่บ้านซึ่งเป็นผู้ปกครองนักเรียนและมีการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การทำแหนมการทำไส้กรอก การทำกล้วยฉาบ เป็นต้น ผู้วิจัยจึงได้เลือกหัวข้อในการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปพัฒนาผลิตภัณฑ์ของชุมชนให้ดีขึ้นต่อไปและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ความสำเร็จตามความมุ่งหมายของหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560) และมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด และความต้องการของชุมชนนั้นจึงจำเป็นที่ครูผู้สอนจะต้องปรับวิธีการเรียนเปลี่ยนวิธีการสอนให้หลากหลายเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ โดยเฉพาะเป้าหมายสูงสุดของการศึกษา คือ การสอนให้นักเรียนรู้จักการแก้ปัญหา รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสมโดยสอนให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อนำความรู้มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อชีวิตผู้วิจัยจึงเห็นว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการสืบเสาะหาความรู้จะเป็นแนวทางการพัฒนาผลการเรียนรู้และเจตคติที่ดีต่อการเรียนวิชาการเกษตรของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) ให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการสอนตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้วิชางานเกษตร เรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการเรียนวิชางานเกษตรโดยการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับการสอนแบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

1. แผนการจัดการสอนตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้วิชางานเกษตรเรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนแบบปกติ
3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีเจตคติต่อการเรียนวิชางานเกษตรสูงกว่าการสอนแบบปกติ

การดำเนินการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอนองแควจังหวัดสระบุรีจำนวน 103 คนประกอบด้วยนักเรียน 3 ห้องเรียนกละซึ่งได้จัดกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถ
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) ตำบลห้วยขมิ้นอำเภอนองแควจังหวัดสระบุรีจำนวน 66 คน จากวิธีการสุ่มอย่างง่าย ประกอบไปด้วยนักเรียน 2 ห้องเรียน ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 1 จำนวน 37 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ห้อง 3 จำนวน 29 คน
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ระหว่างเดือนสิงหาคม 2562 ถึงเดือนตุลาคม 2562
4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ เนื้อหาวิชางานเกษตร ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สารที่ 4 การอาชีพ โดยใช้เรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ชนิด

- 1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งได้แบ่งเป็น 2 วิธีดังนี้
 - 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้
 - 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

- 1) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการถนอมอาหารจากผลผลิตทางการเกษตร
- 2) แบบทดสอบเจตคติที่มีต่อวิชางานเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้การสอนที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีรายวิชางานเกษตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ปรับปรุง 2560)

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาที่จะเขียนแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยได้เลือกเนื้อหาหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็นกิจกรรมเพื่อให้สอดคล้องกับเวลาที่ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งเนื้อหาออกเป็น 9 แผน รวมเวลาที่ใช้ในการสอนทั้งหมด 18 ชั่วโมง

2. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง การแปรรูปผลผลิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบทดสอบแบบอิงเกณฑ์ แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาคำอธิบายรายวิชาและจุดประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีรายวิชางานเกษตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2560)

3. แบบวัดเจตคติต่อวิชางานเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดเจตคติต่อวิชางานเกษตรสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1 ฉบับมี 25 ข้อมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบวัดเจตคติแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท

3.2 สร้างแบบวัดเจตคติต่อวิชางานเกษตรชนิดมาตราส่วนประมาณ (Rating Scale) มี 5 ระดับ จำนวน 25 ข้อต้องการใช้จริง 20 ข้อโดยมีทั้งข้อความทางบวกและทางลบแล้วนำมาจัดพิมพ์เป็นแบบวัดเจตคติต่อวิชางานเกษตร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) ตำบลห้วยขมิ้น อำเภอนองแคะ จังหวัดสระบุรี เพื่อขออนุญาตทดลองสอนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

2. ก่อนทำการวิจัยผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัยและให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการทดลองสอน

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนหินกอง (พิบูลอนุสรณ์) เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมงคิดเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

4. ภายหลังจากการทดลองสอนได้เสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยประเมินด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของและให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาเจตคติต่อการเรียนของนักเรียนที่มีต่อการสอนด้วยแบบสืบเสาะหาความรู้กับการสอนแบบปกติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับแผนการสอนแบบปกติ เรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยหาร้อยละ

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับแผนการสอนแบบปกติโดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่า t-test (Independent Samples)

3. การเปรียบเทียบเจตคติต่อการเรียนวิชางานเกษตรเรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยแผนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับแผนการสอนแบบปกติ โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัย

1. แผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมีประสิทธิภาพ E1/E2 เท่ากับ 86.56/89.19

2. นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่เรียนการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแตกต่างจากการสอนแบบปกติ

อภิปรายผล

จากการทดลองสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ กับแผนการจัดการสอนแบบปกติ เรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.56/89.19

และ 81.20/82.07 ตามลำดับซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้จึงกล่าวได้ว่าแผนการจัดการสอนที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 82.94/83.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดและดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ .64 ความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก และมีคุณลักษณะของนักเรียนระหว่างปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก ส่วนด้านที่นักเรียนมีคุณลักษณะอยู่ในระดับดีมากสูงสุดนั้นดีมากก็สูงสุดนั้น คือ ด้านการมีส่วนร่วมสาเหตุที่ทำให้การพัฒนาแผนการจัดการเรียนทั้งสองวิธีมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้และสามารถนำไปสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพคือ

1.1 การพัฒนาแผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับแผนการจัดการสอนแบบปกติที่พัฒนาขึ้นได้ผ่านการพัฒนาอย่างมีระบบและวิธีการที่เหมาะสมกล่าวคือก่อนพัฒนาแผนการจัดการเรียนทั้งสองวิธีได้ผ่านขั้นตอนการศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีรวมทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้

1.2 การพัฒนาแผนการจัดการสอนทั้งสองวิธีได้ผ่านการแก้ไขข้อบกพร่องตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลได้ประเมินแผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับแผนการจัดการสอนแบบปกติได้ค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.54 และ 4.56 ตามลำดับเมื่อเทียบกับเกณฑ์การประเมินแล้วมีระดับความเหมาะสมมากที่สุด

1.3 แผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ กับแผนการจัดการสอนแบบปกติเป็นการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง เป็นการเรียนรู้ที่เสริมสร้างทักษะทางการเรียนรู้ของผู้เรียนเพื่อสามารถเพิ่มองค์ความรู้ด้วยตนเองและปลูกฝังนิสัยให้รักการทำงาน

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับการสอนแบบปกติ พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้แผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการสอนแบบปกติ จากวิจัยพบว่าการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์จากคะแนนหลังเรียน พบว่า คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นวิธีใหม่ที่นักเรียนไม่คุ้นเคยจึงมีความกระตือรือร้นในการเรียนมากขึ้นประกอบกับการจัดกิจกรรมการเรียนนักเรียนได้สำรวจข้อมูลเกี่ยวกับการแปรรูปผลิตภัณฑ์จากแหล่งเรียนรู้ในชุมชนและนำมาทดลองปฏิบัติการแปรรูปด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดความสุขสนุกสนานแผนการจัดการเรียนที่พัฒนา

3. การเปรียบเทียบเจตคติต่อวิชางานเกษตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียนด้วยแผนการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับแผนการจัดการสอนแบบปกติแตกต่างกันหลังเรียนเรื่องการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีเจตคติต่อวิชางานเกษตรสูงขึ้นเมื่อเทียบกับก่อนเรียนแสดงให้เห็น

เห็นว่าการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นการเน้นกิจกรรมกระบวนการกลุ่มเพื่อพัฒนาพฤติกรรมนักเรียน โดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ศักยภาพของแต่ละคนทั้งในด้านความคิดการกระทำและความรู้สึกมาแลกเปลี่ยนความคิดและประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

สรุปได้ว่าการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีโดยการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนแตกต่างจากการจัดการสอนแบบปกติมีผลให้นักเรียนมีเจตคติต่อวิชาภาษาอังกฤษมากขึ้นในระดับดี

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้

1. การจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้เป็นการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ให้นักเรียนทำกิจกรรมต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลความพร้อมด้านความรู้พื้นฐานเดิมในรายวิชาการงานอาชีพและเทคโนโลยีของนักเรียนแต่ละคนก่อนการแบ่งกลุ่มเหมาะสมกับเนื้อหาบางเรื่องเท่านั้นควรใช้วิธีการสอนที่หลากหลายกับเรื่องเดียวกัน

2. ศึกษารูปแบบการจัดการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 และระดับที่สูงขึ้นโดยใช้ระยะเวลาในการศึกษาทดลองมากขึ้นโดยเฉพาะขั้นขยายความรู้จะต้องใช้เวลาให้นักเรียนศึกษาค้นหาวิธีการนำความรู้ไปขยายผลสร้างองค์ความรู้ใหม่ให้มากขึ้นจึงจะบรรลุผลและใช้กับเนื้อหาสาระอื่น ๆ มากกว่าหนึ่งสาระการเรียนรู้และใช้กับเนื้อหาสาระอื่น ๆ มากกว่าหนึ่งสาระการเรียนรู้

ข้อเสนอสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการจัดการสอนแบบสืบเสาะกับวิธีการจัดกิจกรรมอื่น เช่น การใช้แผนภูมิความคิดรวบยอดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และประยุกต์ใช้ทฤษฎีพุทัญญาเพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการงานอาชีพและเทคโนโลยี**. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

กฤษณ์ เพ็ชรทวีพรเดช และคณะ (2551). **ยอวิธีสอนวิทยาศาสตร์นำไปสู่การจัดการเรียนรู้ของครู**

ยุคใหม่. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

กัลยา ทองอ้วน. (2552). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบโครงงานเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นกลุ่ม**

สาระการเรียนรู้สังคมศึกษาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์

การศึกษามหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- ไกล่รุ่ง นคราวนากุล. (2547). **การพัฒนาแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนคณิตศาสตร์ด้วยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TAI เรื่องการบวกลบคูณหารเศษส่วนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- จิราภรณ์ คงหนองลาน และเฉลิมพรทองพูน (2557). **ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของการใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวงจรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) รายวิชาเคมีเรื่องสารละลายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาศาสตรการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ชัยวัฒน์ คุณศรีแก้ว. (2543). **ความพึงพอใจของครูผู้สอนต่อการปฏิบัติงานของผู้บริหารรายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ.** การศึกษามหาบัณฑิตมหาสารคาม มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). **ระบบสื่อการสอน.** กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐชา เอื้อม่อน. (2544). **ความพึงพอใจต่อการให้บริการห้องสมุดประชาชนของนักศึกษาออกโรงเรียนสายสามัญวิธีเรียนทางไกลศูนย์บริการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอพิบูลย์รักษ์จังหวัดอุดรธานี.** วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต จิตวิทยาการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ทิตนา แคมมณี. (2547). **องค์ความรู้เพื่อกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญญ์ วรรณิธานนท์. (2559). **ผลการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้โดยใช้ชุดการสอนประกอบวิชาวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560 - 2564).** กรุงเทพมหานคร: สำนัก.
- Abruscato, Joseph. (2000). **Teaching Children Science: A Discovery Approach.** (5 th ed). Boston: Allyn and Bacon.
- Applewhite, P.B. (1965). **Organization Behavior Englewood Cliffs. New York.** Prentice Hall.
- Barman, C. and M. Kotar. (1989, April). The Learning Cycle. **Science and Children.** 26 (7), 30-32.
- Carin, Arthur A. 1993. **Teaching Modern Science.** 6th ed. New York: Merrill, an imprint of Macmillan Publishing Company.
- Collins, O.W. (1990). The Impact of Computer-Assisted Instruction upon Student Achievement in Magnet School. **Dissertation Abstracts International.** 50: 2783-A.
- Hedgepeth, D.J. (1996). A Comparison Study of the Learning Cycle and a Traditional Instructional Sequence in Teaching an Eighth-Grade ScienceTopic. **Dissertation Abstracts International.** 57(2), pp. 628-A.

**ผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุ
ของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5**
**The Effects of Learning by Constructivist Theory on Volume and Capacity
of Rectangular Prism for Prathomsuksa 5 Students**

พัชริดา สิทธิสาร

Patcharida Sitthisarn

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: patcharidasitt@gmail.com

Received: January, 6 2021

Revised: February, 5 2021

Accepted: February, 8 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ให้มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีจำนวนนักเรียนทั้งหมด 58 คน เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคุณหญิงสมใจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคุณหญิงสมใจ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 29 คน ซึ่งได้จากการสุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก จำนวน 8 แผน 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ และ 3) แบบสอบถามวัดความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1) ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ให้มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 พบว่า มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.41 2) ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุ

ของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69

คำสำคัญ: ทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์, ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) To develop learning result for Prathomsuksa 5 students on Volume and Capacity of rectangular prism by Constructivist theory with average 80 percent. 2) To compare academic achievement for Prathomsuksa 5 students prior to and after on Volume and Capacity of rectangular prism. and 3) To study the opinion of students toward learning management according to Constructivist theory. The population of this study were 58 Prathomsuksa 5 students at Watkhunyingsomjean School in the second semester of academic year 2019. The sample of 29 students were selected by Cluster Random Sampling from two classrooms. The research instruments used were: 1) eight of learning management plan for mathematics on Volume and Capacity of rectangular prism by Constructivist theory. 2) a test of academic achievement in mathematics on Volume and Capacity of rectangular prism. and 3) a questionnaire of opinion with mathematics on Volume and Capacity of rectangular prism for Prathomsuksa 5 students under study based on the Constructivist theory. The data were analyzed by percentage, mean, standard deviation and t-test for one sample.

The research findings were as follows: 1) The learning result for Prathomsuksa five students on Volume and Capacity of rectangular prism by Constructivist theory with average 80 percent was found an average of 88.41 percent. 2) The comparison of academic activities in mathematics on Volume and Capacity of rectangular prism for Prathomsuksa five students under study based on the Constructivist theory was found to be at a higher level after study at the statistically level of .05; and 3) The study of students' opinion with Volume and Capacity of rectangular prism from the activities based on Constructivist theory was at a highest level an average of 4.69.

Keywords: constructivist theory, Volume and Capacity of rectangular prism

บทนำ

คณิตศาสตร์มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 เนื่องจากคณิตศาสตร์ส่งเสริมให้มนุษย์มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ คิดอย่างมีเหตุผล เป็นระบบ มีแบบแผน สามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างรอบคอบและถี่ถ้วน ช่วยให้คาดการณ์ วางแผน ตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และศาสตร์อื่น ๆ อันเป็นรากฐานในการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของชาติให้มีคุณภาพและพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศให้ทัดเทียมกับนานาชาติ การศึกษาคณิตศาสตร์จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และความรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็วในยุคโลกาภิวัตน์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในศตวรรษที่ 21 ต้องมีการช่วยเตรียมให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการปรับตัวเพื่อดำรงชีวิตอยู่อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับลักษณะที่เป็นไปของสังคม ครูคือผู้ที่ต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้สูงสุดเท่าที่เป็นไปได้ หรือกล่าวอีกอย่างว่าต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ อาจสรุปบทบาทหน้าที่ของครูในยุคใหม่ได้ นั่นคือ ต้องสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ หมายถึง การที่ครูทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพโดยสอดคล้องกับความจำเป็นเพื่อการดำรงชีวิตในสังคมยุคใหม่และส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพราะความรู้และเทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็วและล้าสมัยเร็ว ผู้คนในยุคใหม่ต้องเรียนรู้สิ่งใหม่ตลอดเวลา ครูจะต้องฝึกนิสัยให้ผู้เรียนรักการเรียนรู้ปรับเปลี่ยนความคิดได้ง่าย มีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและสอนวิธีเรียนมากกว่าสอนเนื้อหา เพราะเนื้อหาในยุคสมัยนี้จะมากเกินกว่าที่จะเรียนรู้ได้อย่างพอเพียง และข้อมูลและเนื้อหาที่เปลี่ยนแปลงเร็วทำให้การจดจำเนื้อหาความรู้เป็นสิ่งที่ใช้ได้และมีประโยชน์น้อย

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินั้นพื้นฐาน (O-net) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2560 และปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนวัดคุณหญิงสุมังสิน มีตรภาพที่ 64 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานีเขต 1 ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 28.22 และ 26.29 ตามลำดับ ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดไว้ คือ ร้อยละ 50 จากผลการทดสอบดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควรสาเหตุของปัญหาอาจเนื่องมาจากเทคนิควิธีการจัดการเรียนรู้ของครูผู้สอนที่ไม่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักการคิดวิเคราะห์ การแก้ปัญหา การจัดทำสื่อการเรียนรู้และการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพแก่นักเรียน

ผู้วิจัยได้ทำการสอบถาม สัมภาษณ์ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้เรียนเนื้อหาในวิชาคณิตศาสตร์ของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เนื้อหาในเรื่องใดบ้างที่นักเรียนประสบปัญหาในการเรียนและในการทำข้อสอบ หลังจากที่ได้สัมภาษณ์รวบรวมข้อมูลกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทำให้ผู้วิจัยทราบถึงปัญหาที่นักเรียนพบเจอในตอนนั้น เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ปัญหาที่นักเรียนพบเจอขณะเรียนเรื่องนี้คือ นักเรียนไม่เข้าใจในเนื้อหา ทฤษฎี การวิเคราะห์โจทย์ การแก้ปัญหา

จึงเป็นสาเหตุที่นักเรียนทำโจทย์ต่าง ๆ ไม่ได้ ทำให้คะแนนสอบในรายวิชานี้ได้น้อยเพราะเกิดจากเนื้อหาเรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ที่ทำให้คะแนนปลายภาคได้น้อยเกิดจากส่วนนี้ ทั้งนี้เกิดจากที่ครูสอนในวิธีแบบทั่วไปหรือแบบบรรยาย ไม่ได้ให้นักเรียนเกิดจากวิเคราะห์กันในกลุ่ม หรือเผชิญปัญหาสถานการณ์ต่าง ๆ ให้ได้คิด แต่เป็นการบอกวิธีให้นักเรียนทำ จึงทำให้นักเรียนไม่ได้เกิดความเข้าใจ มีแต่การจำอย่างเดียวย่อมทำให้นักเรียนหลงลืมไปได้

วิธีการสอนของครูคณิตศาสตร์ส่วนใหญ่ยังคงเป็นวิธีการสอนแบบเดิม ๆ นั่นก็คือ ใช้วิธีการสอนแบบบรรยาย ซึ่งเป็นวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมกับการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ในยุคปัจจุบัน แต่เนื่องด้วยเนื้อหาในวิชาคณิตศาสตร์มีเนื้อหาที่ค่อนข้างยาก และเป็นวิชาที่มีความซับซ้อน ต้องมีการแสดงวิธีทำเพื่อเป็นการตรวจสอบว่าเด็กเข้าใจมากน้อยเพียงใด หากครูยังใช้วิธีการเรียนการสอนแบบบรรยาย แล้วให้ผู้เรียนท่องจำ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่ชอบเรียนวิชาคณิตศาสตร์ และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์ด้วย ดังนั้นในการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์ ควรมีเทคนิคการสอนมาใช้ในการจัดการเรียนรู้นับเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นและช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพหรือรูปธรรมมากขึ้น หากครูผู้สอนใช้สื่อการเรียนการสอนมาเป็นตัวกลางในการถ่ายทอดความรู้ให้ผู้เรียน จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้น อยากที่จะเรียนรู้ เกิดความเข้าใจได้ง่าย ทำให้ผู้เรียนมีความรู้ที่คงทนถาวร และเกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์

กระบวนการจัดการเรียนรู้อาจให้บรรลุตามเป้าหมายมากขึ้นอยู่กับครูผู้สอน โดยครูผู้สอนจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญอย่างมากที่ครูผู้สอนจะต้องศึกษาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการศึกษาตลอดเวลา เพื่อให้เยาวชนไทยก้าวเข้าสู่การดำเนินชีวิตอย่างมีความหมาย ที่ผ่านมานั้นในการจัดการศึกษายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควรเนื่องจากครูไม่ให้ความสนใจและความสำคัญแก่นักเรียน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลที่ควรศึกษาวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นควรเน้นให้ผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด เชื่อว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ต้องส่งเสริมให้ผู้เรียน สามารถพัฒนาตามธรรมชาติและศักยภาพ คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลและพัฒนาการทางสมอง ซึ่งการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ผู้เรียนจะอาศัยกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย อาทิ กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการ กระบวนการสร้างความรู้ กระบวนการคิด กระบวนการทางสังคม กระบวนการเผชิญสถานการณ์และแก้ปัญหา กระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง กระบวนการปฏิบัติ ลงมือทำจริง กระบวนการจัดการ กระบวนการวิจัย กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง กระบวนการพัฒนาลักษณะนิสัย ครูจำเป็นต้องศึกษาทำความเข้าใจในกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้สามารถเลือกใช้ในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ครูผู้สอนต้องศึกษาถึงมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนคุณลักษณะอันพึงประสงค์ แล้วออกแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้วิธีการสอนและเทคนิคการสอน สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพและบรรลุตามมาตรฐานการเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์มีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอนดังนี้

- 1) ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการทบทวนความรู้พื้นฐานและกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจพร้อมที่จะเรียนรู้
- 2) ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหา สถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้น อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรอง วางแผนแก้ไขปัญหา ลงมือแก้ปัญหา และ อภิปรายผล
- 3) ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ทบทวนคำตอบของปัญหา และให้ผู้เรียนช่วยกันสรุปแนวคิด หลักการ และกระบวนการแก้ปัญหา
- 4) ชี้นำไปปฏิบัติ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนลงมือทำแบบฝึกต่าง ๆ จากใบงาน
- 5) ขั้นประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ตรวจสอบความรู้ของผู้เรียนหลังจากที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษางานวิจัยของกรรณิการ์ หาญพิทักษ์ (2559: 128) ที่ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่มีต่อเมตาคognitionและความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปสามเหลี่ยม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ต่อมางานวิจัยของชนานันท์ สิงห์มัย (2560: 63) ได้ศึกษาความสามารถในการให้เหตุผลด้านความน่าจะเป็นผ่านกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบบูรณาการตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการให้เหตุผลด้านความน่าจะเป็น สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบบูรณาการตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และงานวิจัยของปิยะพร นิตยารส (2562: 83) ที่ศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง อสมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ที่ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง อสมการ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากที่กล่าวมาข้างต้นนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งเห็นว่าผลการวิจัยครั้งนี้เป็นกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ จะเป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ให้มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนและหลังเรียน เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก
3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ในการศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้า แนวคิดหลักการและทฤษฎีที่มีความสัมพันธ์กัน และสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระต้น

วิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

มี 5 ขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.1 ตรวจสอบความรู้พื้นฐาน
- 1.2 ครูกระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจเนื้อหา

2. ขั้นการจัดการเรียนรู้

2.1 สร้างความขัดแย้งทางปัญญา เสนอ
สถานการณ์

ปัญหา ความรู้สึกรอยากแก้ปัญหา

2.2 ขั้นไตร่ตรองทางปัญญา

- 2.2.1 วางแผนการแก้ปัญหา
- 2.2.2 ลงมือแก้ปัญหา
- 2.2.3 อภิปราย

3. ขั้นสรุป

- 3.1 ทบทวนและวิจารณ์คำตอบของปัญหา
- 3.2 นักเรียนช่วยกันสรุปแนวคิด หลักการ
และกระบวนการแก้ปัญหา

4. ขั้นนำไปปฏิบัติ

นักเรียนทำแบบฝึกต่าง ๆ จากใบกิจกรรมและ
แบบฝึก

ทักษะ

5. ขั้นประเมินผล

ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการ
เรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคุณหญิงส้มจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ซึ่งมีจำนวน 2 ห้องเรียน จัดกลุ่มแบบความสะดวกสามารถ

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดคุณหญิงส้มจีน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 29 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. แบบแผนการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองพื้นฐาน (Pre experimental research) ซึ่งดำเนินการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างเดียว ผู้วิจัยได้ใช้แบบแผนการทดลองแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design ซึ่งมีรูปแบบการวิจัย ดังข้อมูลที่ปรากฏ (Campbell Stanley, 1966: 7)

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลองแบบ The One-Group Pretest-Posttest Design

	O_1		X		O_2
เมื่อ	O_1	แทน		การทดสอบก่อนเรียน (Pretest)	
	X	แทน		การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์	
	O_2	แทน		การทดสอบหลังเรียน (Posttest)	

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

3.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาคณิตศาสตร์ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก จำนวน 8 แผน

3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ

3.3 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียน ที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

4. ขั้นตอนในการทดลอง

4.1 ทดสอบก่อนเรียน (pre-test) ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา คณิตศาสตร์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

4.2 จัดการเรียนรู้ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์กับกลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนวัดคุณหญิงสัณจิมิตรภาพที่ 64 จำนวน 29 คน โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 8 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 8 ชั่วโมง โดยไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

4.3 เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน (post-test) ซึ่งเป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดียวกัน

4.4 หลังจากนักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (แบบทดสอบหลังเรียน) แล้ว ให้นักเรียนทำแบบสอบถามความคิดเห็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.5 นำคะแนนของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก มาคำนวณหาค่าเฉลี่ย

4.6 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ก่อนและหลังเรียน ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

4.7 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยร้อยละของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่จัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

5.2 วิเคราะห์ข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยนำผลคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน มาเปรียบเทียบกัน และวิเคราะห์ผลโดยใช้การหาค่าสถิติพื้นฐาน และสถิติทดสอบค่าที

5.3 วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำมาเปรียบเทียบแปลความหมาย กับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

ผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ให้มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 พบว่า มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.41

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยร้อยละของผลการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

คะแนน	จำนวน (คน)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ
หลังเรียน	29	25	22.10	88.41

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ระหว่างคะแนนก่อนเรียน และหลังเรียน

คะแนน	<i>n</i>	$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	<i>t</i>	<i>Sig.</i>
ก่อนเรียน	29	9.76	2.786	18.225	0.00*
หลังเรียน	29	22.10	1.611		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	แปลความหมาย
1	นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น	4.86	0.35	มากที่สุด
2	นักเรียนชอบการจัดการเรียนรู้แบบให้ครูถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบ	4.07	0.84	มาก
3	การเรียนคณิตศาสตร์เป็นประโยชน์กับนักเรียน	4.59	0.50	มากที่สุด
4	นักเรียนมีความรู้สึกรู้ว่าคณิตศาสตร์เรียนง่ายขึ้น	4.79	0.41	มากที่สุด
5	นักเรียนชอบการเรียนคณิตศาสตร์แบบแก้ปัญหา	4.72	0.74	มากที่สุด
6	นักเรียนมีการคิดตาม และอยากศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม	4.41	0.60	มาก
7	นักเรียนชอบการเรียนคณิตศาสตร์แบบเป็นกลุ่ม	4.69	0.47	มากที่สุด
8	นักเรียนชอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละครั้ง	4.83	0.74	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อ	รายการประเมิน	$\bar{X}$	<i>S. D.</i>	แปล ความหมาย
9	นักเรียนอยากเข้าเรียนคณิตศาสตร์ทุกคาบ	4.62	0.51	มากที่สุด
10	นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียน	4.76	0.68	มากที่สุด
11	เวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสม	4.62	0.51	มากที่สุด
12	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	4.76	0.56	มากที่สุด
13	นักเรียนชอบสื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น	4.79	0.71	มากที่สุด
14	สื่อและอุปกรณ์การเรียนรู้ตรงกับเนื้อหาสาระที่เรียน	4.69	0.67	มากที่สุด
15	นักเรียนชอบสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลต่าง ๆ ในการเรียน กับเพื่อน ๆ	4.66	0.51	มากที่สุด
16	นักเรียนมีความพอใจที่ได้เรียนรู้โดยการเข้ากลุ่มเพื่อ วิเคราะห์ปัญหา	4.76	0.77	มากที่สุด
17	นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียน เมื่อได้ปฏิบัติ กิจกรรมการเรียนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่ม	4.90	0.51	มากที่สุด
18	นักเรียนต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนวิชา คณิตศาสตร์ เช่น การแสดงความคิดเห็น การทำกิจกรรม กลุ่ม การตอบคำถาม เป็นต้น	4.76	0.58	มากที่สุด
19	นักเรียนรู้สึกดีใจกับคะแนนที่ได้	4.76	0.53	มากที่สุด
20	ครูมักชมนักเรียนและเพื่อน ๆ เสมอ เมื่อตั้งใจทำกิจกรรม หรือแก้ปัญหาสถานการณ์ปัญหาได้	4.72	0.91	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.69	0.56	มากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องผลการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ผลการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตรและความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ให้มีค่าเฉลี่ยร้อยละ 80 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยในข้อ 1 และเมื่อพิจารณานักเรียนเป็นรายบุคคลพบว่า นักเรียนที่ได้คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าร้อยละ 80 หรือ 20 คะแนน มีจำนวน 29 คน คิดเป็นค่าเฉลี่ยร้อยละ 88.41 ซึ่งเป็นผลมาจากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ 5 ขั้นตอนโดย ขั้นที่ 1 ชี้นำเข้าสู่บทเรียน เป็นการทบทวนความรู้พื้นฐาน

และกระตุ้นให้นักเรียนเกิด ความสนใจพร้อมที่จะเรียนรู้ ขั้นที่ 2 ขั้นการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนได้เผชิญปัญหา สถานการณ์ที่ครูสร้างขึ้น อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ไตร่ตรอง วางแผนแก้ไขปัญหา ลงมือแก้ปัญหา และอภิปรายผล ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป เป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ทบทวนคำตอบของปัญหา และให้ผู้เรียนช่วยกันสรุปแนวคิด หลักการ และกระบวนการแก้ปัญหา ขั้นที่ 4 ขั้นนำไปปฏิบัติ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนลงมือทำ แบบฝึกต่าง ๆ จากใบงาน และขั้นที่ 5 ขั้นประเมินผล เป็นขั้นตอนที่ตรวจสอบความรู้ของผู้เรียน หลังจากที่ได้รับ การจัดการเรียนรู้ ทั้ง 5 ขั้นตอนนั้นเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ดียิ่งขึ้น ซึ่งการจัดการเรียนรู้ ดำเนินการภายใต้แนวคิดของ Jonassen (1992: 138-139) กล่าวว่า ทฤษฎีการสร้างความรู้จะให้ความสำคัญกับกระบวนการและวิธีการของบุคคลในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากประสบการณ์ รวมทั้ง โครงสร้างทางปัญญาและความเชื่อที่ใช้ในการแปลความหมายเหตุการณ์และสิ่งต่าง ๆ และวิลสันห์ ศรีภูธร (2559: 31) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เป็นวิทยาศาสตร์ไม่ใช่ การท่องจำข้อมูล แต่เป็นการแสวงหาความหมายโดยการปรับโครงสร้างทางปัญญาของผู้เรียนให้สอดคล้อง กับข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับโลกภายนอก ผู้เรียนจะต้องได้รับประสบการณ์ทางประสาทสัมผัสจำนวนมาก และมีโอกาสที่จะปรับภาวะไม่สมดุลที่เกิดขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทัศนีย์ ขามประไพ (2556: 142) ได้ศึกษาการศึกษาทักษะและกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับ ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ พบว่า นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเฉลี่ย 23 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 76.67 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือร้อยละ 70 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของฐนิชา แสงทองอร่าม (2556: 204) ได้ ศึกษาการพัฒนา กิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ของ Underhill ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง อสมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 75.20 และมีจำนวนนักเรียนผ่าน เกณฑ์ 21 คน คิดเป็นร้อยละ 80.77 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ ให้มี จำนวนนักเรียนไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ร้อยละ 70 ขึ้นไป

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เรื่อง ปริมาตร และความจุของทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ พบว่า เมื่อนำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อน เรียนและหลังเรียนมาเปรียบเทียบกัน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 9.76 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 39.03 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 22.10 คิดเป็นคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 88.41 ทั้งนี้เป็นเพราะการจัดการ เรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของ ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเท่ากับ 9.76 เกิดจากนักเรียน มีความรู้ความจำความเข้าใจในวิชาคณิตศาสตร์ อยู่บ้างแล้วประมาณ 10 ข้อ หลังจากการจัดการ เรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ให้กับนักเรียนได้มีการ พัฒนาการทางความรู้เพิ่มขึ้นอีก 10 ข้อ ช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนเพิ่มขึ้น คะแนนที่ผู้เรียนได้ เพิ่มขึ้นเกิดจากผู้เรียนได้เรียนรู้ในสิ่งที่ ครูจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยมีการอภิปราย นำเสนอความคิด และร่วมกันหาข้อสรุปอย่างสมเหตุสมผล มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในกลุ่ม

ร่วมกันทำให้มีความสามัคคี มีระบบ มีระเบียบ กล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก และกล้านำเสนอความคิดเห็น เชื่อมั่นในตนเอง ครูจะเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ ช่วยชี้แนะแนวทางในการแก้ปัญหาให้ผู้เรียนคอยให้กำลังใจ ให้คำชมเชย เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนทุกคนได้คิด และปฏิบัติด้วยตนเอง สามารถทำกิจกรรมเสร็จภายในเวลาที่กำหนด ตามแนวคิดของศรีนทรา รุ่งเรืองใจ (2556: 22) กล่าวว่า การเรียนรู้ด้านเนื้อหาวิชา และทักษะต่าง ๆ ของแต่ละวิชาที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วเป็นความสามารถในการเข้าถึงความรู้ การพัฒนาทักษะในการเรียนโดยอาศัยความพยายาม และอภิสิทธิ์ เครือวัลย์ (2558: 46) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูให้กับผู้เรียนจนทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทั้งทางด้านความรู้ ความเข้าใจ ตลอดจนทักษะกระบวนการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของเสรี คำอ้น (2558: 45) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิสิทธิ์ เครือวัลย์ (2558: 82) ได้ศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลการเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ โดยนักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุด 18 ข้อ อยู่ในระดับมาก 2 ข้อ โดยมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นระหว่าง 4.07 ถึง 4.90 และค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ นักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียน เมื่อได้ปฏิบัติกิจกรรมการเรียนกับเพื่อน ๆ ในกลุ่มมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 รองลงมาคือ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหามากขึ้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ นักเรียนชอบการจัดการเรียนรู้แบบให้ครูถามคำถามแล้วให้นักเรียนตอบ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ทั้งนี้เนื่องจากเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เป็นการจัดการเรียนรู้ที่นักเรียนไม่เคยได้ใช้วิธีนี้มาก่อน จึงทำให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษา และลงมือปฏิบัติจริงได้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนรู้สึกถึงความสนุกสนาน ได้ช่วยเหลือซึ่งกันและกันภายในกลุ่ม มีความกระตือรือร้นที่จะร่วมกิจกรรม เพราะการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมนั้น ๆ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างอิสระ เป็นการตอบสนองความต้องการของผู้เรียน และสามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ทำให้เกิดแรงจูงใจกระตุ้นให้นักเรียนอยากเรียน อยากค้นคว้า และให้ความสนใจมากกว่าการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน นอกจากนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ คอยให้กำลังใจ มีการชมเชย ให้รางวัล ซึ่งเป็นตัวกระตุ้นให้กับนักเรียนมีส่วนร่วมอยู่ตลอดเวลา ตามแนวคิด

ของ Brooks และ Brooks (1999: 101-118) กล่าวว่า ครูเปรียบเสมือนผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และมอบหมายอำนาจให้กับนักเรียนในการสร้างความเข้าใจในเนื้อหาด้วยตนเอง อีกทั้งศิรินทรา รุ่งเรืองใจ (2556: 19) กล่าวว่า ในการเรียนการสอนคณิตศาสตร์จึงเน้นให้นักเรียนเป็นผู้มีบทบาทในการกระทำ ได้จัดกระทำสื่อรูปธรรมได้พูดอธิบายโน้มน้าวด้วยตนเอง มีการอภิปรายในกลุ่มย่อย และครูมีบทบาทในการจัดสภาพแวดล้อม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของละเอียด มาติ (2546: 84) ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา งานบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์ พบว่า ความคิดเห็นของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 และ 5/2 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด คอนสตรัคติวิสต์ โดยรวมในด้านบรรยากาศในการเรียนการสอนและด้านประโยชน์ในการเรียนวิชางานบ้าน อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งนี้

1) จากการวิจัยพบว่า ผลการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง ปริมาตรและความจุของ ทรงสี่เหลี่ยมมุมฉาก ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ควรวางแผนให้กิจกรรมมีความกระชับเพื่อให้ สอดคล้องกับเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพทุกขั้นตอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

2) ผู้สอนควรเตรียมตัวให้พร้อมก่อนการจัดการเรียนรู้ เช่น การเตรียมสภาพแวดล้อม วัสดุ อุปกรณ์ ใบกิจกรรมต่าง ๆ และสื่อการเรียนรู้ ที่เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี คอนสตรัคติวิสต์ มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรมีการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์ ในเนื้อหาสาระอื่น ๆ หรือ ระดับชั้นอื่น ๆ

2) ควรมีการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการ จัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ กับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบอื่น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรรณิการ์ หาญพิทักษ์. (2559). ผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์

ที่มีมนต์เสน่ห์และความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ เรื่อง รูปสามเหลี่ยมของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

- ชนานันท์ สิงห์มัย. (2560). ความสามารถในการให้เหตุผลด้านความน่าจะเป็นผ่านกิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์แบบบูรณาการตามทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์. อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ฐณิชา แสงทองอร่าม. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์โดยใช้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ของ Underhill ที่เน้นทักษะการคิดวิเคราะห์ เรื่อง อสมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ทัศนีย์ ขามประไพ. (2556). การศึกษาทักษะและกระบวนการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เรื่องตัวประกอบของจำนวนนับตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ปิยะพร นิตยารส. (2562). การพัฒนาการจัดการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่ส่งเสริมทักษะการแก้ปัญหา เรื่อง อสมการ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ละเอียด มาดี. (2546). ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการบ้านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนการสอนตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วิมลนันท์ ศรีภูธร. (2559). ผลการสอนตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ที่มีต่อความสามารถในการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. นครสวรรค์: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์.
- ศิรินทรา รุ่งเรืองใจ. (2556). การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่อง อัตราส่วนและร้อยละ วิชาคณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสรี คำอ้น. (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์ เรื่องลำดับและอนุกรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- อภิสิทธิ์ เครือวัลย์ (2558). การพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนวิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎีคอนสตรัคติวิสต์เรื่อง ความน่าจะเป็น ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Brooks, J.G. & M.G. Brooks. (1999). In Search of Understanding: The Case for Constructivist Classrooms. Alexandria, VA: Association for Supervision and Curriculum Development.
- Jonassen, D.H. (1992). Evaluating constructivist learning. In T. M. Du.

การสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี

Creating A Teaching Package of The Melodian for Student in Primary

Grade 4 Watpasukaram (Suwanwittayakan) Chonburi Province

ภาณุพงษ์ สุขทนารักษ์

Phanupong Suktanarak

สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Curriculum and Instruction, Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: Phanupong89@windowslive.com

Received: January, 9 2021

Revised: February, 8 2021

Accepted: February, 10 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาความพึงพอใจที่มีชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 32 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ (1) ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี (2) แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนดนตรีโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพ 80.73/85.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนดนตรีโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยที่ 4.34

คำสำคัญ: ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน, ดนตรี

ABSTRACT

The purposes of this research were to: 1) develop the Melodion training packages to enhance the efficient learning achievement of Prathomsuksa 4 students at Watphasukaram (Suwanwithayakan) school, Chon Buri with an efficiency criterion of 80/80. 2) to investigate students' satisfaction towards learning by using Melodion training packages for Prathomsuksa 4 students at Watphasukaram (Suwanwithayakan) school, ChonBuri. The population consisted of 32 students of Prathomsuksa 4 studying in second semester of the academic year 2019 at Watphasukaram (Suwanwithayakan) in Muang District, Chon Buri. The research instruments were Melodion training packages for Prathomsuksa 4 students, and students' satisfaction questionnaire. The statistics used to analyze data were: percentage, mean, and standard deviation.

The results were as follows: 1) The effectiveness of the Melodion training packages met the criterion of 80.73/85.78 which was higher than the efficiency criterion of 80/80. 2) Prathomsuksa 4 students showed their satisfaction toward learning through the Melodion training packages as a whole at the high level ($\bar{X}$ =4.34).

Keywords: Instruction Package for Melodeon, Music

บทนำ

โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) ตั้งอยู่ที่ 36/5 หมู่ที่ 4 ตำบลหนองช้างคอก อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เป็นโรงเรียนขนาดกลาง ผู้อำนวยการโรงเรียน นางบุญณภัฏ บุญไทร จำนวนนักเรียนปีการศึกษา 2562 รวม 253 คน บริบทและจุดเน้นของโรงเรียนคือให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และโรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) ได้มีการก่อตั้งวงมโหรีขึ้นมาเพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้และมีการกล้าแสดงออกในทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีคุณค่าอย่างมากทางการศึกษา การจัดการเรียนรู้วิชาดนตรีสามารถสร้างบุคลิกภาพ ที่พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกายและจิตใจอันเป็นผลให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการพัฒนาศักยภาพที่พึงประสงค์ทั้งด้านร่างกาย และจิตใจ ดนตรีเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ที่มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนระบบการทำงานทำให้ร่างกาย มีการเคลื่อนไหวอย่างมีระเบียบ มีแบบแผนและขั้นตอนยังสามารถสร้างอารมณ์เสียงของดนตรีถ่ายทอดความรู้สึกผ่านไปยัง ประสาทสัมผัสของร่างกายได้ และยังเป็นพื้นฐานสำคัญทั้งในด้านความคิดสร้างสรรค์ มีความฉลาดทางอารมณ์และยังเป็นศาสตร์ พื้นฐานที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ (ฐิติพัฒน์ โกเมนพรณกุลม, 2554: 5)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ที่ได้ระบุเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เอาไว้ว่า การจัดการเรียนรู้ ต้องถือผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยผู้สอนจัดให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ในการทำกิจกรรม และการทำงานซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนในทุกด้าน เสริมสร้างคุณลักษณะ ดี เก่ง และมีสุข โดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ให้ผู้เรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ สามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักแสวงหาความรู้ได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) ที่กล่าวถึง 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้และได้กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะว่า กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระที่ช่วยพัฒนาให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม มีสุนทรียภาพ ภูมิคุณค่า ซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ กิจกรรมทางศิลปะช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม ตลอดจนการนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง อันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ การเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ ในการคิดที่เป็นเหตุเป็นผล ฝึกการรับรู้ การสังเกตที่ละเอียดอ่อนอันนำไปสู่ความรัก เห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะและสิ่งรอบตัว พัฒนาเจตคติ สมาธิ รสนิยมส่วนตัว มีทักษะ กระบวนการ วิธีการแสดงออก การคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้ผู้เรียนตระหนักถึงบทบาทของศิลปกรรมในสังคม ในบริบทของการสะท้อนวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมอื่น ช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นและเข้าใจโลกทัศน์ที่กว้างไกล ช่วยเสริมความรู้ความเข้าใจในทัศนด้านอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นมุมมองของชีวิต สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง และความเชื่อความศรัทธาทางศาสนา ด้วยลักษณะธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้เทคนิค วิธีการทำงาน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้ผู้เรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดัดแปลง จินตนาการ มีสุนทรียภาพและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย และสากล ช่วยให้มีจิตใจงดงาม มีสมาธิ มีความสมดุลระหว่างกายและจิตใจ อันเป็นรากฐานของการพัฒนาชีวิตที่สมบูรณ์ ดังนั้นกิจกรรมศิลปะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเอง และแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ สามารถค้นพบศักยภาพของตนเองอันเป็นรากฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพได้ (กรมวิชาการ, 2544: 2)

สำหรับการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะสาระดนตรี ซึ่งมีความจำเป็นและมีความสำคัญต่อคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก แต่ด้วยเหตุผลการเรียนการสอนดนตรีในโรงเรียนมักไม่เป็นที่นิยมเพราะ เป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน ต้องเรียนกันแบบตัวต่อตัว ใช้ทั้งความมุ่งมั่น อดทนต่อการฝึกทักษะ และต้องมีครูผู้สอนที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะเครื่องดนตรี การสอนศิลปะทุกสาขาจำเป็นต้องเน้นการฝึกทักษะให้ชำนาญเพื่อให้เกิดสุนทรียรส ซึ่งต้องให้นักเรียนได้ฝึกซ้อมเพิ่มเติมด้วยตนเอง ปัญหาของการเรียน และการเล่นดนตรีคือ ผู้เรียนไม่มีความชอบ เวลาฝึกไม่เพียงพอ ดนตรีต้องอาศัยการอ่านโน้ต ดังนั้นครูต้องหาวิธีให้ผู้เรียนฝึกให้มาก ๆ สามารถเล่นด้วยตัวเองได้ขณะที่ไม่มีครูฝึก

เพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้น ผู้วิจัยจึงคิดสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนขึ้นมาเพื่อช่วยให้นักเรียนได้ใช้ฝึกเล่นเมโลเดียนด้วยตนเอง เนื่องจากชุดฝึกทักษะมีประโยชน์และช่วยให้นักเรียนเกิดทักษะทางการเรียนที่ดี ทำให้นักเรียนได้เรียนทั้งด้านความรู้และปฏิบัติเพื่อนำไปสู่คุณลักษณะที่พึงประสงค์ (จารี สุขบุญสังข์, 2553: 2-5) ได้กล่าวถึงกฎของการฝึกหัดตามทฤษฎีของธอร์นไดค์ (Thorndike) และการทดลองของวัตสัน (Watson) ว่าสิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัด หรือกระทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้เกิดความคล่องแคล่ว และ (ประสาธ อิศรปริดา, 2538: 217-219) ยังได้สรุปในกฎการเรียนรู้ตามผลการทดลองของธอร์นไดค์ ไว้ว่า การฝึกหัด หมายถึง การที่ผู้เรียนได้ฝึกหัดหรือกระทำซ้ำ ๆ บ่อย ๆ ย่อมจะทำให้เกิดความเข้าใจต่อสิ่งที่จะเรียนการตอบสนองอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่เสมอ ย่อมทำให้เกิดทักษะ เมื่อได้เริ่มเรียนรู้สิ่งใดสิ่งหนึ่งแล้ว นำไปทำเป็นประจำก็จะทำให้ความรู้ยู่ถาวรและไม่ลืม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี

การดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัด ชลบุรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 มีจำนวนทั้งสิ้น 32 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้แก่

1. ชุดการฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี

ผู้วิจัยสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ตามขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษารายละเอียดด้วยทฤษฎีและ หลักการ เกี่ยวกับการสร้างชุดการสอน วิเคราะห์จุดประสงค์และเนื้อหาจากหนังสือและเทคนิคการสอนที่เกี่ยวข้อง

- 2) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 รวมทั้งวิเคราะห์ผู้เรียนเพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อวางแผนการสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน ให้เหมาะสมกับผู้เรียน

- 3) สร้างชุดการสอนเล่นเมโลเดียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี จำนวน 3 เรื่อง ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง มารู้จักเมโลเดียน เวลา 4 ชั่วโมง สาระการเรียนรู้ ประวัติความเป็นมาของเมโลเดียน ทำทางการจับเมโลเดียน และวิธีการดูแลรักษาเมโลเดียน

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เล่นเมโลเดียนอย่างไรให้สนุก เวลา 6 ชั่วโมง สาระการเรียนรู้ เทคนิคการหายใจ ตำแหน่งเสียงโน้ตของเมโลเดียน ความสัมพันธ์ระหว่างโน้ตบนลิ่มนิ้วกับโน้ตบนบรรทัด 5 เส้น การวางนิ้วมือขวา การอ่านโน้ต C D E F G การฝึกวางนิ้วมือขวา และการอ่านโน้ตบันไดเสียง C Major

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 บรรเลงเมโลเดียนแสนสนุก เวลา 5 ชั่วโมง สาระการเรียนรู้ บรรเลงบทเพลงทั้งหมด 3 บทเพลง 1) Ode to joy 2) Happy Birthday 3) When The Saints Go Marching In

ในแต่ละชุดการสอนนั้น จะประกอบไปด้วย เนื้อหา แบบฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนและแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็นไปตามรูปแบบที่โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต 1 กำหนด ได้แก่ สาระสำคัญ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้ ชิ้นงาน/หลักฐานการเรียนรู้ของผู้เรียน กระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผล วัสดุอุปกรณ์/สื่อและแหล่งเรียนรู้ และบันทึกหลังการสอน

4) นำชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของชุดการสอนในด้านเป้าหมาย จุดประสงค์ของกิจกรรมการเรียนการสอน ตัวชี้วัด มาตรฐานการเรียนรู้ สื่อการเรียนและแหล่งเรียนรู้ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์มาปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม

5) นำชุดชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอน 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม และวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนการสอนพร้อมทั้งขอแนะนำมาปรับปรุงแก้ไขโดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

หลังจากนั้นนำค่าที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item - Objective Congruence Index หรือ IOC) ของเนื้อหา และพบว่า มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป

6) นำชุดการสอนที่ปรับปรุงไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านหัวโกรก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่ไม่ใช่ประชากรของการวิจัยโดยทดสอบซึ่งมี 3 ขั้นตอน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2551: 496-497) ดังนี้

6.1 การทดลองหาประสิทธิภาพแบบเดี่ยว (1:1) ผู้วิจัยได้ศึกษานักเรียน จำนวน 3 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อ่อน ปานกลาง และเก่งตามลำดับที่ไม่ใช่ประชากรของการวิจัยโดยให้เรียนจากชุดการฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน 1 คนต่อ 1 ชุดการฝึก โดยแยกให้เรียนอิสระ ให้เรียน 1 ชุดใช้เวลาเรียนชุดละ 2 ชั่วโมงเป็นเวลา 5 วัน ในขณะทดลองให้ครูผู้สอนสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียนเพื่อเก็บข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาพิจารณา ของความเหมาะสมของกิจกรรมที่ใช้ในชุดการฝึกเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขชุดการฝึกเพื่อเตรียมนำไปทดลองครั้งต่อไป

6.2 การทดลองหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มย่อย ผู้วิจัยนำชุดการฝึกไปปรับปรุงและนำมาใช้ทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่ไม่ใช่ประชากรของการวิจัย จำนวน 9 คน และไม่เคยเรียนจากชุดการฝึกนี้มาก่อนและได้รับการคัดเลือกจากผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยมีนักเรียนที่อยู่ในระดับเก่ง ปานกลาง และระดับอ่อนละกัน และนำมาจัดการสอนกับกลุ่มทดลอง ในขั้นตอนนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บข้อมูลในการหาประสิทธิภาพระหว่างเรียน (E_1) ของแต่ละชุด พบว่า อยู่ระหว่าง 80-85 และประสิทธิภาพหลังเรียน (E_2) ของแต่ละชุดอยู่ระหว่าง 78-87 เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดโดยวิเคราะห์ในชุดที่ต่ำกว่ามาตรฐาน

6.3 การทดลองหาประสิทธิภาพแบบกลุ่มใหญ่ (1:37) หลังจากทำการทดลองกับกลุ่มย่อยแล้ว ผู้วิจัยได้ทำการปรับปรุงสื่อและกิจกรรมทั้งหมดและขยายผลการทดลองชุดการสอนให้มีสื่อการเรียนเพียงพอต่อจำนวนนักเรียนที่จะทำการทดลองกับประชากรของการวิจัยต่อไป

6.4 จัดพิมพ์ชุดการฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนและนำชุดการฝึกที่ได้นำไปทดลองใช้กับประชากรของการวิจัยนี้ต่อไป

2. แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนดนตรีโดยใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยสร้างตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีจากเอกสารงานวิจัย และศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560)

2.2 วิเคราะห์จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรี

2.3 สร้างแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาดนตรี 1 ชุด จำนวน 10 ข้อ โดยสร้างแบบมาตรวัดของลิเคอร์ท 5 ระดับ (Likert's 5 rating scales) คือ เห็นด้วยมากที่สุด เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อย และเห็นด้วยน้อยที่สุด ซึ่งมีการแปลความหมายตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 98) กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการประเมิน ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.50 - 5.00	เห็นด้วยมากที่สุด
3.50 - 4.49	เห็นด้วยมาก
2.50 - 3.49	เห็นด้วยปานกลาง
1.50 - 2.49	เห็นด้วยน้อย
1.00 - 1.49	เห็นด้วยน้อยที่สุด

2.4 นำชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของชุดการสอนในด้านเป้าหมาย

2.5 นำแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีในด้านครอบคลุมจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหาและจุดประสงค์ของข้อคำถาม พร้อมทั้งขอแนะนำปรับปรุงแก้ไข โดยมีหลักเกณฑ์ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน +1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน 0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน -1

หลังจากนั้น นำค่าที่ได้มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item-Objective Congruence หรือ IOC) พบว่า คะแนนความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ของข้อคำถามมีค่าเท่ากับ 0.5 ขึ้นไป และนำแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีมาปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ

2.7 นำแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีที่ได้ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่ไม่ใช่ประชากรของการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจมาตรวจสอบ

2.8 คำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีมาทำการหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยเป็นการตรวจสอบทั้งฉบับ ค่าที่ได้เท่ากับ .85

2.9 จัดพิมพ์แบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีนำไปทดลองกับประชากรของการวิจัยนี้ต่อไป

1) ทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีถึงผู้อำนวยการโรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยและทดลองใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี หน่วยที่ 3 เรื่อง “บรรเลงเมโลเดียนแสนสนุก”

2) ผู้วิจัยชี้แจงให้นักเรียนทราบถึงวัตถุประสงค์และบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในระหว่างการเรียนรู้ และให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีก่อนการทดลองสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี

3) ผู้วิจัยดำเนินการสอนกลุ่มประชากรที่ศึกษาด้วยตนเองตามชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี หน่วยที่ 3 เรื่อง “บรรเลงเมโลเดียนแสนสนุก” ใช้เวลาในการสอนจำนวนทั้งสิ้น 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบประจำบทเรียนแต่ละบทเรียนและบันทึกผลการสอบในทุกบทเรียน

4) เมื่อสิ้นสุดการทดลองสอนตามกำหนด ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนและแบบสอบถามเพื่อความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรี แล้วจดบันทึกผลการสอบเพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูล

5) นำคะแนนที่เก็บรวบรวมได้จากชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนและแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาดนตรีมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

3. การสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้สร้างตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) ตามตัวชี้วัดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในหน่วยการเรียนรู้ “มารู้จักเมโลเดียน”

2) วิเคราะห์เนื้อหา และจุดประสงค์ของเนื้อหาในคำอธิบายของหลักสูตรเพื่อจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3) สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จำนวน 5 ชุด ชุดละ 20 ข้อ ที่เป็นแบบทดสอบปรนัย 4 ตัวเลือก และแบบทดสอบการปฏิบัติ เพื่อให้สอดคล้องกับพฤติกรรมการเรียนรู้และครอบคลุมเนื้อหาในแต่ละตอนของชุดการสอน

4) นำชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของชุดการสอนในด้านเป้าหมาย

5) นำแบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในด้านเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของข้อสอบแต่ละข้อ พร้อมทั้งข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไขโดยมีหลักเกณฑ์ ดังนี้

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

หลังจากนั้น ค่าที่ได้ นำมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item - Objective Congruence หรือ IOC) พบว่า คะแนนความเหมาะสมของเนื้อหา มีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปและแบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนมาปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญให้คำแนะนำ

6) นำแบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี เขต 1 ที่ไม่ใช่ประชากรของการวิจัย จำนวน 32 คน แล้วนำแบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนมาตรวจสอบให้คะแนน

7) วิเคราะห์แบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนมาหาค่าอำนาจจำแนกและความยากง่ายเกณฑ์ความยากง่ายที่ยอมรับได้โดยนำมาจัดเรียงลำดับจากมากที่สุดไปหาน้อยสุด โดยแบ่งผู้มีคะแนนสูงสุด 25% และต่ำสุดออกมา 25% เพื่อนำมาใช้สูตรอย่างง่าย มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.40 - 0.75 และมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไปมาใช้เป็นแบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน จำนวน 5 ชุด

8) คำนวณหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนที่ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้ว มาทำการหาความเชื่อมั่นโดยใช้สูตร KR-20 (Kuder -Richardson) โดยเป็นการตรวจสอบทั้งฉบับ ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.76

9) จัดพิมพ์ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียนเพื่อนำไปใช้กับประชากรของการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาคาร) จังหวัดชลบุรี พบว่าประสิทธิภาพชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาคาร) จังหวัดชลบุรี ในขั้นการทดสอบรายบุคคลมีประสิทธิภาพที่ 78.89/85.0 พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถทำคะแนนระหว่างเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 78.89 และเมื่อนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาสาระของชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาคาร) จังหวัดชลบุรี จนครบทุกชุด สามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.0

ในขั้นทดสอบกลุ่มย่อยมีประสิทธิภาพที่ 71.5/79.5 พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถทำคะแนนระหว่างเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 71.5 และเมื่อนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาสาระของชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ครบทุกชุด สามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 79.5 และในขั้นนำไปใช้จริงมีประสิทธิภาพที่ 80.73/85.78 พบว่า นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถทำคะแนนระหว่างเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.73 และเมื่อนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาสาระของชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ครบทุกชุด สามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ย คิดเป็นร้อยละ 85.78 ตอนที่ 2 ผลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจ-มาก และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อพบว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก และความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนนักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดี

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1.ชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพ 80.73/85.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก และเมื่อเปรียบเทียบรายข้อพบว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลาเรียน ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก และความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนนักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดี

อภิปรายผล

จากการวิจัยการสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ในครั้งนี้ ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งหมด เนื่องจากในการสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แนวคิด ทฤษฎีในการสร้าง การใช้นวัตกรรมหรือสื่อการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสม รวมถึงกระบวนการสร้าง การทดลองใช้และตรวจสอบประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ถูกต้องเป็นระบบตามหลักวิชาการ ก่อนนำไปใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในนี้มีประเด็นที่ควรพิจารณา ดังนี้

1. ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพ 80.73/85.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 แสดงว่าเมื่อนักเรียนเรียนด้วยชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี นักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้ นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจสามารถทำคะแนนระหว่างเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 80.73 และเมื่อนักเรียนได้เรียนตามเนื้อหาสาระของชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี จนครบทุกชุด สามารถทำคะแนนแบบทดสอบหลังเรียน ได้ค่าคะแนนเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ 85.78 ชุดทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ให้มีประสิทธิภาพ 80.73/85.78 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ รุ่งทวี ชูศรีทอง (2558: 65-67) พบว่าชุดฝึกทักษะ เรื่อง รำวงมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองพอกวิทยายน จังหวัดกาฬสินธุ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.17/81.33 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เยาวรินทร์ อ่วมพ่วง (2558: 70-75) พบว่า ชุดฝึกทักษะการวิเคราะห์เรื่อง ระบบต่าง ๆ ในร่างกาย กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 88.17/84.73 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ อินทกานันท์ ชันธิรักษา (2558: 47-51) พบว่า ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาพฉาย วิชางานเขียนแบบ 1 ง 20221 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.56/86.88 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี โดยรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.34 อาจเนื่องมาจากว่ากระบวนการสร้างชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี มีกระบวนการสร้างที่เป็นระบบถูกต้องตามหลักวิชาการ มีคุณภาพ สามารถส่งเสริม กระตุ้นการเรียนรู้ของนักเรียนได้ตรงประเด็นที่นักเรียนต้องการ เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น การจัดเนื้อหาเหมาะสมกับเวลา

เรียน ครูให้คำปรึกษา แนะนำ ดูแลนักเรียนในการเรียนรู้อย่างทั่วถึง ครูส่งเสริมให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดีมาก และความยากง่ายของเนื้อหาเหมาะสมกับความสามารถของนักเรียน การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาของบทเรียนนักเรียนทราบผลการเรียนรู้ของตนเอง ครูชี้แจงกิจกรรมการเรียนรู้ให้นักเรียนเข้าใจอย่างชัดเจน เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปสู่ยาก นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับดี เนื่องด้วยกระบวนการสร้างชุดฝึกทักษะ พิจารณาตามหลักการ ทฤษฎีการเรียนรู้ เนื้อหาสาระและระยะเวลาที่เหมาะสมในการเรียนรู้ ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ที่ต่างมุ่งเน้นให้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว ง่ายต่อการเข้าใจ สอดคล้องกับการศึกษาของจิระภา พุดพิลา (2556) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแผนพัฒนาการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานอาชีพ เรื่องการออกแบบผลิตภัณฑ์จากกก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ธัญชนก ภาคเดียว (2558: 60-64) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบรายบุคคล เรื่อง ฉันทะการประดิษฐ์ กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวิมลวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1 พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.13 รุ่งทวี ชูศรีทอง (2558: 64-65) พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดฝึกทักษะ เรื่อง ราวมาตรฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนหนองพอกวิทยายน จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาคาร) จังหวัดชลบุรี ควรจัดกิจกรรมเรียนรู้ควบคู่กับสื่อการสอนอื่น ๆ เพื่อให้ผลการจัดการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 ครูผู้สอนควรชี้แจงวิธีการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาคาร) จังหวัดชลบุรี แก่นักเรียนโดยละเอียด เพื่อให้สามารถทำกิจกรรมตามชุดฝึกทักษะได้อย่างถูกต้อง และมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นอีก

1.3 ควรมีการส่งเสริมและพัฒนาชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาคาร) จังหวัดชลบุรี ในเนื้อหาอื่น ๆ เพิ่มเติม เพื่อเป็นการพัฒนาทั้งทางด้านผู้สอน และผู้เรียน

1.4 ก่อนการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุกราม (สุวรรณวิทยาคาร) จังหวัดชลบุรี ควรมีการสร้างบรรยากาศ และสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตลอดจนการเสริมแรงทางบวกที่จะช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีความกระตือรือร้นต่อการเรียน

1.5 ในการจัดกิจกรรมทุกกิจกรรมในการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี ควรยืดหยุ่นได้ ครูผู้สอนควรพิจารณาเป็นกรณีไป เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อนักเรียน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างและพัฒนาชุดฝึกทักษะ ที่มีความหลากหลาย ทันสมัย และน่าสนใจ

2.2 ควรศึกษา วิเคราะห์ปัจจัยอิทธิพลที่มีต่อการใช้สื่อประเภทต่าง ๆ เชิงลึกและวิเคราะห์เปรียบเทียบประสิทธิภาพในเชิงลึก

2.3 ควรมีการเปรียบเทียบการสอนแบบปกติ และการสอนด้วยชุดฝึกทักษะการเล่นเมโลเดียน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดผาสุการาม (สุวรรณวิทยาการ) จังหวัดชลบุรี เพิ่มขึ้นด้วย เพื่อให้ได้เห็นถึงข้อมูลด้านประสิทธิภาพของชุดฝึกชิ้นต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2554.**

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า และพัสดุภัณฑ์.

จारी สุขบุญสังข์. (2553). **ผลการใช้ชุดฝึกทักษะการเล่นไวโอลินสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4.** บัณฑิต

วิทยาลัย เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จิระภา พุดพิลา. (2546). **การพัฒนาแผนการสอนกลุ่มการทำงานและพื้นฐานอาชีพ เรื่อง การออกแบบ**

ผลิตภัณฑ์จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. (หลักสูตรและการสอน).

มหาสารคาม: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. ถ่ายเอกสาร.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). **การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์**
วิจัย. 5(1), 7-20.

ฐิติพัฒน์ โกเมนพรรณกุล. (2554). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้แบบผสมผสานวิชาปฏิบัติกีตาร์ 1 ที่มี**
ต่อทักษะการปฏิบัติทางดนตรี สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร. สุวีริยาสาส์น.**

ประสาธ อิศรปริดา. (2538). **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: น้าอักษร.**

เยาวรินทร์ อ่วมพ่วง. (2558). **สมรรถนะของผู้บริหารสถานศึกษาสู่ประชาคมอาเซียน โรงเรียนในสังกัด**
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2. การบริหารการศึกษา. ราชบุรี:
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

การพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำของนักเรียนระดับ
ชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม
Development of Thai Writing Skills by Using Writing Exercises for Student At
A Vocational Certificate Level Machine Shop Mechanics
Sector Rajasitharam Technical College

อุไรรัตน์ ประสาร

Urairat Prasan

วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม

Rajasitharam Technical College

e-mail: urairatpra@gmail.com

Received: January, 13 2021

Revised: February, 12 2021

Accepted: February, 14 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้วัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และ 2) ศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงานของวิทยาลัยราชสีห์ธาราม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนทักษะการเขียนวิชาภาษาไทยโดยใช้ชุดฝึกสะกดคำภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” และแบบสอบถามวัดเจตคติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ผลการศึกษาพบว่า 1) ชุดฝึกสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม มีประสิทธิภาพ 85.24/85.94 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม มีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ในภาพรวม อยู่ในระดับดี

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) Develop writing skills in Thai language for students in grade level vocational certificate Factory Mechanic Department Ratchasittharam Technical College under the Office of Vocational Education Committee to be efficient at 80/80 criteria and 2) examine the attitude of students in grade level vocational certificate Factory Mechanic Department Ratchasittharam Technical College towards learning Thai language using the developed word - spelling practice sets. The study sample were 30 students in grade level vocational certificate Factory Mechanic Department Ratchasittharam Technical College. The research instruments were 1) Thai language skill developing plans for practicing Thai word-spelling for students in grade level vocational certificate Factory Mechanic Department Ratchasittharam Technical College, a Thai language learning achievement test on “Word-Spelling” and a questionnaire on attitude. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean ($\bar{X}$) and standard deviation (S.D.).

The research results revealed that 1) the efficiency of the word - spelling practice sets for students in grade level vocational certificate Factory Mechanic Department Ratchasittharam Technical College was at 85.24/85.94 which was higher than the 80/80 criteria determined and 2) the attitude towards learning Thai language using word - spelling practice sets of students in grade level vocational certificate Factory Mechanic Department Ratchasittharam Technical College was overall at good level.

Keywords: Word-Spelling Practice Sets, Attitude

บทนำ

ในปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีต่าง ๆ ทำให้การติดต่อสื่อสารสะดวกรวดเร็วขึ้น แต่กลับทำให้การใช้ภาษาพูดและภาษาเขียนเปลี่ยนไปจากเดิมหากไม่ได้รับการปรับปรุงแก้ไข อย่างเช่น สถานการณ์การใช้ภาษาไทย ปัจจุบัน พบว่า คนไทยใช้ภาษาไทยผิดพลาดมากขึ้น สำหรับการเรียนการสอนในโรงเรียน พบว่า นักเรียนส่วนมากไม่ชอบเรียนภาษาไทย เพราะครูไม่ใช้การสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช้วิธีการสอนที่หลากหลายและกิจกรรมการเรียนการสอนไม่น่าสนใจที่จะจูงใจให้นักเรียนเข้าร่วม กิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง ผลที่เกิดขึ้น คือ นักเรียนมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาไทย และยังมีความคิดที่ว่าภาษาไทยไม่มีความสำคัญ อีกทั้งยังรู้สึกว่ภาษาไทยเป็นวิชาที่ยาก เน้นการท่องจำมากเกินไป ยิ่งถ้าหากได้คะแนนน้อย ก็ยิ่งขาดกำลังใจในการเรียนอันที่จริง ภาษาไทยเป็น

ภาษาประจำชาติและแสดงถึงวัฒนธรรมของชาติที่คนไทยต้องอนุรักษ์ เป็นมรดกของประเทศไทย การจัดการศึกษาในโรงเรียน ควรส่งเสริมให้นักเรียนเขียน สะกดคำ และใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องตามหลักภาษาไทย

การจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาตามหลักสูตรของคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา มีโครงสร้างหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ 2562 กำหนดไว้ว่า หมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์ประกอบไปด้วยสมรรถนะทั่วไป เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต และสมรรถนะหลักเพื่อเป็นพื้นฐานที่สัมพันธ์กับวิชาชีพในด้านการสื่อสารการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ความเข้าใจในตนเอง ผู้อื่นและสังคม สามารถบูรณาการความรู้ได้อย่างเป็นระบบนำไปใช้ในชีวิตและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุขซึ่งในหมวดวิชาพื้นฐานประยุกต์นี้ รวมไปถึงหมวดวิชาภาษาไทยด้วย โดยวิชาภาษาไทยสำหรับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 นั้น นักเรียนต้องเรียนวิชาภาษาไทยเพื่อการงานอาชีพ เน้นการใช้ถ้อยคำ ในการสื่อสาร และการเขียนประโยคเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ใช้ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ จากคำอธิบายรายวิชาภาษาไทยเพื่ออาชีพ พบว่า มีทักษะการใช้ภาษาไทยที่การเรียนการสอนภาษาไทยต้องให้ความสำคัญ คือ การเขียนเพื่อการสื่อสาร การเขียนเพื่อแสดงทรรศนะ การเขียนเพื่อการบันทึกที่จำเป็นในงานอาชีพและการเขียนโน้มน้าวใจ รวมทั้งการเขียนบทประพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับงานอาชีพ มีการฝึกปฏิบัติให้การใช้ภาษาไทยถูกต้องเพื่อนำไปใช้ในงานอาชีพของตนเองในอนาคต

เนื่องการเรียนการสอนในสถานศึกษาระดับอาชีวศึกษา มักให้ความสำคัญต่อการเรียนรู้รายวิชาด้านวิชาชีพเป็นลำดับที่หนึ่ง ผู้เรียนจึงไม่ให้ความสนใจในการเรียนวิชาด้านสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์อย่างวิชาภาษาไทย จากประสบการณ์ของผู้วิจัยที่เป็นครูสอนภาษาไทยให้กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยราชสีหราชราม พบว่า นักศึกษาส่วนมากอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ นักศึกษามีความบกพร่องด้านการเขียนสะกดคำภาษาไทย และจากการประเมินผลการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ วิทยาลัยราชสีหราชราม ประจำปีการศึกษา 2560 พบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยในระดับพอใช้ถึงดี คิดเป็นร้อยละ 65 (สำนักวิชาการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม, 2560)

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาวิธีปรับปรุงและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย และพบว่าวิธีหนึ่งในการช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสดีกฝนทักษะการเรียนรู้และที่สำคัญ สามารถฝึกฝนทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองในขณะที่ไม่มีการสอน คือ การใช้แบบฝึกทักษะซึ่งหมายถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนประเภทหนึ่งอันประกอบด้วยกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจที่จะนำไปใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนปฏิบัติเพิ่มเติมเพื่อจะได้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ให้เกิดความคล่องแคล่วมีความชำนาญ ตลอดจนเกิดความแม่นยำซึ่งเป็นไปโดยอัตโนมัติ ด้วยการทบทวนเนื้อหาความรู้ต่าง ๆ ที่ได้เรียนไปแล้วอย่างมีทิศทาง (อารีย์ วัฒนอำนวย, 2545: 48) การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยน่าจะช่วยให้นักเรียนในความดูแลของผู้วิจัยได้ฝึกฝนการใช้ภาษาไทยและทบทวนบทเรียนภาษาไทยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของตนได้อย่างเกิดประสิทธิผล

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้

วิชาภาษาไทยอันจะทำให้ให้นักศึกษาได้ปรับปรุงพัฒนาการเรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น และเพื่อให้สามารถใช้ภาษาที่ถูกต้องเพื่อการงานอาชีพในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน ของวิทยาลัยราชสีหราชาราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เขตบางบอน กรุงเทพมหานคร จำนวน 8 ห้อง 240 คน

2. กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ ได้มาจากการสุ่มตัวอย่าง แบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจากประชากรจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียน จำนวนทั้งสิ้น 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้คือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้น แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม ผู้วิจัยได้สร้างแผนการเรียนรู้ ตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาไทย ระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.2 ศึกษาหลักการสอน วิธีการสอนแบบต่างโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อคัดเลือกวิธีสอน เพื่อใช้กับนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาและผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี เพื่อเขียนผลการเรียนรู้ที่คาดหวังสำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ

1.4 เขียนแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ โดยใช้เวลาสอน 4 คาบ คาบละ 1 ชั่วโมง ซึ่งมีส่วนประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้ ได้แก่

1) สารสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) เนื้อหาสาระการเรียนรู้ 4) กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อการสอนและแหล่งเรียน และ 5) การวัดและประเมินผล

1.5 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และความถูกต้องของภาษา

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ที่มีความผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร เพื่อพิจารณาตรวจสอบคุณภาพ ความตรงตามเนื้อหา โดยใช้แบบตรวจสอบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างคุณลักษณะของแผนการจัดการเรียนรู้ กับวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้ IOC (Index of Item Objective Congruence)

1.7 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้ทดลองกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาจำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย เพื่อตรวจสอบถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหาสาระ ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้และเวลาที่ใช้ในการสอน

2. ขุดฝึกสะกดคำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพกลุ่มวิชาภาษาไทย พุทธศักราช 2562 กลุ่มวิชาภาษาไทย

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาเกี่ยวกับคำภาษาไทยที่เป็นคำที่มักเขียนผิด เช่น คำประวิสรรชนีย์ ที่มีไม้หันอากาศ และ รร คำที่มีตัวการ์นต์ และไม้ทัณฑฆาต คำพ้องเสียง คำที่ใช้ ซ ทร น และ ณ

2.3 ศึกษาขั้นตอนการสร้างชุดฝึกสะกดคำ โดยอาศัยหลักการจิตวิทยา และทฤษฎีการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึกทักษะ

2.4 ดำเนินการสร้างชุดฝึกสะกดคำ จำนวน 1 ชุด

2.5 นำแบบชุดฝึกสะกดคำ เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหาและนำมาปรับปรุงแก้ไข

2.6 นำแบบฝึกพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำ มาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยวิธีการหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างเนื้อหาและจุดประสงค์ของชุดฝึกสะกดคำ (Index of Item Objective Congruence) IOC โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ได้ค่า IOC มากกว่า 0.67 ทุกข้อ

2.7 นำชุดฝึกสะกดคำ ซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพ ที่ได้ปรับปรุงแก้ไข ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ไปหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2

3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ตามขั้นตอนดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้น (ฉบับปรับปรุง) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 53-80)

3.2 ศึกษาศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพกลุ่มวิชาภาษาไทย พุทธศักราช 2556 กลุ่มวิชาภาษาไทย และคู่มือครูกลุ่มวิชาภาษาไทย คู่มือการวัดผลและ ประเมินผล

3.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวชี้วัดและเนื้อหาสร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุม ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ ข้อละ 1 คะแนน รวมทั้งสิ้น 60 คะแนน

นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเพื่อขอข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด

3.4 วิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด โดยใช้สูตร IOC (Index of Objective Congruence) ได้ค่า IOC มากกว่า 0.67 ทุกข้อ

3.5 นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจเชิงเนื้อหาแล้วไปทดลอง (Tryout) กับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 30 คน นำแบบทดสอบมาหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วเลือกแบบทดสอบที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เพียง 40 ข้อ สำหรับใช้เป็นแบบทดสอบการหาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ โดยการวิเคราะห์เป็นรายข้อแล้วคำนวณหาค่า ความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนก ค่าความยากง่ายตั้งแต่ 0.23-0.77 และค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 0.23 ขึ้นไป

3.6 นำแบบทดสอบไปทดสอบเพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ตามสูตร KR 20 ของคูเดอร์ และรชาร์ดสัน (Kuder & Richardson) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.87

3.7 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย เรื่อง “การเขียนสะกดคำ” ฉบับจริง และนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ 1 ของวิทยาลัยราชสีหราชาราม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต่อไป

4. แบบวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

4.1 ศึกษาเอกสารตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อการเรียนการสอน

4.2 ร่างแบบสอบถามตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยและนิยามคำศัพท์เฉพาะที่กำหนด

4.3 นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้อง

4.4 นำแบบสอบถามที่ได้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่า IOC (Index of Item-objective Congruence) ถ้าพบว่าข้อคำถามมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ถือว่าเป็นข้อคำถามที่ใช้ได้

4.5 นำแบบสอบถามที่ได้ทำการปรับปรุงแก้ไข และนำไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย จำนวน 30 คน แล้วนำมาหาค่าความเที่ยง (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีการของ Cronbach (Cronbach, 1990: 202-204) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84

4.6 นำแบบสอบถามที่ได้ไปจัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของวิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยต่อไป

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดฝึกสะกดคำของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม โดยการหาคะแนนระหว่างเรียนและภายหลังจากการเรียนโดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ

นักเรียนที่ได้ทดลองใช้ชุดฝึกสะกดคำ มีคะแนนระหว่างเรียนโดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ (E_1) เท่ากับ 1,790 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.24 และคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังการทดลอง โดยรวม 1,547 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.94

นักเรียนมีคะแนนผลสัมฤทธิ์หลังเรียนโดยรวม 1,547 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.94 ชุดฝึกสะกดคำของของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม มีประสิทธิภาพ 84.27/85.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ

นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม ที่เข้ารับการทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ ในภาพรวม อยู่ในระดับดี ($\bar{X} = 4.44$)

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ชุดฝึกสะกดคำของของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม มีประสิทธิภาพ 84.27/85.94 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ ที่เข้ารับการทดลองมีเจตคติต่อการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้ชุดฝึกสะกดคำ โดยอยู่ในระดับดี

อภิปรายผล

1. สร้างชุดฝึกสะกดคำ ของนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีห์ธาราม สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

ผลการศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกสะกดคำ จากการทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการคิดเป็นร้อยละของคะแนน จากแบบทดสอบระหว่างเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละ 85.90 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ คิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผล

สัมฤทธิ์หลังเรียน (E_2) คิดเป็นร้อยละ 85.24 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนิตา เรืองวิเศษ (2550: 139) ได้ศึกษาเรื่องการพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะ และกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่ม เพื่อนช่วยเพื่อนกลุ่มวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวหมู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน กลุ่มวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ 86.67/84.54 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชุดฝึกสะกดคำ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะชุดฝึกสะกดคำ มีการพัฒนาขึ้นอย่างเป็นระบบ ซึ่งชุดฝึกแต่ละชุดมีองค์ประกอบ ดังนี้ คำชี้แจงในการใช้แบบฝึกหัด ซึ่งในแบบฝึกหัดของแบบฝึกแต่ละชุด ได้พัฒนาขึ้นตามลำดับขั้นตอนอย่างมีระบบ และวิธีการที่เหมาะสม เริ่มจากการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอน และสอบถามข้อมูลจากครูผู้สอนภาษาไทยหลาย ๆ ท่าน ถึงปัญหาที่พบ ผู้วิจัยจึงได้นำประเด็นปัญหามาแก้ไข เพื่อพัฒนาชุดฝึกสะกดคำ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียน เพื่อให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ศึกษาเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย

ผลการเปรียบเทียบเจตคติของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างกลโรงงาน วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ที่มีต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณา เป็นรายข้อพบว่า เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D.= 0.46) อยู่ในระดับ มากที่สุด และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าและประโยชน์ของวิชาภาษาไทย ($\bar{X} = 4.09$, S.D.= 0.77) อยู่ในระดับ มาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมพงษ์ ศรีพยาด (2553: 385) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับชุดฝึกการเขียนสะกดคำในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้ 1. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับความยากง่ายของเนื้อหา 2. นักเรียนมีความคิดเห็นที่ดีเกี่ยวกับรูปแบบชุดฝึก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมีความคิดเห็นว่าการที่มีชุดฝึกสะกดคำ มาช่วยเสริมสร้างทักษะในการเขียนสะกดคำ ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถในการเขียนสะกดคำดีขึ้นกว่าเดิม ชุดฝึกสะกดคำ สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับนักเรียน ให้มีความกระตือรือร้นอยากเรียนมากกว่าปกติ ประกอบกับชุดฝึกทำให้นักเรียนได้ฝึกเป็นรูปธรรม เรียนจากง่ายไปหายาก จึงทำให้เรียนรู้ได้เร็วกว่า และดีกว่าการสอนทั่วไป

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีแนวคิดที่จะเสนอแนะผู้ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ และผู้ที่สนใจศึกษาค้นคว้าในครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้ ชุดฝึกสะกดคำที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถนำไปใช้สอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องการเขียนสะกดคำได้ เพราะมีเนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาป็นัยบัตรวิชาชีพ โดยการเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำ กับการเรียนโดยวิธีการแบบปกติเพื่อศึกษาความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

2.2 ควรศึกษาผลการเรียนรู้เรื่องตั้งแต่การอ่าน การเขียน การสะกดคำ เพื่อเป็นการศึกษาถึงปัญหาและสาเหตุของการเขียนสะกดคำจากสาเหตุที่แท้จริง

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- ธนิดา เรืองวิเศษ. (2550). การพัฒนาทักษะการสะกดคำยาก โดยใช้แบบฝึกทักษะและกระบวนการเรียนรู้แบบกลุ่มเพื่อน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านหัวหมก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2. สำนักวิทยบริการและเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553) การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สำนักวิชาการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชาราม. (2560). รายงานผลการจัดกลุ่มคุณภาพสถานศึกษาจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านอาชีวศึกษา (V-NET) ในพื้นที่สำนักงานศึกษาธิการภาค 1 ปีการศึกษา 2560กลุ่มยุทธศาสตร์การศึกษา สำนักงานศึกษาธิการภาค.
- อารีย์ วาสน์อำนวย. (2545). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อจับใจความ ตามแนวการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of psychological testing**. (5th ed.). New York: Harper Collins Publishers. (pp.202-204).

การสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์ตามแนวคิดเทคนิค K W D L สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด

Development of Math Instruction Packages toward K W D L Technique
for Grade 4 Students in Wad Donpingdad School

ณพพร เย็นจิตร

Nopporn Yenchit

โรงเรียนวัดดอนผิงแดด

Wad Donpingdad School

e-mail: noppornYen@gmail.com

Received: January, 16 2021

Revised: February, 15 2021

Accepted: February, 18 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 จำนวน 14 คนให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1 จำนวน 14 คนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์เทคนิค K W D L ที่สร้างขึ้นมานี้โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ K W D L จำนวน 10 แผน 3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์แบบปรนัย 4 ตัวเลือกแบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อและแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 30 ข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป 4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 15 ข้อ

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบมีประสิทธิภาพ $E_1 / E_2 = 76.84 / 75.95$ และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to develop Math Instruction Packages toward K W D L Technique on the topic of addition and subtraction word problem for grade 4 students in Wad Donpingdad School under the office of Phetchaburi Primary Educational Service Area Office 2) to study satisfaction of grade 4 students in using math instruction packages. The instruments used in this research were as following; 1) Math instruction packages toward K WDL technique on the topic of addition and subtraction word problem for grade 4 students. 2) 10 lesson plans toward K W D L 3) Pre-test and post-test on word problem ability which were multiple choices. Each test consisted of 30 items and had IOC index at 0.70. 4) Test of students 'satisfaction in using math instruction packages toward K W D L which was 5-rating scale and consisted of 15 items.

The results of this research were concluded as following: 1) Math Instruction Packages toward K WDL Technique on the topic of addition and subtraction word problem for grade 4 students had effective index (E_1 / E_2) at 76.84/75.95 2) Students' satisfaction in using math instruction packages toward K W D L technique on the topic of addition and subtraction word problem were on high level.

Keywords: Development of Math Instruction Packages / K W D L Technique

บทนำ

คณิตศาสตร์มีความสำคัญต่อสังคม และชีวิตประจำวันของมนุษย์ ตลอดจนการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมากเพราะคณิตศาสตร์ช่วยก่อให้เกิดความก้าวหน้าทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นอกจากนี้ยังช่วยพัฒนาให้แต่ละบุคคลเป็นบุคคลที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองดีอีกทั้งยังช่วยสร้างควมมีเหตุผล เป็นคนช่างคิดช่างริเริ่มสร้างสรรค์มีระบบระเบียบในการคิดมีการวางแผนในการทำงาน

ศตวรรษที่ 21 เป็นยุคของสังคมแห่งการเรียนรู้ เพราะมนุษย์ต้องใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาสังคมของตนจำเป็นต้องผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะเฉพาะด้าน ความชำนาญการ และความรู้เท่าทันด้านต่าง ๆ เข้าด้วยกัน นักเรียนทุกคนจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ ความเข้าใจเนื้อหาหลักด้านวิชาการรู้ทักษะที่จำเป็นเพื่อให้ประสบความสำเร็จในโลกทุกวันนี้เช่นการคิดอย่างมีวิจารณญาณการแก้ปัญหาการคิดสร้างสรรค์ การสื่อสารและการร่วมมือกัน (อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ, 2555)

เนื้อหาสาระวิชามีความสำคัญ แต่ไม่เพียงพอสำหรับการเรียนรู้เพื่อมีชีวิตในโลกยุคศตวรรษที่ 21 ปัจจุบันการเรียนรู้สาระวิชาควรเป็นการเรียนจากการค้นคว้าเองของมนุษย์โดยครูช่วยแนะนำ และช่วย

ออกแบบกิจกรรมที่ช่วยให้นักเรียนแต่ละคนสามารถประเมินความก้าวหน้าของการเรียนรู้ของตนเองได้ แต่ทักษะของคนในศตวรรษที่ 21 ทุกคนต้องเรียนรู้ตลอดชีวิตคือการเรียนรู้ $3R \times 7C$ ได้แก่ 3R คือ อ่านออกเขียนได้ และคิดเลขเป็น 7C ได้แก่ ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหา ทักษะการสร้างสรรค์นวัตกรรมทักษะความเข้าใจความต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ทักษะความร่วมมือการทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำทักษะสื่อสารสารสนเทศและรู้เท่าทันสื่อทักษะคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทักษะอาชีพและทักษะการเรียนรู้เช่นเดียวกับ ปานทอง กุลนาถศิริ (2555) ที่กล่าวว่าจัดการศึกษาคณิตศาสตร์ในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องให้นักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ด้วยความเข้าใจมีทักษะความรู้พื้นฐานทางคณิตศาสตร์ที่มากพอเพียงและสามารถนำความรู้ไปใช้ในการแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้โดยเฉพาะระดับประถมศึกษาต้องเป็นการจัดการศึกษาเพื่อเตรียมนักเรียนให้รับกับการศึกษาในระดับมัธยมที่สูงขึ้นครูผู้สอนต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถรู้จักดัดแปลงตัวอย่างกิจกรรมแบบฝึกหัดหาสื่ออุปกรณ์ประกอบการสอน เพื่อช่วยให้นักเรียนได้เกิดความรู้ความเข้าใจอย่างแท้จริงการสอนให้นักเรียนรู้จักคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นนั่นเป็นสิ่งสำคัญ นอกจากนั้นยังจำเป็นต้องฝึกให้เยาวชนรู้จักพูดแสดงความคิดอย่างชัดเจนสมเหตุสมผลมีวิจารณญาณ ฝึกให้เยาวชนเป็นผู้รู้จักจริง ใฝ่แสวงหาความรู้ กล้าแสดงความรู้ และความคิดเป็นผู้เสียสละ เพื่อส่วนรวมผู้มีน้ำใจและทำงานร่วมกับผู้อื่นได้เพื่อเป็นการเตรียมนักเรียนให้เป็นทรัพยากรที่มีค่าในยุคข่าวสารสนเทศและยุคไร้พรมแดนต่อไปการศึกษาจึงเป็นกระบวนการสำคัญในการช่วยให้นักพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตทั้งด้านร่างกายสติปัญญาอารมณ์และจิตใจ มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงชีวิตของคนในสังคมการจัดการศึกษาที่ดีจะต้องสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นและความต้องการของบุคคลในสังคมและในประเทศชาติโดยที่มุ่งเน้นพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เป็นคนดีมีปัญญามีความสุขและมีความเป็นไทยมีศักยภาพในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545: 7)

เทคนิค K W D L เป็นเทคนิคในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาสติปัญญาพัฒนาทักษะทางสังคมและพัฒนาทักษะความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ซึ่งสอดคล้องกับนิรันดร์ วีระศักดิ์ เลิศโสภา (2544) คณิตศาสตร์เป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาความคิดมนุษย์ทำให้มนุษย์มีความคิดสร้างสรรค์คิดอย่างเป็นระบบมีแบบแผนสามารถวิเคราะห์ปัญหาหรือสถานการณ์ได้อย่างถี่ถ้วนรอบคอบช่วยให้คาดการณ์วางแผนตัดสินใจแก้ปัญหาและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างถูกต้องเหมาะสมนอกจากนี้คณิตศาสตร์ยังเป็นเครื่องมือในการศึกษาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและศาสตร์อื่น ๆ คณิตศาสตร์จึงมีประโยชน์ต่อการดำเนินชีวิตช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 56)

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยจำนวนมากพบว่าเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ K W D L เป็นเทคนิคที่ช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้คณิตศาสตร์ได้เป็นอย่างดีดังเห็นได้จากงานวิจัยของ สุภาพร ปิ่นทอง (2554); สุกัญญา บุญน้อย (2556); และสิโรตม์ สุทธิพัฒนางกูร (2556) ซึ่งผู้วิจัยได้นำเทคนิคการ

จัดการเรียนรู้แบบ K W D L มาจัดการเรียนรู้เป็นเวลา 2 ปีพบว่าจัดการเรียนรู้แบบ K W D L นี้ช่วยส่งเสริมทักษะกระบวนการคิดแก้ปัญหาแก่นักเรียนได้เป็นอย่างดี

อย่างไรก็ตามผู้วิจัยซึ่งเป็นครูสอนวิชาคณิตศาสตร์ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่า นักเรียนส่วนมากมีผลสัมฤทธิ์ต่ำทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ โดยเฉพาะในเรื่องการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์เนื่องจากนักเรียนขาดทักษะการอ่านการตีความการวิเคราะห์และการตั้งคำถามผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยและพบว่าเทคนิค K W D L เป็นเทคนิคในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ให้กับผู้เรียนที่ควรได้รับการพัฒนาทักษะการคิด (สิโรตม์ สุทธิพัฒนางกูร, 2556: 9) และ R. D. Ker, 2001: 37) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่เพชรบุรีเขต 1 เพื่อปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา คณิตศาสตร์ของนักเรียนและส่งเสริมให้มีความรู้ความเข้าใจเพื่อศึกษาในระดับที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์เทคนิค K W D L ที่สร้างขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์เทคนิค K W D L ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นอยู่ในระดับมาก

การดำเนินการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดดอำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียนมีนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 14 คน

2. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยนำมาจากเนื้อหาสาระของหลักสูตรรายวิชาคณิตศาสตร์ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 กลุ่มสาระการเรียนรู้ของโรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ”

3. ตัวแปรที่ศึกษา

1) ตัวแปรต้น ได้แก่ การสอนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนโดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องการแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ

2) ตัวแปรตาม ได้แก่ (1) ประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL ตามเกณฑ์ 75/75 และ (2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1) ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

2) แผนการจัดการเรียนรู้แบบ K W D L จำนวน 10 แผน

3) แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์แบบปรนัย 4 ตัวเลือก แบ่งเป็นแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 30 ข้อและแบบทดสอบหลังเรียนจำนวน 30 ข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป

4) แบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L แบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 15 ข้อ

ผลการวิจัย

จากการวิจัยเรื่อง ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบโรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบโรงเรียนวัดดอนผิงแดดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่ผลิตขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 75/75, E_1/E_2 พบว่า ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบมีประสิทธิภาพ $E_1/E_2 = 76.84/75.95$

2. ผลของความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อคุณภาพของชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบโรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 พบว่าโดยภาพรวมนักเรียนที่เรียนด้วย

ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบมีความคิดเห็นในระดับเห็นด้วยมาก

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) เพื่อสร้างชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดดสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่มีต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์เทคนิค K W D L ที่สร้างขึ้นซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังต่อไปนี้

ประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค KWDL สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดดสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้เนื่องมาจากชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ผู้วิจัยออกแบบประกอบด้วย (1) บทเรียน (2) แบบฝึกหัดและ (3) แบบทดสอบ

1. บทเรียน ที่ผู้วิจัยออกแบบในชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ประกอบด้วย คำอธิบายการใช้ชุดการสอน และบทเรียน คำอธิบายการใช้ชุดการสอน ที่ผู้วิจัยออกแบบประกอบด้วย มาตรฐานตัวชี้วัดที่สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานและหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จุดประสงค์การเรียนรู้ที่เป็นผลที่คาดหวังให้เกิดขึ้นกับนักเรียน เมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ซึ่งมีลักษณะเป็นวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมทำให้นักเรียนสามารถกำหนดทิศทางการเรียนทราบถึงแนวคิดสำคัญที่ต้องเรียนและสิ่งที่นักเรียนต้องบรรลุเมื่อเรียนจบในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดตามหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ที่กำหนดไว้ในเรื่องของคุณภาพผู้เรียนและสอดคล้องกับนิรันดร์ แสงกุหลาบ (2547: 52-53) ที่กล่าวถึงการนำเทคนิค K W D L มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนขั้นตอนที่ 1 ต้องมีการแจ้งจุดประสงค์ให้นักเรียนได้ทราบวิธีการจัดการเรียนรู้ที่แสดงเส้นทางการเรียนการสอนที่ครูใช้ในการจัดกิจกรรมในแต่ละเรื่องเพื่อให้บรรลุผลตามจุดประสงค์การเรียนรู้รูปแบบการจัดกิจกรรมการวัดผลประเมินผลบทเรียน ที่ผู้วิจัยออกแบบประกอบด้วย เนื้อหาที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์และสังเคราะห์ให้มีความเหมาะสมกับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามมาตรฐานตัวชี้วัดหลักสูตรแกนกลางขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และตามขั้นตอนการสอนโดยใช้เทคนิค K W D L วีระศักดิ์ เลิศโสภา (2544)

ตัวอย่างประกอบบทเรียนมีความชัดเจนตามขั้นตอน K W D L ผู้เรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนเขียนประโยคสัญลักษณ์หาคำตอบและตรวจสอบคำตอบที่ได้ซึ่งสอดคล้องกับวัชราน เล่าเรียนดี (2549: 165) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการฝึกปฏิบัติแก้โจทย์ปัญหาด้วยกระบวนการตามขั้นตอน K W D L

2. แบบฝึกหัด มีความสอดคล้องกับบทเรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค K W D L ซึ่งสอดคล้องกับวัชราน เล่าเรียนดี (2549) ในการแก้โจทย์คณิตศาสตร์ 4 ขั้นตอน ได้แก่ 1) K (What we know) เรารู้อะไร 2) W (What we want to know) เราต้องการรู้, ต้องการทราบอะไร 3) D (What we do to find out) เราทำอะไรอย่างไรหรือเรามีวิธีการอย่างไรบ้างและ 4) L (What we learned) เราเรียนรู้อะไรบ้าง

3. แบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยออกแบบประกอบด้วยแบบทดสอบก่อนเรียน แบบทดสอบหลังเรียนเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการทฤษฎีในการสร้างแบบทดสอบโดยได้ข้อสอบตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะวัดจำนวน 30 ข้อที่ผ่านการวิเคราะห์จากผู้เชี่ยวชาญมาพิจารณาและคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า 1OC ตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป และมีค่าความยากง่าย ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

จากชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ผู้วิจัยออกแบบประกอบด้วย (1) บทเรียน (2) แบบฝึกหัดและ (3) แบบทดสอบที่ช่วยทำให้นักเรียนเกิดความรู้ส่งผลให้ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

ความคิดเห็นของนักเรียน ที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่อง “การแก้โจทย์ปัญหาการบวกและการลบ” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 มีความเห็นในระดับเห็นด้วยมากสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้จากการสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เรื่องนักเรียนมีความคิดเห็นในระดับมากที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยสูงกว่าข้อคำถามอื่น ๆ ได้แก่ (1) การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจ (2) การแก้โจทย์การสอนแบบ K W D L เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่ม

การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เป็นวิธีการเรียนที่น่าสนใจข้อที่น่าสังเกตที่ทำให้นักเรียนมีความเห็นสอดคล้องเป็นไปในแนวเดียวกันในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D. = 0.46) ทั้งนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยได้ออกแบบให้ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ให้มีกระบวนการทำให้นักเรียนรู้จักการถามตอบ และแสวงหาคำตอบอย่างมีขั้นตอนสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชูลีวันท์ หนูทอง (2558) เรื่องการศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องบทประยุกต์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และเทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดนพวงศาราม อำเภอเมืองปัตตานี ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการ

จัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่องบทประยุกต์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) ร่วมกับเทคนิค K W D L อยู่ในระดับมากที่สุด

การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้น นักเรียนมีความเห็นสอดคล้องเป็นไปในแนวเดียวกันในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.57) ทั้งนี้เนื่องจากชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความสอดคล้องกับบทเรียนและจุดประสงค์การเรียนรู้ตามกระบวนการจัดการเรียนการสอนด้วยเทคนิค K W D L จึงส่งผลให้การแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ช่วยให้เข้าใจในเนื้อหาในบทเรียนมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับนิรันดร์ แสงกุหลาบ (2547: 7-8) ได้กล่าวว่าเทคนิค K W D L จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถพัฒนาสติปัญญาพัฒนาการคิดในการคิดเชิงวิเคราะห์และสังเคราะห์สามารถแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์และเข้าใจบทเรียนได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น

การจัดการเรียนการสอนแบบ K W D L เป็นการส่งเสริมความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเพื่อนในกลุ่มข้อที่น่าสังเกตที่ทำให้นักเรียนมีความเห็นสอดคล้องเป็นไปในแนวเดียวกันในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.71) ทั้งนี้เนื่องจากชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีการออกแบบกิจกรรมกลุ่มให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนรู้และแก้ปัญหาไปด้วยกันภายในกลุ่มซึ่งสอดคล้องกับ นิยม เกรียวท่าทราย (2548: 90-91) ได้ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่องโจทย์ปัญหาการหาพื้นที่ผิวและปริมาตรของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค KWDL พบว่านักเรียนชอบขั้นตอนการแก้โจทย์ปัญหาด้วยเทคนิค K W D L ทำให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและร่วมอภิปรายเพื่อหาแนวทางแก้ปัญหาในระดับมากและยังสอดคล้องกับ ชุติวันท์ หนูทอง (2558) ที่ทำการศึกษาค้นคว้าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องบทประยุกต์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และเทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดการสอนเรื่องบทประยุกต์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบโรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรีเขต 1 ที่ผลิตขึ้นจากผลการวิจัยพบว่าชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด $E_1 / E_2 = 76.34 / 75.95$ สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้ในทุกโรงเรียน ครูผู้สอนที่จะนำชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เรื่องโจทย์ปัญหาการบวกและการลบโรงเรียนวัดดอนผิงแดด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1 ควรศึกษาเกี่ยวกับเทคนิค K

W D L ให้มีความรู้ความเข้าใจก่อนและควรศึกษาคู่่มือการใช้ชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ก่อนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจัดทำเพื่อทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L และศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนจากชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L ที่สร้างขึ้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าหากมีการศึกษาความก้าวหน้าทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนจากชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L จะเพิ่มความเชื่อมั่นในประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L เพิ่มขึ้น จากการทดสอบประสิทธิภาพของชุดการสอนวิชาคณิตศาสตร์โดยใช้เทคนิค K W D L พบว่ามีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ซึ่งสามารถนำเทคนิค K W D L นี้ไปสร้างชุดการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ในเนื้อหาอื่น ๆ หรือในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นน่าจะส่งผลให้ชุดการสอนที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเช่นกัน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ชูลีวันท์ หนูทอง. (2558). **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดการสอนเรื่องบทประยุกต์โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) และเทคนิค KWDL สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 4 วัดนพวงศาราม. ปัตตานี อำเภอเมือง จังหวัดปัตตานี.**
- ปานทอง กุลนาถศิริ. (2555). **การจัดการศึกษาคณิตศาสตร์ ในศตวรรษที่ 21.** (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก <http://203.172.238.228/plan/km1/?name=research&file=readresearch&id=23>
- นิรันดร์ แสงกุหลาบ. (2547). **การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้เรื่องโจทย์ปัญหาทศนิยมและร้อยละของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค K W D L และตามแนวสสวท.** วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2549). **เทคนิคและยุทธวิธีพัฒนาทักษะการคิดการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ.** นครปฐม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- วีระศักดิ์ เลิศโสภา. (2544). **ผลการใช้เทคนิคการสอน K W D L ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ในการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4.** วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุกัญญา บุญน้อย. (2556). **การเปรียบเทียบผลการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค K W D L กับการจัดการเรียนรู้ตามแนว สสวท. ที่มีต่อความสามารถในการแก้โจทย์ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2.** วิทยานิพนธ์: มหาวิทยาลัยทักษิณ.

- สุภาพร ปิ่นทอง. (2554). การเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาคณิตศาสตร์ เรื่องอสมการ และเจตคติต่อการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอน โดยใช้รูปแบบ SSCS และการสอนโดยใช้เทคนิค K W D L. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สิโรตม์ สุทธิพัฒนางกูร. (2556). การพัฒนารูปแบบการสอนคณิตศาสตร์โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ TAI ร่วมกับเทคนิค K W D L เพื่อพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 6. นครราชสีมา: โรงเรียนสีคิ้ว สวัสดิ์ผดุงวิทยา.
- อรุณี วิริยะจิตรา และคณะ. (2555). เหลียวหน้าและหลังการสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: ส เอเชียว เพรส.

การศึกษาสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร
อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

A Study of The Stage of Information Technology System Management
of Schools Under Samutsakhon Municipality Mueang
District, Samut Sakhon Province

ชญาภา ไชยรักษา

Chayapa Chairaksa

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: chayapach@gmail.com

Received: January, 20 2021

Revised: February, 20 2021

Accepted: February, 23 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร จำนวน 152 คน สุ่มโดยวิธี Stratified Random Sampling เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานโดย Independent t-test

ผลการศึกษาพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร ครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูปรากฏผล ดังนี้ 1) ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน 2) ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน 3) ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าครูที่มีการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารระบบสารสนเทศ, ความคิดเห็นของครู

ABSTRACT

This research paper examines the state of information technology system management of schools under The Samut Sakhon Municipality, Mueang Samut Sakhon district, Samut Sakhon province had 2 objectives as 1) to study the teachers' opinions towards the state of information technology management system of schools in Samut Sakhon Municipality 2) to compare the opinions of the teachers' opinions towards the state of information technology system management towards the state of information technology systems management of schools in Samut Sakhon Municipality. The used sample in the study was 152 teachers in Samut Sakhon municipality who were selected by Stratified Random Sampling method. The used instrument for data collection was 5 level rating scale questionnaires. The used statistics for data analysis were percentage, mean, standard deviation and tested the hypothesis by independent t-test.

The study found that: 1) The teachers' opinions in Samut Sakhon municipality toward information technology systems management of schools, was at high level in overall. 2) The results of the comparison of the teachers' opinions teachers were as follows: 1) Teachers who different gender had opinions toward information technology system management of schools in Samut Sakhon Municipality, wasn't different in overall 2) teachers who different age had teachers' opinions toward information technology system management of schools in Samut Sakhon Municipality, in Samut Sakhon Municipality, wasn't different in overall 3) teachers who different educational levels had teachers' opinions toward information technology system management of schools in Samut Sakhon Municipality, was different at .05 level significant in overall and when considered in each aspect, it was found that the teachers who different education levels had the opinions towards information technology system management of schools were different at the .05 level significant in aspects of Data processing, Data storage, Data analysis and Data usage while other aspects were not different.

Keywords: Information Technology System Management, Teachers' Opinions

บทนำ

การบริหารในองค์กรหรือในสถานศึกษาระบบสารสนเทศมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) การวางแผน และการพัฒนาการศึกษา โดยต้องอาศัยเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูล นโยบายที่ทันสมัย การประมวลผล และการจัดเก็บ และเผยแพร่เพื่อเป็นประโยชน์ในการเชื่อมโยงเครือข่ายต่อไป อีกทั้งแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ได้กล่าวถึงแนวทางการจัดการศึกษา โดยนำยุทธศาสตร์ชาติ (National Strategy) มาเป็นกรอบสำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาการศึกษา โดยกล่าวในวิสัยทัศน์ว่า “คนไทยทุกคนได้รับการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างมีคุณภาพ ดำรงชีวิตอย่างเป็นสุขสอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและการเปลี่ยนแปลงของโลกศตวรรษที่ 21” โดยกำหนดเป้าหมายด้านผู้เรียน (Learner Aspirations) โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ให้มีคุณลักษณะและทักษะการเรียนรู้ (3Rs8Cs) ประกอบด้วย 3Rs ได้แก่ การอ่านออก (Reading) การเขียนได้ (Writing) และการคิดเลขเป็น (Arithmetics) 8Cs ได้แก่ 1) ทักษะด้านการคิดอย่างอย่างมีวิจารณญาณและทักษะการแก้ปัญหา 2) ทักษะด้านการสร้างสรรค์และนวัตกรรม 3) ทักษะด้านความเข้าใจต่างวัฒนธรรมต่างกระบวนทัศน์ 4) ทักษะด้านความร่วมมือ การทำงานเป็นทีมและภาวะผู้นำ 5) ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และการรู้เท่าทันสื่อ 6) ทักษะด้านคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร 7) ทักษะอาชีพ และทักษะการเรียนรู้ 8) ความมีเมตตา กรุณา มีวินัย คุณธรรม

การใช้สารสนเทศในการเพิ่มโอกาสทางการศึกษา สำหรับทุกช่วงวัย มีตัวชี้วัดที่สำคัญ เช่น มีระบบเครือข่ายเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อการศึกษาที่ทันสมัยสนองตอบความต้องการของผู้เรียนและผู้ให้บริการอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพและสถานศึกษาทุกแห่งมีอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงและมีคุณภาพ (แผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ, 2560)

การพัฒนาระบบสารสนเทศเพื่อใช้ในสถานศึกษา ทั้งการบริหารงานด้านวิชาการ งานกิจการนักเรียน งานบุคลากร งานธุรการ การเงิน พัสดุ และครุภัณฑ์ อีกทั้งในด้านการจัดการเรียนการสอน การบริหารงานที่ประสบผลสำเร็จได้ ผลงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ผู้บริหารจึงนำการบริหารเชิงระบบมาใช้ในการจัดระบบสารสนเทศ ซึ่งทั้งนี้กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดนโยบายการบริหารจัดการ โดยมีการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการวางแผนระบบข้อมูลสารสนเทศ และเครือข่ายสารสนเทศให้มีประสิทธิภาพ และสามารถเชื่อมโยงติดต่อสื่อสารถึงกันได้ทุกระดับ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553: 16)

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาค้นคว้าการใช้ระบบสารสนเทศในโรงเรียนทำให้ผู้วิจัยทราบว่าโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร มีสภาพการใช้ระบบสารสนเทศของโรงเรียนซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่น่าพอใจ เช่น บุคลากรของโรงเรียนขาดความรู้เรื่องสารสนเทศ ไม่มีประสบการณ์ และยังไม่เห็นความสำคัญที่จะใช้ประโยชน์จากข้อมูลและระบบสารสนเทศจากปัญหาดังกล่าวข้างต้น นับว่าเป็นปัญหาที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน เพราะจะเป็นผลกระทบต่อการบริหารระบบสารสนเทศโรงเรียน ผู้ศึกษาจึงมีความสนใจ เรื่อง ปัญหาการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนใน

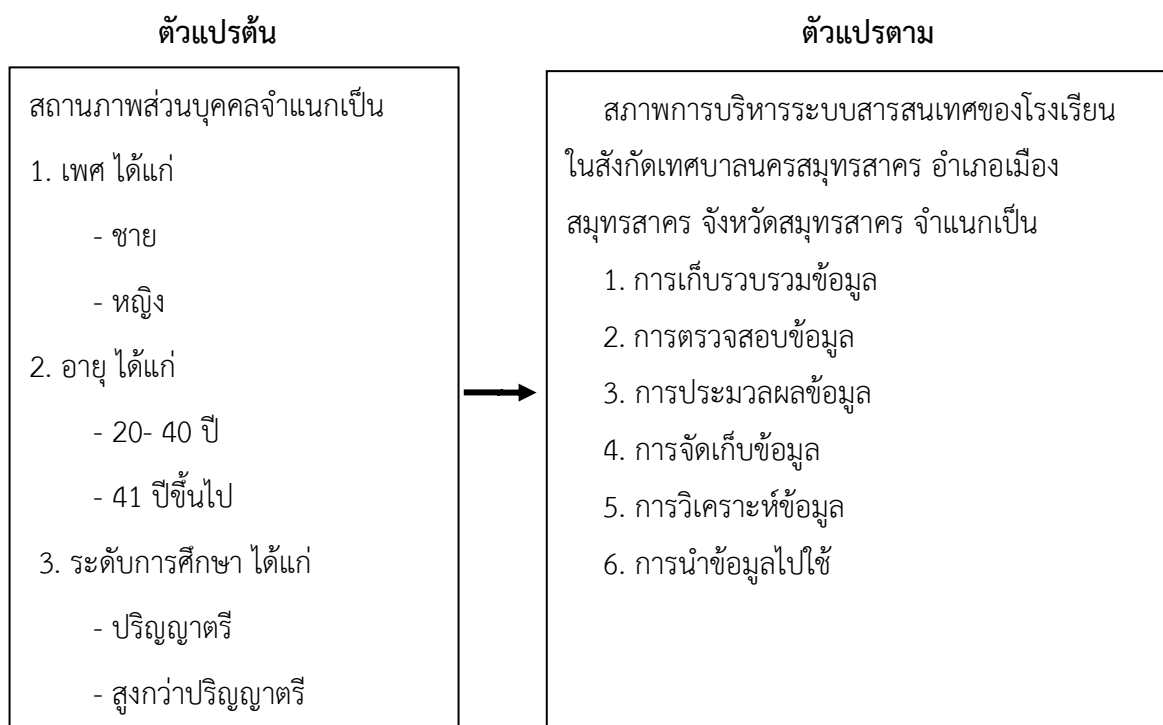
สังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร เพราะระบบสารสนเทศโรงเรียนเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารสถานศึกษาทั้งภายในและภายนอก

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำแนกตาม เพศ อายุ และระดับการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษา เรื่อง สภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้อาศัยแนวคิด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545) ใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล (Collecting data) 2) การตรวจสอบข้อมูล (Checking data) 3.การประมวลผลข้อมูล (Processing data) 4.การจัดเก็บข้อมูล (Organizing data or storage) 5) การวิเคราะห์ข้อมูล (Analyzing data) 6) การนำข้อมูลไปใช้ (Using data) โดยผู้ศึกษาจำแนกตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ซึ่งสามารถประมวลเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา ดังต่อไปนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการศึกษาเรื่อง สภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 6 โรงเรียน ใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูล 4) การจัดเก็บข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล 6) การนำข้อมูลไปใช้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 246 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ ครูโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 152 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางของเครจซีและมอร์แกน (วาโร เพ็งสวัสดิ์, 2551) แล้วดำเนินการสุ่มโดยวิธีชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคลจำแนกเป็น

1) เพศ ได้แก่

- ชาย
- หญิง

2) อายุ ได้แก่

- 20-40 ปี
- ตั้งแต่ 41 ปีขึ้นไป

3) ระดับการศึกษา ได้แก่

- ปริญญาตรี
- สูงกว่าปริญญาตรี

3.2 ตัวแปรตาม คือ สภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูล 4) การจัดเก็บข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล 6) การนำข้อมูลไปใช้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545)

4. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการศึกษา เป็นแบบสอบถามที่ผู้ศึกษาได้ปรับปรุงจากแนวคิดทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำแนกเป็น เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 แบบสอบถามสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ใน 6 ด้าน ได้แก่ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูล 2) การตรวจสอบข้อมูล 3) การประมวลผลข้อมูล 4) การจัดเก็บข้อมูล 5) การวิเคราะห์ข้อมูล 6) การนำข้อมูลไปใช้ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2545) เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนค่า 5 ระดับ

ลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามแบบของ ลิเคิร์ท (Likert) คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์การจัดระดับดังนี้

- 5 หมายถึง มีสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนมาก
- 3 หมายถึง มีสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนปานกลาง
- 2 หมายถึง มีสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนน้อย
- 1 หมายถึง มีสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนน้อยที่สุด

5. สถิติในการวิจัย

ผู้ศึกษาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติพื้นฐาน โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป สำหรับสถิติที่ใช้ดังต่อไปนี้

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

1.1 การหาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามใช้ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item Objective Congruence: IOC)

1.2 การหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)

2. สถิติที่ใช้พรรณนาในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

2.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean)

2.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2.3 ค่าร้อยละ (Percentage)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่

- การทดสอบค่าทีแบบ Independent t-test

ผลการวิจัย

การศึกษาศาภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ผู้ศึกษาได้สรุปผลการศึกษาลำดับ ดังนี้

1.1 ระดับสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$) เมื่อเรียงลำดับจากด้านที่มีปัญหามากไปน้อย ได้แก่ การประมวลผล ($\bar{X} = 4.05$) การนำข้อมูลไปใช้ ($\bar{X} = 4.05$) การจัดเก็บข้อมูล ($\bar{X} = 4.02$) การตรวจสอบข้อมูล ($\bar{X} = 4.02$) การวิเคราะห์ข้อมูล ($\bar{X} = 3.98$) และการเก็บรวบรวมข้อมูล ($\bar{X} = 3.94$)

1.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดย จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา พบว่า

1.2.1 ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าครูที่มีระดับเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

1.2.2 ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าครูที่มีระดับอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในทุกด้านไม่แตกต่างกัน

1.2.3 ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าครูที่มีการศึกษาที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อปัญหาการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ในด้านการประมวลผลข้อมูล การจัดเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และการนำข้อมูลไปใช้ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง การศึกษาศาภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร สามารถอภิปรายผลการศึกษาดังนี้

1. ระดับสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (จารุเนตร จันทร์สุข, 2561) ศึกษาเรื่อง การศึกษาสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนกลุ่มอำเภอบางบัวทองสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากด้านที่มีปัญหามากไปน้อย ได้แก่ การประมวลผล การนำข้อมูลไปใช้ การจัดเก็บข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลการตรวจสอบข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล โดยกล่าวว่าอาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันสถานศึกษาต่าง ๆ มีนโยบายเร่งรัดคุณภาพการศึกษาผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เขต 2 ได้ตระหนักถึงความสำคัญของระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการศึกษา และยอมรับว่าระบบสารสนเทศมีความสำคัญต่อการจัดการศึกษา

2. ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สมบุญ หนูสังข์, 2551) ศึกษาเรื่อง สภาพ ปัญหา และความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการศึกษาของบุคลากรในโรงเรียนภาครัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลา เขต 2 พบว่า ผู้บริหารและครูที่รับผิดชอบงานเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยภาพรวมมีความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และครูในโรงเรียนที่มีเพศและอายุแตกต่างกัน มีความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ในการจัดการศึกษาด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. ครูที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (ดาวใจ วงศิลา, 2559) ศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจากระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบปัญหาการจากระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 จำแนกตามประสบการณ์การทำงานของครูแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระบบการบริหารงานสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา ไม่มีการวางแผนก่อนการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลไม่มีความเหมาะสมขาดบุคลากรที่มีความรู้ความเข้าใจในการตรวจสอบและประมวลผลข้อมูล ขาดวัสดุอุปกรณ์ครุภัณฑ์และเทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูลอย่างเพียงพอ จึงทำให้ครูที่มีประสบการณ์ต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีประสบการณ์ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป มองปัญหาการจากระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาฉะเชิงเทรา เขต 2 ไม่แตกต่างกัน รวมถึงครูที่มีประสบการณ์มากได้เห็นการเปลี่ยนแปลงในการปฏิบัติงานและทราบถึงปัญหาและมีการแก้ไขปัญหที่เกิดขึ้นมาก่อนแล้ว จึงมีวิธีการแก้ไขที่ปัญหที่เกิดขึ้นได้อย่าง

รวดเร็ว ส่วนครูที่มีประสบการณ์น้อยก็มีการปรึกษาและขอคำแนะนำ จากครูที่มีประสบการณ์มาก และอาศัยความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การปฏิบัติงานในด้านนี้มีปัญหาไม่แตกต่างกัน

4. ครูที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นของครูต่อสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สิริกร วัฒนธัญญาการ, 2552) ศึกษาเรื่อง การบริหารการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากรุงเทพมหานครเขต 3 พบว่า จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติการบริหารจัดการระบบสารสนเทศของผู้บริหารและครู พบว่าความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูในภาพรวม และรายชั้นมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน พบว่า ระดับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูมีความแตกต่างกัน เพราะสถานภาพของผู้บริหารและครูต่างกัน จึงมีมุมมองที่แตกต่างกัน ซึ่งผู้บริหารมีมุมมองในด้านของการบริหารส่วนครูมีมุมมองในด้านการปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรกำหนดนโยบายการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของโรงเรียนอย่างชัดเจน เพื่อให้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานของโรงเรียน

1.2 ผู้บริหารควรจัดให้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลหลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถาม การหาข้อมูลจากสื่ออื่น ๆ เป็นต้น

1.3 ผู้บริหารควรนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์และประมวลผลให้สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร ระหว่างโรงเรียนภาครัฐ และโรงเรียนเอกชน เพื่อให้ทราบระบบสารสนเทศของโรงเรียนภาครัฐและเอกชนว่าแตกต่างกันมากน้อยอย่างไร

2.2 ควรศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครสมุทรสาคร อำเภอเมืองสมุทรสาคร จังหวัดสมุทรสาคร

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- จารุเนตร จันทรสุข. (2561). สภาพปัญหาการบริหารระบบสารสนเทศของโรงเรียนกลุ่มอำเภอ
บางบัวทอง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานนทบุรี เขต 2. สารนิพนธ์
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- ดาวใจ วงศิลา. (2559). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศในโรงเรียนประถมศึกษา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2.
งานนิพนธ์ หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). วิธีวิทยาการวิจัย. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- สมบุญ หนูสังข์. (2551). สภาพปัญหาและความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการศึกษา
ของบุคลากรในโรงเรียนภาครัฐ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสงขลาเขต 2.
วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2545). การจัดระบบ
ข้อมูลสารสนเทศ. กรุงเทพมหานคร: พรักหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). การจัดระบบบริหารและสารสนเทศภายใน
สถานศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระบบหลักเกณฑ์และวิธีการประกันคุณภาพการศึกษา
พ.ศ.2553. กรุงเทพมหานคร: สำนักทดสอบทางการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการสภา, กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579.
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
- สิริกร วัฒนธัญญาการ. (2552). การบริหารการจัดระบบสารสนเทศของโรงเรียนระดับการศึกษา
ขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากทม.เขต 3. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.

การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาล
บ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
A Study of Students' Parents Participation Toward Development Promotion
of Anubalbanphaeo School Under the Samutsakhon
Primary Education Service Area Office

พลอยจันทร์ นุชชาติ

Ployjun Nuchat

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: ployjun.n@gmail.com

Received: January, 23 2021

Revised: February, 22 2021

Accepted: February, 24 2021

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) จำนวน 278 คน สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ทดสอบสมมติฐานโดยการทดสอบค่าทีแบบ One sample t-test

ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียนต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบความแตกต่างของการมีส่วนร่วมในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว ของผู้ปกครองนักเรียนพบว่า 2.1) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นเพศชายกับเพศหญิง มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว แตกต่างกัน 2.2) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่อายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว แตกต่างกัน 2.3) การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนที่ระดับการศึกษาแตกต่างกัน

มีความคิดเห็นต่อการมีส่วนร่วมในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว ไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วม, ผู้ปกครองนักเรียน

ABSTRACT

The objectives of this research were 1) to study parent's participation toward development promotion of Anubalbanphaeo school under the Samutsakhon primary education service area office 2) to compare parent's participation toward development promotion of Anubalbanphaeo school which classified by gender age and educational level. The sample were 278 parents who were selected by simple random sampling. The instrument was 5 rating scale questionnaire and data were analyzed by frequency, percentage mean, standard deviation. The hypothesis were tested by Independent t-test.

The results reveal that: 1) Parent's participation toward development promotion of Anubalbanphaeo school was at a moderate level in overall. 2) The different comparative of parent's participation toward development promotion of Anubalbanphaeo school found that: (2.1) Parents' participation between male and female toward development promotion of Anubalbanphaeo school were not different in overall. (2.2) Parents who had different ages in participation toward development promotion of Anubalbanphaeo school were not different in overall. (2.3) Parents who had different educational level in participation toward development promotion of Anubalbanphaeo school were different at .05 level of significance.

Keywords: Participation, Student Parents

บทนำ

การศึกษาคือเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาคนและสังคม กล่าวคือ การศึกษาจะพัฒนาคนให้มีคุณลักษณะตามที่สังคมต้องการเพื่อให้คนเป็นปัจจัยในการพัฒนาสังคมต่อไป ดังนั้นการศึกษาจึงต้องแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยรวม ปัจจุบันสังคมไทยกำลังเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่มีความสลับซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทำให้การศึกษาของไทยถึงเวลาปรับเปลี่ยนเพื่อให้การศึกษาสามารถสร้างผลผลิตได้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทของสังคมได้อย่าง

มีประสิทธิภาพโดยผ่านการศึกษาในระบบเป็นหลัก (อดุลย์ วังศรีคุณ, 2557: 1) นั่นก็คือโรงเรียนนั่นเอง สถานศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของชุมชนโดยที่ชุมชนมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและความสำเร็จของสถานศึกษา ขณะเดียวกันโรงเรียนก็มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาชุมชน ดังนั้นนอกจากการบริหารงานสถานศึกษาในด้านวิชาการและการบริหารจัดการแล้ว ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีอีกหนึ่งบทบาทสำคัญในการสร้างกลไกการเรียนรู้ร่วมกับชุมชน พัฒนาความสัมพันธ์แบบเกื้อกูลกันกับชุมชน โดยส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อพัฒนาโรงเรียนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของชุมชนเพื่อให้ได้รับความร่วมมือสนับสนุนจากชุมชนในกิจกรรมสร้างสรรค์พัฒนาต่าง ๆ อันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งโรงเรียนและชุมชนอย่างยั่งยืน (ประสงค์ ถึงแสง, 2559)

ดังนั้นการพัฒนาการศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่หลายภาคส่วนต้องมีส่วนร่วมไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานรัฐและชุมชนควรมีบทบาทช่วยเหลือครอบครัวและส่งเสริมให้ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สนับสนุนให้สถานศึกษาทำหน้าที่เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับนักเรียนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการศึกษา ในอดีตที่ผ่านมาเป็นการดำเนินการมีส่วนร่วมภายใต้ขอบเขตเพื่อประโยชน์ของฝ่ายจัดการศึกษาประชาชนเพียงแต่ร่วมให้การสนับสนุนให้ความร่วมมือปฏิบัติตามความต้องการของโรงเรียน ผู้ปกครองส่วนใหญ่เข้าใจว่าการศึกษาเป็นเรื่องของครูและโรงเรียนเท่านั้นจึงยกบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาของบุตรให้กับโรงเรียนทั้งหมด เมื่อส่งบุตรหลานเข้าโรงเรียนแล้วตนเองก็ไม่จำเป็นต้องเกี่ยวข้องใดๆอีกซึ่งเป็นความเข้าใจที่ไม่ถูกต้องแท้จริงแล้วผู้ปกครองเป็นบุคคลที่มีบทบาทและมีความสำคัญที่สุดในการให้การศึกษาแก่บุตรหลานของตนเองเพราะเหตุผลว่า “ผู้ปกครองคือครูที่ดีที่สุดในโลก” เป็นครูคนแรกที่จะชี้โลกกว้างและสร้างภูมิคุ้มกันให้กับลูก เป็นครูตลอดชีวิตที่จะให้ความรักความรู้ความเอาใจใส่ความห่วงใยต่อบุตรหลานของตนเอง (รุ่ง แก้วแดง, 2543: 3)

จากการวิเคราะห์สภาพบริบทของโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร เป็นโรงเรียนขนาดใหญ่เปิดทำการสอนระดับอนุบาล 1 ถึงระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง การจัดการศึกษาของโรงเรียนเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้มีส่วนร่วมในระดับต้น โดยให้แสดงความคิดเห็นในการประชุมผู้ปกครองนักเรียนซึ่งได้รับความร่วมมือจากผู้ปกครองตามสมควร และการเชิญชวนผู้ปกครองมาร่วมกิจกรรมของนักเรียนในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารโรงเรียนและบุคลากรทางการศึกษา ทำให้ผู้วิจัยทราบว่า ผู้ปกครองนักเรียนยังขาดความตระหนักในการเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียน โดยผู้ปกครองนักเรียนขาดความตระหนักในบทบาทหน้าที่ของตนเองในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทางโรงเรียนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้ร่วมเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานของโรงเรียนซึ่งก่อให้เกิดผลดีต่อการพัฒนานักเรียนและการดำเนินงานทุกด้านในสถานศึกษาให้เป็นไปตามจุดหมายและสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบ้านชุมชน และโรงเรียน

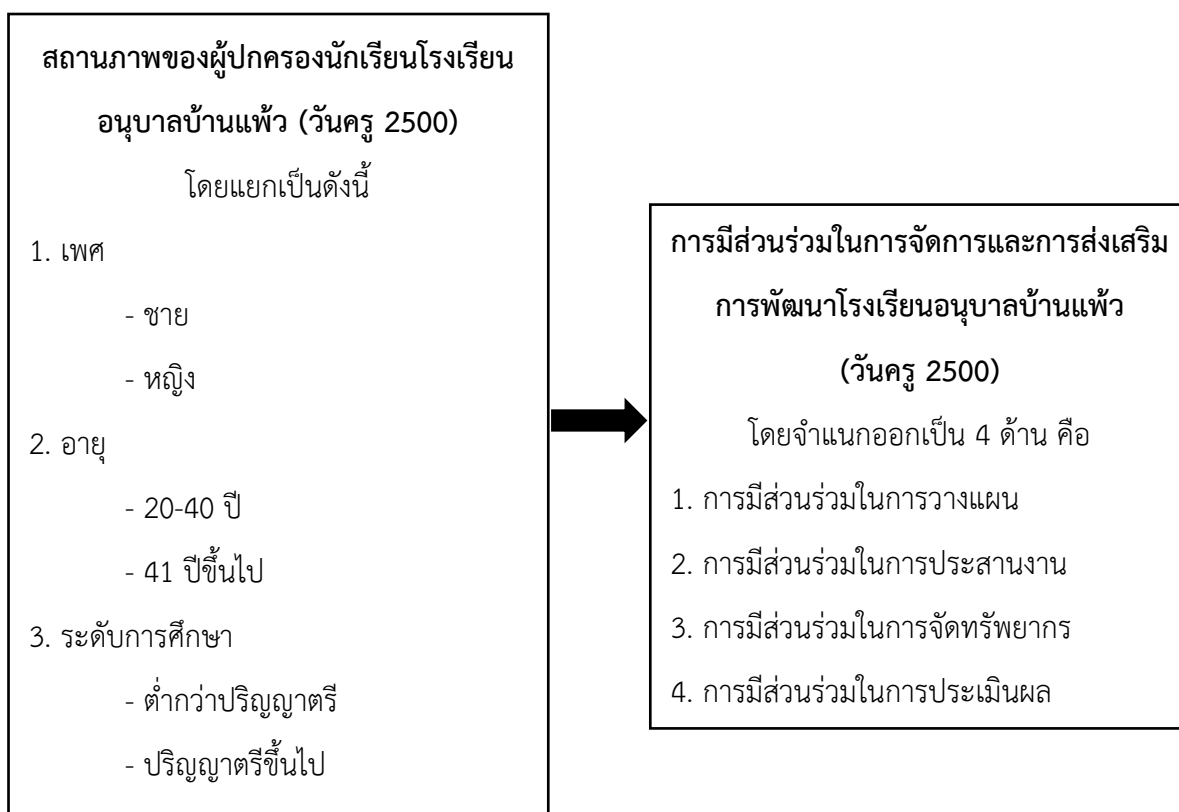
จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา จึงมีความประสงค์ที่จะทราบว่าขณะนี้การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครมีมากน้อยเพียงใด จึงมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) และพัฒนาการบริหารจัดการสถานศึกษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครจำแนกตามเพศ อายุ และระดับการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

เนื้อหาการวิจัยครั้งนี้คือการศึกษามีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร โดยศึกษาเกี่ยวกับ 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 2) แผนการมีส่วนร่วมในการประสานงาน 3) การมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากร 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล (จันทกานต์ อรุณ, 2561: 4)

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือผู้ปกครองนักเรียนที่เป็นหัวหน้าครอบครัวหรือผู้ที่ดูแลนักเรียนจำนวน 956 คน ของโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครประจำปีการศึกษา 2562 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ข้อมูล ณ 10 มิถุนายน 2562)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ ผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970 อ้างถึงในจันทกานต์ อรุณ, 2561: 5) ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 278 คนแล้วดำเนินการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

3. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ สถานภาพของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) อำเภอบ้านแพ้ว จังหวัดสมุทรสาคร โดยแบ่งได้ คือ เพศ ได้แก่ 1) ชาย 2) หญิง อายุ ได้แก่ 1) 20-40 ปี 2) 41 ปีขึ้นไป ระดับการศึกษา ได้แก่ 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี 2) ปริญญาตรีขึ้นไป

3.2 ตัวแปรตาม คือ การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการประสานงาน 3) การมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากร และ 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล

4. เครื่องมือในการวิจัย

เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีลักษณะเป็นแบบสอบถาม แบบตรวจสอบรายการ จำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ค่าน้ำหนักคะแนน ระดับ 5 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน มากที่สุด
ค่าน้ำหนักคะแนน ระดับ 4 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน มาก
ค่าน้ำหนักคะแนน ระดับ 3 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน ปานกลาง
ค่าน้ำหนักคะแนน ระดับ 2 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน น้อย
ค่าน้ำหนักคะแนน ระดับ 1 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน น้อยที่สุด

โดยข้อคำถามครอบคลุมงานทั้ง 5 ด้าน คือ 1) การมีส่วนร่วมในการวางแผน 2) การมีส่วนร่วมในการประสานงาน 3) การมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากร 4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล ซึ่งมีลักษณะข้อคำถามให้เลือกตอบแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ใช้วิธีหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้เกณฑ์ของเบสต์ (Best, 1981: 482) การแปลค่าความหมายของคะแนน ดังต่อไปนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน มาก
ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน น้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีส่วนร่วมในการส่งเสริมพัฒนาโรงเรียน น้อยที่สุด

สถิติในการวิจัย

1. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1) การหาค่าความเที่ยงตรง โดยความเห็นชอบจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ (IOC)

2) หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach)

2. สถิติบรรยาย

1) ค่าเฉลี่ย (Mean)

2) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3) ค่าร้อยละ (Percentage)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่การทดสอบค่าที (t-test Independent)

ผลการวิจัย

1. ผู้ปกครองที่ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้รวมทั้งสิ้น จำนวน 278 คน คิดเป็นร้อยละ 100 เมื่อจำแนกตามตัวแปรต้นที่ศึกษาพบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง 187 คน คิดเป็นร้อยละ 67.30 มีอายุ

ระหว่าง 20 - 40 ปี จำนวน 222 คน คิดเป็นร้อยละ 79.90 และเป็นผู้มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 66.50

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางและเมื่อแยกพิจารณาในแต่ละด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการมีส่วนร่วมในการประสานงาน การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากร และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล

3. การเปรียบเทียบความแตกต่างของความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test Independent) จำแนกตามเพศ จำแนกตามช่วงอายุ และระดับการศึกษา แตกต่างกัน ซึ่งปรากฏผล ดังนี้

3.1 ผู้ปกครองที่มีเพศต่างกันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ การมีส่วนร่วมในการวางแผน การมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากร การมีส่วนร่วมในการประสานงาน และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่าไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3.2 ผู้ปกครองที่มีอายุต่างกันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) ในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการจัดสรรทรัพยากร ด้านการมีส่วนร่วมในการประสานงาน และการมีส่วนร่วมในการประเมินผล พบว่าไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3.3 ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) ในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกด้าน

อภิปรายผล

จากการศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว (วันครู 2500) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาครโดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีจึงทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจ ไม่ค่อยสนใจเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา หรือทราบถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองที่มีต่อโรงเรียน และผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างทั่วไป จึงให้เวลากับการประกอบอาชีพเพื่อเลี้ยงดูครอบครัวมากกว่าการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาและการส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนจึงยกบทบาทหน้าที่ในการจัดการศึกษาของบุตรให้กับโรงเรียนทั้งหมด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุภาภรณ์ ประสิทธิโนวา (2559) ที่พบว่าการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเทศบาลชุมชนวิมลวิทยาสังกัดกองการศึกษาเทศบาลเมืองตราดจังหวัดตราด โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และงานวิจัยของสุภัทสิริ วังษมาดิษฐ์ (2559) พบว่า

พลวัตกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านไผ่สีทอง จังหวัดสุพรรณบุรี โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อแยกเป็นรายด้านอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน

2. เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ด้านการมีส่วนร่วมในการประสานงานพบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประสานงานมากที่สุด โดยพิจารณาในแต่ละข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการชี้แจงนโยบายและการดำเนินงานของโรงเรียนทราบ และการประสานงานชุมชนในการพัฒนาโรงเรียน ทั้งนี้เนื่องจากโรงเรียนได้กำหนดให้มีการประชุมผู้ปกครองอย่างน้อยภาคเรียนละ 1 ครั้ง และมีการประชุมผู้ปกครองเครือข่าย เพื่อชี้แจงแนวทางนโยบายการบริหารจัดการโรงเรียน จึงเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองได้แสดงความคิดเห็นและความต้องการ อีกทั้งโรงเรียนยังได้มีการแจ้งข่าวสารต่างๆ ให้ผู้ปกครองได้ทราบอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นผู้ปกครองจึงมีส่วนร่วมในด้านการประสานงานมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของจันทกานต์ อรุณ (2561) ได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนวัดดอนไก่อทัยสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต1 ผลการศึกษาแยกพิจารณาในแต่ละด้านพบว่า ผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการประสานงานมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1.1 โรงเรียนควรดำเนินการตามภารกิจที่วางไว้ในแผนปฏิบัติการของโรงเรียน มีการพิจารณาการใช้งบประมาณตามแผนของโรงเรียน และการวิเคราะห์ภารกิจนโยบายของโรงเรียน

1.2 โรงเรียนควรมีการอนุมัติแผนปฏิบัติการประจำปีของโรงเรียน และช่วยเหลือในด้านแรงงานในการพัฒนาของโรงเรียน

1.3 โรงเรียนควรมีการประสานงานชุมชนในการพัฒนาโรงเรียนอย่างสม่ำเสมอ

1.4 ผู้บริหารโรงเรียนควรนำผลการประเมินไปเผยแพร่ต่อของโรงเรียน ชุมชน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งต่อไปควรจะศึกษาในลักษณะการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษา เพื่อให้เป็นรูปแบบและวิธีการที่เหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้

2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนให้การมีส่วนร่วมมีผลต่อการบริหารโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

2.3 ควรศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับวิธีการสร้างการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนอนุบาลบ้านแพ้ว เพื่อนำผลการวิจัยไปพัฒนาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนให้การมีส่วนร่วมมีผลต่อการบริหารโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- จันทกานต์ อรุณ. (2561). การศึกษาการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองนักเรียนในการจัดการและส่งเสริมการพัฒนาโรงเรียนวัดดอนไก่อ่เตี้ย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 1. การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี.
- ประสงค์ ถึงแสง. (2559). กลยุทธ์การพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน. สืบค้นจาก <http://www.trueplookpanya.com/knowledge/content/52243/-edu-teaartedu-teaart-teaartdir>
- รุ่ง แก้วแดง. (2545). การศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.
- สุภัทจิรา วงษ์มาดิษฐ์. (2559). พฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการบริหารการจัดการศึกษาของโรงเรียนบ้านไผ่สีทอง จังหวัดสุพรรณบุรี. การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อดุลย์ วังศรีคุณ. (2557). การศึกษาในศตวรรษที่ 21: ผลผลิตและแนวทางการพัฒนา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- John W. Best. (1981). **Research in Education**. 4th ed. New Jersey: Prentice – Hall Inc., 1981, p. 182.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). **Determining Sample Size for Research Activities**. Educational and Psychological Measurement, 30(3), pp. 607-610.

**การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐาน
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก จังหวัดศรีสะเกษ**
**The Construction of Thai Language Skill Practice Exercise on “Basic Word
Spelling” for Prathomsuksa 5 Students of Bannongkok
School in Srisaket Province**

กิตติยา คำจันทร์

Kittiya Kamchan

โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

Nongkok School, Si Sa ket Primary Education Service Area Office 2

e-mail: kittypoppy99@gmail.com

Received: January, 28 2021

Revised: February, 28 2021

Accepted: March, 2 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยที่สร้างขึ้น กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 12 คนได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แผนจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการใช้แบบฝึกการเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถทางการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยและแบบสอบถามความคิดเห็น สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” ซึ่ง สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.28/88.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนดไว้ และ2) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก มีความคิดเห็นทางบวกต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” โดยรวมในระดับมาก

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะภาษาไทย, การเขียนสะกดคำพื้นฐาน

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) construct a Thai language skill practice exercise on “Basic Word Spelling” for Prathomsuksa 5 students of Bannongkok School under the Srisaket Primary Educational Service Area Office 2 to be efficient at the 80/80 standard criteria determined and 2) examine the students’ opinion towards being taught using the constructed Thai language skill practice exercise on “Basic Word Spelling”. The target group of this research were Prathomsuksa 5 students of Bannongkok School under the Srisaket Primary Educational Service Area Office 2, selected using purposive sampling, totaling 12 students. The research instruments included a Thai language skill practice exercise on “Basic Word Spelling” for Prathomsuksa 5 students, learning management plans containing instructional activities based on the constructed basic word spelling practice exercise and a test to evaluate the students’ ability of basic word spelling. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean (μ) and standard deviation (σ).

The research results revealed that 1) the constructed Thai language skill practice exercise on “Basic Word Spelling” for Prathomsuksa 5 students of Bannongkok School under the Srisaket Primary Educational Service Area Office 2 was efficient at 86.28/88.60 which was higher than the 80/80 standard criteria determined and 2) the Prathomsuksa 5 students expressed positive opinion at high level towards being taught using the constructed Thai language skill practice exercise on “Basic Word Spelling”

Keywords: Thai Language Skill Practice Exercise, Basic Word Spelling

บทนำ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 ได้กำหนดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เป็นกลุ่มสาระที่เป็นเครื่องมือในการการเรียนรู้ เป็นสาระการเรียนรู้ที่สถานศึกษาต้องใช้เป็นหลักในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างพื้นฐานการคิดเป็นกลยุทธ์ในการแก้ปัญหาและวิกฤตของชาติ และให้สถานศึกษาจัดเวลาเรียนเป็นรายปี ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยมีเวลาเรียนวันละ 4-5 ชั่วโมง เด็ก ๆ จำเป็นต้องพัฒนาทักษะพื้นฐานที่จำเป็นเพื่อช่วยให้สามารถเรียนสาระการเรียนรู้กลุ่มอื่น ๆ ได้รวดเร็วขึ้น ทักษะเหล่านี้ ได้แก่ ภาษาไทยด้านการเขียน ดังนั้นการฝึกทักษะด้านการอ่าน การเขียน และการคำนวณ จึงควรใช้เวลาร้อยละ 50 ของเวลาเรียนทั้งหมดในแต่ละสัปดาห์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 24)

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งซึ่งถือว่าเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดความเข้าใจและประสบการณ์ของบุคคลด้วย การเขียนให้มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญ หมายความว่า ผู้เขียนจะต้องเขียนให้ผู้อ่าน อ่านได้ถูกต้อง สื่อความหมายเข้าใจได้ตรงกันชัดเจน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพคือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีในภาษาไทย เพราะฉะนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่งในการใช้ภาษา เป็นรากฐานของการเขียนถ้าเขียนสะกดคำผิด ความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไปหรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ ด้วยเหตุนี้การเขียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากและสิ่งที่สำคัญที่สุดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพ คือการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธีในภาษาไทย

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องนั้น ย่อมแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของผู้เขียน ถ้าผู้เขียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง จะช่วยให้สื่อความหมายได้ดี และน่าอ่าน ตรงกันข้ามหากผู้เขียนละเลยปล่อยให้มี การเขียนสะกดคำผิด ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายหลายประการ ต่อผู้อ่าน และผู้เขียนเอง ดังที่นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทยได้เสนอความคิดเห็นไว้ว่า “การเขียนนั้นหากผู้เขียนไม่เอาใจใส่ในการสะกดคำให้ถูกต้อง หรือสะกดการันต์ผิดพลาดย่อมเป็นโทษทั้งต่อผู้เขียนและผู้อ่าน คือผู้เขียนก็สื่อความหมายให้ผ่านรับทราบไม่ได้ ผู้ที่ทราบแล้วก็จะก่อให้เกิดความรำคาญ และขาดศรัทธาต่อผู้เขียน” (กำชัย ทองหล่อ, 2550: 67) การเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องนอกจากทำให้การสื่อความหมายล้นเหลือ งานเขียนก็ด้อยคุณค่าลงด้วยการเขียนสะกดคำที่ถูกต้องจะทำให้เกิดความประทับใจที่ดีต่อผู้อ่านและผู้เขียน

ในปัจจุบันเรามักพบว่าการเขียนสะกดคำผิดอยู่โดยทั่วไปเช่น ที่สาธารณะ สื่อมวลชน โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณา และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ดังที่อดิศักดิ์ ทองบุญ (2551: 59-61) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาไทยในปัจจุบันว่า “ภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชนต่าง ๆ มักจะพบคำที่ใช้ไม่ถูกต้อง เมื่อนักเรียนได้เห็นบ่อย ๆ ก็จะทำให้เกิดความเคยชิน และจำไปใช้อย่างผิด ๆ และมักถูกปล่อยปละละเลยจากผู้เขียน นับว่าเป็นปัญหาที่แก้ยาก “ แม้แต่ผู้ที่จบการศึกษาชั้นสูง ก็ยังเขียนผิดเป็นจำนวนมาก หากไม่มีการแก้ไขย่อมส่งผลเสียต่อเยาวชนของชาติ นอกจากนั้นยังทำให้ภาษาวิบัติ และขาดเอกลักษณ์ของภาษาไป ปัญหานักเรียนเขียนสะกดคำผิดมาก เป็นปัญหาเรื้อรังของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยมานานแล้ว จากการประเมินผลการเรียนภาษาไทย ประจำปีการศึกษา 2560 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านหนองกก อำเภอราชไสล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเขต 2 ที่ผู้วิจัยทำการสอนอยู่มีผลการอ่านคำ ประโยค และข้อความอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 10 ส่วนการเขียนอยู่ในระดับพอใช้ คิดเป็นร้อยละ 50 และไม่ผ่านเกณฑ์ ร้อยละ 50 (ฝ่ายทะเบียนและวัดผล โรงเรียนบ้านหนองกก, 2560) ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาใหญ่ ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

ข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และพบสาเหตุที่นักเรียนเขียนภาษาไทยไม่ถูกต้องอาจเป็นเพราะว่า นักเรียนส่วนมากยังไม่เข้าใจ ความแตกต่างระหว่างภาษาพูดกับภาษาเขียน จึงนำภาษาพูดซึ่งเป็นภาษาท้องถิ่นมาใช้ในการเขียน และการขาดทักษะพื้นฐานทางภาษาอันได้แก่ การเขียนสะกดคำต่าง ๆ ซึ่งกลุ่มคำเหล่านี้ มีหลักเกณฑ์ทางภาษาที่ค่อนข้างยาก นักเรียนอาจเกิดความสับสนทำให้เขียนผิดอยู่เสมอ

จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีความมุ่งมั่นที่จะแก้ปัญหาจึงได้สร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนหนองกก อำเภอราชไศล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 อันจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ให้มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลต่อผู้เรียนมากยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มสูงขึ้น และเป็นพื้นฐานที่ดีในการศึกษาระดับสูงต่อไปในอนาคต

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 1 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน”

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก จังหวัดศรีสะเกษ ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก มีความคิดเห็นทางบวกต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” ระดับมาก

การดำเนินการวิจัย

1. **กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย** คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 12 คนได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. **เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้** ได้แก่ คำพื้นฐานภาษาไทยซึ่งกำหนดโดยสถาบันภาษาไทย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 นำมาทดสอบทักษะการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ซึ่งประกอบด้วย คำจำนวน 80 คำ โดยได้คัดเลือกคำที่นักเรียนเขียนไม่ถูกต้องจากคำจำนวน 30 คำ ได้แก่ คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำควบกล้ำ และคำยืมจากภาษาต่างประเทศ ประโยค จำนวน 15 ประโยค และความเรียงจำนวน 1 เรื่อง มาสร้างเป็นแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” ที่เป็นปัญหาของการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มีดังนี้

3.1 แบบฝึกทักษะทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.2 แผนจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.3 แบบทดสอบเพื่อประเมินความสามารถทางการเขียนสะกดคำเรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทย

4. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ดังนี้

4.1 แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาศึกษา หนังสือ ตำรา และคู่มือที่เกี่ยวข้องกับการสอนกลุ่มสาระการสอนภาษาไทย

2) ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยเพื่อใช้แก้ปัญหาการเขียนสะกดคำไม่ถูกต้องซึ่งกำหนดโดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

3) นำแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำพื้นฐานที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมด้านโครงสร้างของแบบฝึกทักษะและความสอดคล้องของแบบฝึกทักษะกับวัตถุประสงค์ของการศึกษา แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

4) นำแบบฝึกทักษะที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านไปหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (Index of item - Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC ที่ได้มีค่าระหว่าง 0.60-1.00

5) นำแบบฝึกทักษะการเขียนที่แก้ไขปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัย โดยใช้การหาค่า E_1/E_2 ตามขั้นตอน ดังนี้ คือ 5.1) ขั้นตอนทดลองรายบุคคล (One - to - One Tryout) ระหว่างทดลอง ผู้วิจัยสังเกตและบันทึกเพื่อแก้ไขปรับปรุงแบบฝึกทักษะ 5.2) ขั้นตอนทดลองกลุ่มเล็ก (Small Group Tryout) และ 5.3) ขั้นตอนทดลองภาคสนาม (Field Tryout) จากนั้น ผู้วิจัยนำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทย ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 มาทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือ โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จำนวน 12 คน ความหมายของประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 มีดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก ทั้งหมดทำแบบฝึกทักษะในระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

4.2 แผนการจัดการเรียนรู้

ผู้วิจัยสร้างแผนจัดการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐานตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษารายละเอียดของเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 และหลักสูตรสถานศึกษาของโรงเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้เข้าใจหลักการ จุดหมาย โครงสร้าง สาระสำคัญ และมาตรฐานการเรียนรู้ แนวทางการดำเนินการ การวัดและประเมินผล

2) สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 แผน ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหาสาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อการสอนและแหล่งเรียน และการวัดและประเมินผล

3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

4) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมเพื่อประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ผลการประเมินพบว่ามีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.38 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเหมาะสมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4.3 แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำพื้นฐาน

ผู้วิจัยสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำพื้นฐาน ตามขั้นตอน ดังนี้

1) วิเคราะห์หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

2) สร้างแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเพื่อขอข้อเสนอแนะ แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำเสนอผู้เชี่ยวชาญอีกครั้งเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด (Index of Item Objective Congruence: IOC) พบว่า แบบทดสอบมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 และผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

3) นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 30 คน ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย และไม่เคยเรียนเนื้อหานี้มาแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

คุณภาพของแบบทดสอบ หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกแต่ละข้อโดยยึดเกณฑ์ตัดสิน ผลปรากฏว่าผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.35-0.78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.34-0.58

4) นำแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำมาหาความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2552: 315) ผลปรากฏว่า แบบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.876

4.4 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาไทย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ตามขั้นตอน ดังนี้

1) กำหนดเนื้อหา แนวคิดและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา รูปแบบโดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

2) นำข้อมูลที่ได้ศึกษา มาสร้างแบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีต่อการเรียนภาษาไทย แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3) นำแบบสอบถามความคิดเห็นที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นนำแบบสอบถามความคิดเห็นที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ชูเดิม ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ

4) นำแบบสอบถามวัดความคิดเห็นไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนในจังหวัดศรีสะเกษที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายของการวิจัย จำนวน 30 คน

5) หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความคิดเห็นทั้งฉบับโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545: 99) ผลปรากฏว่ามีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.837

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

5.1 ทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 เพื่อขออนุญาตทดลองสอนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

5.2 ก่อนทำการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนชั้นประถมประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จำนวน 12 คนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐาน

5.3 ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นระยะเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 ชั่วโมง คิดเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 15 ชั่วโมง

5.4 ภายหลังจากการทดลองสอนได้เสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยประเมินความสามารถทางการเขียนสะกดคำของนักเรียนด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานและให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยภายหลังการทดลองสอน

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

6.1 หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านหนองกก จังหวัดศรีสะเกษ ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

6.2 คะแนนจากแบบสอบถามเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทย นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก จังหวัดศรีสะเกษที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.28/88.60 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก มีความคิดเห็นทางบวกต่อการเรียนภาษาไทยโดยรวมในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านประโยชน์ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และด้านบรรยากาศการเรียนการสอน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐาน มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. ผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทย เรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.28/88.60 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านขั้นตอนกระบวนการสร้างอย่างถูกต้อง ดำเนินการเป็นขั้นตอน มีระบบและมีวิธีการที่เหมาะสม เริ่มจากการศึกษาหลักสูตร สารการเรียนรู้ มาตรฐานตัวชี้วัด การวัดผลประเมินผล ตลอดจนศึกษาแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและหลักการด้านจิตวิทยา เพื่อให้กิจกรรมของนักเรียนไม่ยากหรือง่ายเกินไป มีการจูงใจนักเรียนจากง่ายไปหายาก เพื่อให้ให้นักเรียนได้เกิดความภาคภูมิใจว่าตนเองสามารถเรียนรู้ได้ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของสมพงษ์ ศรีพยาด (2553: 64) ที่ได้

สร้างชุดแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 และพบว่ากระบวนการสร้างชุดฝึกทักษะการเขียนสะกดคำมีความสำคัญ ตั้งแต่การกำหนดวัตถุประสงค์ในการสอน การเลือกคำที่จะใช้มาเป็นบทเรียน แบบฝึกหัดสำหรับสอนและให้นักเรียนฝึกหัดเขียนสะกดคำ รวมทั้งการตรวจสอบคุณภาพของแบบฝึกทักษะจากผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยดำเนินการสอนโดยยึดหลักของการฝึกหัดการเสริมแรงทางบวก (positive reinforcement) และหลักจิตวิทยาการเรียนรู้โดยมีการใช้กิจกรรมก่อนการเรียนการสอน (pre-activities) เช่น การร้องเพลง การใช้เกมปริศนาคำทาย การใช้แผนภูมิหรือบัตรคำ ในการสอนแต่ละคาบ นักเรียนจึงมีโอกาสดูและอ่านไปพร้อม ๆ กัน จากนั้นครูจึงแจกแบบฝึกให้นักเรียนทุกคนทำความเข้าใจโดยมีการชี้แจงก่อนทำแบบฝึกแต่ละกิจกรรม เมื่อนักเรียนทุกคนเข้าใจแล้วจึงลงมือปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดไว้ในแบบฝึกนั้น ๆ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของคิม เอ เอช คอร์ดเวินเนอร์ (Kim A. H. Cordewener, 2018: 135-153) ได้ทำการศึกษาวิธีการพัฒนาความสามารถในการเขียนสะกดคำและศึกษาการตระหนักรู้และแก้ไขเมื่อเขียนสะกดคำผิดพลาดของนักเรียนประถมศึกษาที่เรียนภาษาดัตช์ (Dutch language) และพบว่า การใช้กิจกรรมก่อนการเรียนการสอนช่วยสร้างแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะผู้เรียนระดับประถมศึกษาเนื่องจากช่วยให้ครูและผู้เรียนสร้างความคุ้นเคยกันในการทำกิจกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ เช่น การร้องเพลง การเล่นเกมสั้น ๆ ยังทำให้นักเรียนสนใจในบทเรียนและเรียนได้ดีอีกด้วย

2. ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง “การเขียนสะกดคำพื้นฐาน” เป็นไปในทางบวกในระดับมาก ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 2 ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เป็นเพราะ แบบฝึกทักษะภาษาไทยที่สร้างขึ้นนี้ได้รับการพัฒนาจากการวิเคราะห์ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา สอดคล้องกับหลักการสอนภาษาไทยที่ว่า “การนำปัญหาการเรียนรู้ของผู้เรียนมาวิเคราะห์และหาแนวทางซ่อมเสริมข้อบกพร่องในการเรียนของผู้เรียนเป็นวิธีการช่วยเหลือให้ผู้เรียนปรับปรุงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 149) และผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยแบบฝึกมีพัฒนาการทางการเรียนรู้เนื้อหาวิชาได้ดีขึ้น เพราะนักเรียนได้มีโอกาสนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น การฝึกทำ ย้ำทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญสามารถจดจำเรื่องราวนั้นได้อย่างคงทนอีกด้วย

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองกก แสดงความคิดเห็นว่า ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนการสอน และสนุกสนานกับการเรียน ที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้เป็นเพราะแบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่องการเขียนสะกดคำพื้นฐานที่สร้างขึ้นประกอบด้วยแบบฝึกทักษะหลายรูปแบบเปิดโอกาสให้นักเรียนนำความรู้ที่เรียนมาแล้วมาฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวางขึ้น การฝึกทำ ย้ำทำบ่อย ๆ ย่อมทำให้นักเรียนเกิดทักษะความชำนาญสามารถจดจำเรื่องราวนั้นได้อย่างคงทนอีกด้วย สอดคล้องกับผลการวิจัยของถวัลย์ มาศจรัสและคณะ (2550: 61) ที่ว่าการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย มีการจัดกิจกรรมการฝึกที่สร้างความสนใจให้

ผู้เรียนอยากคิดอยากค้นคว้าทำให้นักเรียนมีความสุขในการเรียน มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะ หรือชุดการสอนนั้น ๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย พบว่า แบบฝึกทักษะภาษาไทยเรื่อง การเขียนสะกดคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงน่าจะมีสร้างแบบฝึกทักษะการ เขียนสะกดคำประเภทต่าง ๆ ที่ยังเป็นปัญหาด้านการสะกดคำของผู้เรียน เช่น การเขียนสะกดคำยาก และการสะกดคำควบกล้ำโดยใช้กระบวนการสร้างแบบฝึกของการวิจัยนี้

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กำชัย ทองหล่อ. (2550). **หลักภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: รวมสาส์น.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **บรรทัดฐานภาษาไทย**. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.

ถวัลย์ มาศจรัส และคณะ. (2550). **แบบฝึกหัดแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนและ การจัดทำวิชาการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพมหานคร: ธารอักษร.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2552). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

สมพงษ์ ศรีพยาด. (2553). **การพัฒนาชุดแบบฝึกการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**

ปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อดิศักดิ์ ทองบุญ. (2551). **การใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน**. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Cordewener, Kim A.H. (2018). The Role of Instruction for Spelling Performance and

Spelling Consciousness. **The Journal of Experimental Education**. 2(86), 153-153.

**การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา
ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

**The Development of Learning Activity Package About Visakha Bucha Day
By Social Study, Religion and Culture Group of Mathayomsuksa 1**

ปิยนันท์ ทองทับ

Piyanun Tongtup

โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 77 (บ้านเนินสันติ)

Thairathwitaya 77 (Banneunsanti) School

e-mail: piyanun_51@hotmail.com

Received: January, 31 2021

Revised: March, 1 2021

Accepted: March, 3 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 77 (บ้านเนินสันติ) ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 77 (บ้านเนินสันติ) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วันวิสาขบูชา แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพื่อประเมินความรู้ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับวันวิสาขบูชา และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันวิสาขบูชาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.15/81.97 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่กำหนด และ 2) นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 77 (บ้านเนินสันติ) มีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ย ได้แก่ ด้านเนื้อหา ด้านการออกแบบชุดกิจกรรม ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านประโยชน์

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop a learning activity package on “Wisakhabucha Day” of Matthayomsuksa 1 Social Studies, Religion and Culture Learning Subject Group for Matthayomsuksa 1 students of Thairathwitaya 77 (Banneunsanti) School to attain the efficiency at 80/80 standard criteria and 2) examine the students' satisfaction towards being taught using the developed learning activity package. The population studied were comprised of 38 Matthayomsuksa 1 students School who were studying in the second semester in academic year 2019 in Thairathwitaya 77 (Banneunsanti) School. The instruments used for collecting the data included a learning activity package on “Wisakhabucha Day” of Matthayomsuksa 1 Social Studies, Religion and Culture Learning Subject Group for Matthayomsuksa I students, a learning achievement test to evaluate the Matthayomsuksa 1 students' knowledge of Wisakhabucha Day and a questionnaire on the students' satisfaction towards being taught using a learning activity package on “Wisakhabucha Day” of Matthayomsuksa 1 Social Studies, Religion and Culture Learning Subject Group. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean and standard deviation.

The research findings were as follows: 1) the learning activity package on “Wisakhabucha Day” of Matthayomsuksa 1 Social Studies, Religion and Culture Learning Subject Group for Matthayomsuksa 1 students attained the efficiency at 81.15 / 81.97 which was higher than the 80/80 standard criteria determined and 2) the students' satisfaction towards being taught using the developed learning activity package on “Wisakhabucha Day” of Matthayomsuksa 1 Social Studies, Religion and Culture Learning Subject Group was overall at highest level. After item analysis, the listed mean scores in order included content, design of learning activity package, learning process and usefulness.

Keywords: Learning Activity Package, Social Studies, Religion and Culture Learning Subject Group

บทนำ

ในศตวรรษที่ 20 โลกก้าวเข้าสู่ยุคของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารทำให้การดำเนินชีวิตของมนุษย์ในสังคมไทยเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่ายและรวดเร็วเกิดการพัฒนานวัตกรรมต่าง ๆ ทำให้โลกไร้พรมแดนแห่งการเรียนรู้สมาชิกในสังคมส่วนใหญ่เป็นไปตามกระแสวัฒนธรรมบริโภคนิยมและคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนและพองเฟื่องมากกว่าส่วนรวมซึ่งมีผลต่อการดำรงชีวิตของคนไทย จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนานาตนเองเพื่อให้มีคุณมีคุณภาพด้วยเครื่องมือและกระบวนการสำคัญสำหรับการพัฒนาคนคือการศึกษากิจการในทางจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้พัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ดังนั้นครูผู้จัดการศึกษาจะต้องเปลี่ยนแปลงจากการเป็นผู้นำผู้ถ่ายทอดความรู้ไปเป็นผู้ช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุนผู้เรียนในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้องแก่ผู้เรียน (ดวงกมล สิ้นเพ็ง, 2553: 1)

การศึกษาเป็นกระบวนการในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพจึงเป็นสิ่งสำคัญต่ออนาคตของชาติดังนั้นหากต้องการให้ประชาชาติเจริญก้าวหน้าจึงจำเป็นต้องมียุทธศาสตร์ทางการศึกษาชัดเจน และเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาความพร้อมของคนไทยให้ก้าวหน้าและสามารถแข่งขันกับชาติอื่น ๆ สามารถดำเนินชีวิตอยู่อย่างสันติสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2545: 15) กระทรวงศึกษาธิการได้จัดทำหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 โดยมุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลกยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553: 1) ซึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมนั้นมุ่งพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจว่ามนุษย์ดำรงชีวิตอย่างไรทั้งในฐานะปัจเจกบุคคลและการอยู่ร่วมกันในสังคมการปรับตัวตามสภาพแวดล้อมการจัดการทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัด นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจถึงการพัฒนาเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยกาลเวลาตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ ทำให้เกิดความเข้าใจในตนเองและผู้อื่นมีความอดทนอดกลั้นยอมรับในความแตกต่างและมีคุณธรรมสามารถนำความรู้ไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตเป็นพลเมืองดีของประเทศชาติและสังคมโลก

ปัจจุบันการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในโรงเรียนต่าง ๆ ส่วนใหญ่มีการใช้วิธีสอนแบบบรรยายเพราะเนื้อหาสาระในวิชาสังคมมีมาก ทำให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายขาดความสนุกสนานและความกระตือรือร้นในการเรียน ไม่สามารถเชื่อมโยงองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่จำนวนมากให้เกี่ยวเนื่องสัมพันธ์กันดังนั้นจึงต้องจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้เป็นผู้มีความรู้โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนพระพุทธศาสนาในปัจจุบันไม่บรรลุผลสำเร็จซึ่งจะเห็นได้จากการที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ต่ำกว่าเกณฑ์ซึ่งกำหนดไว้ร้อยละ 70 โดยจากหลักฐานการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระสังคมศึกษาและวัฒนธรรมโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 77 (บ้านเนินสันติ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2560 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์โดยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 69.56 และปีการศึกษา 2561 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์โดยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 53.26 นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สอบถามและสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้อง พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูยังไม่ประสบผลสำเร็จ อาจมีสาเหตุมาจากครูผู้สอนไม่มีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายขาดสื่อการสอนที่กระตุ้นความสนใจผู้เรียน เป็นต้น

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันวิสาขบูชา สาระการเรียนรู้พระพุทธศาสนา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นสื่อในการส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการเรียนของนักเรียนและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพเพิ่มขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ให้มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนไทยรัฐวิทยา 77 (บ้านเนินสันติ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียนมีนักเรียนทั้งหมด 113 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนไทยรัฐวิทยา 77 (บ้านเนินสันติ) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจากประชากรโดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยการสุ่มมีนักเรียนจำนวน 38 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันวิสาขบูชา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้สร้างและหาคุณภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามขั้นตอนดังนี้ ศึกษา ค้นคว้าเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560) วิเคราะห์ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาเนื้อหาสาระ โครงสร้างเวลาเรียน การวัดผลประเมินผลการเรียน

- 1.1 เลือกเนื้อเรื่องมาสร้างชุดกิจกรรม เรื่องวันวิสาขบูชา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มาใช้ในการศึกษา

1.2 ศึกษาค้นคว้าเอกสารตำรา คู่มือครูเกี่ยวกับวิธีการสอนการสร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้

1.3 สร้างชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1.4 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องด้านเนื้อหา โครงสร้างและภาษาในแต่ละกิจกรรมแล้วผู้วิจัย นำมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.5 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้ ตรวจสอบแล้วนำมาใช้สำหรับหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารคู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551

2.2 วิเคราะห์ความสัมพันธ์สาระการเรียนรู้วันสำคัญทางพระพุทธศาสนา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 กำหนดจำนวนข้อสอบชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกที่เขียนทั้งหมด 30 ข้อและต้องการใช้จริง 10 ข้อ

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ วันวิสาขบูชา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและเหมาะสมของข้อคำถามและคำตอบ อาจารย์ที่ปรึกษาได้เสนอแนะเกี่ยวกับ แบบทดสอบโดยให้ระบุว่าข้อสอบข้อใดเป็นการวัดด้านความรู้ (K) ด้านทักษะกระบวนการ (P) หรือด้าน จิตพิสัย (A) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.5 หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน

2.6 หาค่าความยากง่าย

2.7 หาอำนาจจำแนก

2.8 หาค่าความเชื่อมั่นโดย KR-20

2.9 จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว นำไปใช้ในการทดสอบการเรียนและหลัง เรียนเพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้และพิจารณาความเที่ยงตรงเชิง เนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาหาค่า IOC (Index of Consistency) โดยใช้วิธีของโรวินELLI (Rovinelli) และแฮมเบิลตัน (R.K. Hambleton) ของบุญชม ศรีสะอาด (2545: 63-64) คือ

- ✓ ในช่อง +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
- ✓ ในช่อง 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นวัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง
- ✓ ในช่อง -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อสอบข้อนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์ที่ระบุไว้จริง

แล้วนำคะแนนประเมินรายข้อมารวมกันแล้วหาค่าเฉลี่ยนำคะแนนเฉลี่ยรายข้อมารวมกันจึงหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ .92 ถือว่ามีความเที่ยงตรงนำไปใช้ได้

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันวิสาขบูชาสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

3.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

3.2 ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนมีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีอยู่ 5 ระดับดังนี้

ระดับ 5 หมายถึง พึงพอใจในระดับ มากที่สุด

ระดับ 4 หมายถึง พึงพอใจในระดับ มาก

ระดับ 3 หมายถึง พึงพอใจในระดับ ปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง พึงพอใจในระดับ น้อย

ระดับ 1 หมายถึง พึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน จำนวน 3 คน

3.4 หาค่าความเที่ยงตรงนำแบบสอบถามความพึงพอใจของผู้เรียนที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินมาหาค่าความตรงความเอน

3.5 หาค่าความเชื่อมั่นโดยนำไปทดลองใช้ (Try out)

3.6 พิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนฉบับสมบูรณ์

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วันวิสาขบูชา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการประเมินคะแนนการทำกิจกรรมระหว่างเรียน (E_1) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (E_2) และการหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา

1. ผลการทดลองสอนจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา นักเรียนได้คะแนนกิจกรรมระหว่างเรียนโดยรวมทั้ง 8 คาบเรียน (E_1) คิดเป็นร้อยละ 81.15 และหลังจากการทดลองเสร็จแล้วให้นักเรียนทุกคนได้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นพบว่านักเรียนที่ได้รับการทดลองได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยรวม (E_2) คิดเป็นร้อยละ 81.97

2. ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เท่ากับ 81.1 5/81.97 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนภายหลังได้รับการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

1. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดในการออกแบบกิจกรรมและด้านกระบวนการเรียนรู้ สำหรับด้านที่เหลือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้ และเนื้อหาในแต่ละชุดเป็นเรื่องที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สำหรับข้ออื่น ๆ ที่เหลือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

3. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านการออกแบบชุดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ คำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมมีขั้นตอนชัดเจนเข้าใจง่ายสำหรับข้ออื่น ๆ ที่เหลือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

4. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านกระบวนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ กำหนดขั้นตอนในกิจกรรมได้เหมาะสมสำหรับข้ออื่น ๆ ที่เหลือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

5. นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.15/81.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

2. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสรุปได้ดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหา นักเรียนที่ได้รับการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านเนื้อหาโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.45$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ เนื้อหาที่มีความเหมาะสมกับเวลาที่ใช้และเนื้อหาในแต่ละชุดเป็นเรื่องที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้สำหรับข้ออื่น ๆ ที่เหลือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านการออกแบบชุดกิจกรรม พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านการออกแบบชุดกิจกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ คำชี้แจงในการปฏิบัติกิจกรรมมีขั้นตอนชัดเจนเข้าใจง่ายสำหรับข้ออื่น ๆ ที่เหลือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2.3 ด้านกระบวนการเรียนรู้พบว่านักเรียนที่ได้รับการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านกระบวนการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.81$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ได้แก่ กำหนดขั้นตอนในกิจกรรมได้เหมาะสมสำหรับข้ออื่น ๆ ที่เหลือนักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

2.4 ด้านประโยชน์ พบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง วันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีความพึงพอใจด้านประโยชน์โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.41$) เมื่อพิจารณาในแต่ละข้อ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากทุกข้อ

อภิปรายผล

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ 81.15 /81.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนด เนื่องจากเป็นชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองเป็นหลักตามความสามารถความถนัดของตนเองจากสื่อการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้นที่มีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้สาระการเรียนรู้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีเนื้อหาที่กระชับเข้าใจง่าย มีภาพประกอบกับเนื้อหาจึงทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจในบทเรียนมากขึ้น ซึ่งชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นการนำสื่อหลายอย่างมาประกอบเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด เช่น ใบความรู้ ใบงาน เป็นต้น เพื่อมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้รับความรู้จากการศึกษาชุดกิจกรรมการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ บุญชม ศรีสะอาด (2538, หน้า 95) กล่าวว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ คือ สื่อการสอนหลายอย่างประกอบกันจัดเข้าไว้ด้วยกันเป็นชุด หรือเรียกว่าเป็นสื่อประสมเพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้รับความรู้อย่างมีประสิทธิภาพมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพรรณเกียรติเจริญ (2547) ได้ทำการวิจัย เรื่องการสร้างชุดกิจกรรมแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนา

และวัฒนธรรม เรื่องสิ่งเสพติดสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า การสร้างชุดกิจกรรมแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมเรื่องสิ่งเสพติดที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอัครเดช เขียวหวาน (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่องเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนาพืธ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตระแสง อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาและศาสนาพืธกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านตระแสง อำเภอมือง จังหวัดสุรินทร์ มีประสิทธิภาพ 86.04/83.37 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันวิสาขบูชา กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากที่สุดน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริงทั้งนี้เนื่องจากชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาที่ชัดเจนเข้าใจง่ายและมีสื่อประกอบการเรียนการสอนหลายอย่างที่ทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของทองแดง สุกเหลืองและคณะ (2552) ได้ทำการวิจัย เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนาพืธ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ผลการศึกษาความพึงพอใจ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องศาสนาพืธ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับนำไปใช้

1.1 ก่อนนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ผู้สอนควรศึกษารายละเอียดและขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมจากคู่มือครูให้เข้าใจก่อนอย่างชัดเจน

1.2 ผู้สอนควรอธิบายและชี้แจงขั้นตอนการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้

1.3 การนำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ผู้สอนควรคำนึงถึงสภาพพื้นฐานการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นสำคัญซึ่งครูผู้สอนควรปรับบริบทของการเรียนรู้ให้เหมาะกับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้กับเนื้อหาสาระอื่น ๆ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและในกลุ่มสาระการเรียนรู้ของวิชาอื่น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจบทเรียนง่ายขึ้น

2.2 การจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้โดยการบูรณาการกับกลุ่มสาระอื่นเพื่อที่จะได้เป็นการพัฒนาผู้เรียนในหลาย ๆ ด้านพร้อมกัน

2.3 ควรทำวิจัยเกี่ยวกับการสร้างและพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบใหม่ ๆ เช่น ให้นิเวศที่เข้าใจง่ายมีรูปภาพที่น่าสนใจมากขึ้นจะทำให้เด็กเกิดความรู้สึกสนใจสนุกสนานเพลิดเพลินและเกิดความพึงพอใจต่อการเรียน

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.**

(พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

ดวงกมล สิ้นเพ็ง. (2553). **การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้: การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียน**

เป็นศูนย์กลาง: กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2

(ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพมหานคร: บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด.

ทองแดง สุกเหลือ และคณะ. (2552). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่อง ศาสนพิธีกลุ่มสาระการ**

เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. หลักสูตรและ

การสอน มหาวิทยาลัยนเรศวร.

บุญชม ศรีสะอาด. (2545). **การวิจัยเบื้องต้น.** (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542**

และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

สุพรรณ เกียรติเจริญ. (2547). **การสร้างชุดกิจกรรมแบบศูนย์การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนาและ**

วัฒนธรรม เรื่องสิ่งแวดล้อม สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. ปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรดิตถ์.

อัครเดช เขียวหวาน. (2559). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เรื่องวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา**

และศาสนพิธี กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3.

โรงเรียนบ้านตระแสง อำเภอเมือง จังหวัดสุรินทร์.

The Attitude and Attention of Primary School Students toward Music Class:

A Case Study of Guanzhong Primary School's Students

ทัศนคติและความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาที่มีต่อชั้นเรียนวิชาดนตรี: กรณีศึกษา
ของนักเรียนระดับประถมศึกษาโรงเรียนก่วนจง

ZHANG HAO

Music Branch, Music Faculty, Bangkokthonburi University

สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ คณะดุริยางคศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

e-mail: zhanghao@gmail.com

Received: February, 3 2021

Revised: March, 2 2021

Accepted: March, 4 2021

ABSTRACT

The objective of this study was to examine the primary school students' attitude and attention toward music class. The method of study was a quantitative surveying research; the population were grade four, grade five and grade six of Guanzhong Primary School in Anhui Province, and the sample were 60 students selected by using systematic random sampling. The research tool was a questionnaire.

The research findings were: 1) Most students expressed a good attitude towards music lessons; 2) music contents was singing (35%); 3) students favoured game import and situation import (25%), 4) students' favorite part of music class were playing games and music appreciation (25%), 5) most of the students did well in their music lessons, 6. most of the students' participation in music activities was good, 7. Most of them had high expectations towards music lessons.

Keywords: Student's attitude, Attention, Music

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติและความสนใจของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาที่มีต่อชั้นเรียนวิชาดนตรี วิธีการวิจัยเป็นการวิจัยแบบสำรวจเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ของโรงเรียนประถมศึกษาทั่ววงจ มณฑลอานฮุย จำนวน 60 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนส่วนใหญ่แสดงให้เห็นว่ามีทัศนคติที่ดีต่อชั้นเรียนวิชาดนตรี 2) ชอบเนื้อหาเพลงที่ใช้ในการสอน (35%) 3) นักเรียนมีความชอบในการนำเข้าสู่เกมส์และเหตุการณ์ที่จะใช้สอน (25%) 4) นักเรียนชอบในส่วนของชั้นเรียนวิชาดนตรีในส่วนของการเล่นเกมส์และบทเพลงที่ชื่นชอบ (25%) 5) นักเรียนส่วนใหญ่ทำได้ดีในส่วนของบทเรียนวิชาดนตรี 6) นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในกิจกรรมดนตรี และ 7) นักเรียนส่วนใหญ่มีความคาดหวังสูงต่อบทเรียนวิชาดนตรี

คำสำคัญ: ทัศนคติของนักเรียน, ความสนใจ, ดนตรี

Background and Research problems

The development of modern Music education in China is closely related to the historical development of modern China. The changes of social politics are inevitably related to music education. By the time passed, it influenced people's thoughts and the development of music education in China.

At present Chinese music education focus more focus on technical skills but ignoring the culture, society tradition, Chinese literature, philosophy and other aspects of aesthetical value, the present music education system becomes the reason why the Chinese society lack the knowledge in culture in overall which means Chinese music education of today have lost opportunity and power to shape up people's attitude towards loving and appreciating the value of Chinese culture both in tangible and intangible culture and this serious must be resolved as soon as possible.

Primary school is the starting point for students to learn music and it is an important stage for students to improve their comprehensive ability. At present, there are many problems in primary school music education, such as unclear teaching objectives, insufficient musical knowledge and also incomplete teaching equipment, which seriously affected to the development of primary school curriculum.

Primary school music education is based on the realization of music curriculum value. Through teaching and various vivid music practical activities, we must cultivate the students' interest in music, develop their musical feeling and appreciation ability, performance ability and creative ability, improve their musical cultural accomplishment, enrich their emotional experience and cultivate their noble sentiment.

For grade 1 and 2: students should pay full attention to the physical and mental characteristics of image-oriented thinking, curiosity, hyperactivity and strong imitation. They should be good at making use of children's natural voice and dexterous body. The suggestion is teachers may adopt comprehensive means of singing and dancing, pictures and games to conduct intuitive teaching. Offering short music listening by using the interesting and vivid materials to stimulate and cultivate students' interest in music. Develop the sense of music and experience the beauty of music. Able to sing naturally and with expression, willing to participate in other musical performances and improvisation activities.

For grade 3-6: Students' life scope and cognitive domain are further expanded, and their ability to experience feelings and explore creative activities is enhanced. Attention should be paid to guide students' overall feeling of music, enrich the genres and forms of teaching music, increase the weight of musical instrument performance and music creation activities, and attract students with vivid teaching forms and artistic charm. Maintain students' interest in music, make students willing to participate in music activities to cultivate the ability of music feeling and appreciation. Cultivate the ability to express music cultivate artistic imagination and creativity. Cultivate a positive attitude and camaraderie. All said above are affected to student on their attitude toward music studies as well as their future occupations.

Because of the present situation on music education trends to be on western music, popular music and lacks of learning Chinese traditional music with in Chinese culture, so that the researcher wants to know the primary student's attitude and attention toward music and their future occupation.

Research problem

The students attitude and attention toward music classes are unknown to primary school students of Guanzhong primary school.

Research questions

1. What is the primary school students' attitude toward music?
2. What is the primary school students' attention in music?
3. How to know primary school students' attitude toward music?
4. How to know primary school students' attention toward music?

Purposes of Research

To study primary students' attitude and attention toward music.

Conceptual Framework

The diagram of framework is illustrated in the Figure 1 followed.

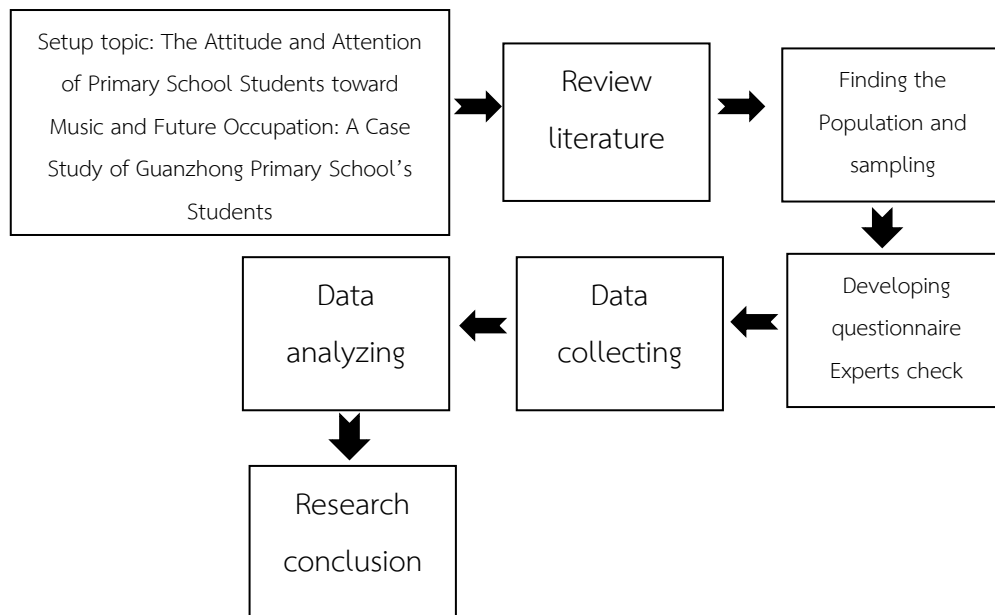

Figure 1: Conceptual Framework

Research Method

1. Research place: Guanzhong Primary School, Fuyang City, Anhui Province, China.
2. Population are grade four, grade five and grade six of primary students at Guanzhong Primary School in Fuyang City, Anhui Province, China
3. Sample are 60 students got by systematic sampling.
4. Working period are two weeks.
5. Research tool is a five steps rating scale surveying questionnaire, rating from 5 (very much agreed) to 1 (very much disagreed)
6. Data collection processes

The researcher first need to apply to the schools they study, and then get permission to collect data in the field. At the appointed time, the researcher sent questionnaires to 60 students at Guanzhong Primary School and get them back within 3 days.

Data analysis

In this research, SPSS statistical software was used to assist the computer in statistical analysis of relevant data. This research mainly analyzed the interest of primary school students in music lessons and conducts statistical analysis on the data of different genders, ages, grades, attitudes towards music lessons and learning situation and other aspects.

Research result

Attitude of students

According to the results in chapter 4, most students have a good attitude towards music lessons. There are 10 items that all shown like very much.

Students' learning in music lessons

According to the results of Chapter 4, it can be seen from table 4.3, the proportion of music lessons content in Guanzhong primary school from high to low is as follows: Singing 35%, appreciate the songs in the textbook 30%, watch movies 21.7%, learn to play an instrument 5%, and learning music knowledge 8.3%.

According to the results of Chapter 4, it can be seen from table 4.4 that students like to import music lessons from high to low: Game import 25% situation import 25%, story import 20%, song import 20%, and review import 10%.

According to the results of Chapter 4, it can be seen from table 4.5, students' favorite part in music class: 15 students chose to play games and 15 students chose to appreciate. Then 12 students chose to singing and 12 students chose to create. Finally 6 students chose to import.

According to the results of Chapter 4, it can be seen from table 4.6, most of the students are doing well in their music lessons. There are 8 items shown often are: 1) can tell the mood of a song, 2) when hear a new song, can understand and say the feelings expressed in the song, 3) can volunteer to sing in music class, 4) can sing the songs their learned in music class, 5) can master the knowledge and exercises in the textbook, 6) the teacher demonstrate when learning a new song, 7) the teacher organize cooperative study in music class, 10) they disappointed when their music class is occupied by other subjects. There are 2 items shown sometimes are: 8) not paying attention or doing other work in the

music class, 9) the music class occupied by other subjects.

According to the results of Chapter 4, it can be seen from table 4.7, most of the students' participation in music activities is good. There is one item shown sometimes:

- 1) The school organize activities related to music.
- 2) There are 2 items shown often, that are:
 - take part in the music activities organized by the school,
 - take part in music activities other than school.

Students' expectations for music lessons

According to the results of Chapter four, it can be seen from table 4.8 almost students have good expectations for music lessons. There are 6 items shown very much agree are: 3) change the teaching modes of the music class, 4) give them the chance to learn an instrument, 5) increase the variety of music to learn, 6) their teachers to teach them something about music in addition to the textbooks, 9) appreciate to music that they are interested in, 10) reduce the frequency with which music lessons are occupied by other subjects.

There are 4 items shown agree are: 1) increase the number of music lessons every week, 2) increase the content of the music lesson, 7) increase music activities in the school, 8) their school to organize more music activities outside of school.

Discussion

The results are discussed based on theoretical literature and a questionnaire survey is conducted among the students of Guanzhong Primary School.

Attitude of students

The most students have a good attitude towards music lessons. And listening to music is the students' favorite. For a primary school student, sound is the most intuitive feeling. A beautiful piece of music will catch students' attention. According to Wang Yue (2011), "Applied Research of Music Psychology in Music Teaching activities". Music is an art, which enables people to experience, feel and create beauty, as well as to delight their body and mind. Listening to music can cultivate students' ability to appreciate music, and their ability to feel and distinguish sound, deepen students' emotional experience, and improve their attention, memory and aesthetic ability.

Students' learning in music lessons

Half of the students chose games and appreciation as their favorite part of music class, the second is appreciation. Refer to “The Application of Music Education Psychology in Primary School Music Teaching” by Zhou Taotao (2013). To stimulate students' interest in music lessons, it is necessary to have a colorful teaching process with various forms, such as game-style teaching interaction, in which students participate rather than passively accept. Current teaching emphasizes the all-round development of students' ability. Therefore, in primary school music education and teaching, students should not only learn music itself, but also develop a certain sense of appreciation through music learning. Therefore, listening and appreciating are very good teaching methods.

Students' expectations for music lessons

Most students have good expectations for music lessons. Most students wish to reduce the frequency with which music lessons are occupied by other subjects. Refer to Gao Yang (2019) “Elementary school music education status analysis and thinking”. We often encounter the problem of "changing classes" in primary school. It means that spend the time in music class studying Chinese, Math, English and so on. While it may seem that spending more time on these cultural courses can help students develop better in the present, in the long run, it limits the direction in which students develop. Therefore, the school should strictly supervise the progress of music teaching to ensure that each music lesson can be put into practice and avoid being occupied by other teachers. Schools should also put forward requirements for teachers, not to occupy the time of music and other courses, to give students enough time to study music, to ensure that music teaching can be carried out in an orderly manner. Will be more conducive to the overall development of students.

Suggestions

1. Suggestions for the research results

Based on the research results, the researchers proposed the following suggestions:

1.1 Changed the ideology.

First of all, schools need to actively organize music teachers to study national policies and fully recognize the positive impact that primary school music education can bring to students' physical and mental health development. Secondly, music teachers

should recognize the purpose of music teaching, affirm students' subjectivity in music classroom, take improving students' comprehensive quality and shaping students' scientific aesthetic standards as teaching objectives, and gradually improve the teaching system according to the actual situation of the school.

“Music Curriculum Standards” clearly puts forward: In the period of compulsory teaching, the teaching purpose of music class is not to cultivate professional music talents, but to stimulate students' music potential, encourage students to participate in music learning, cultivate students' interest in music, and lay a solid foundation for students to learn, enjoy and love music.

1.2 Strictly supervise the progress of music teaching.

The school should strictly supervise the progress of music teaching to ensure that each music lesson can be put into practice and avoid being occupied by other teachers. Schools should also put forward requirements for teachers, not to occupy the time of music and other courses, to give students enough time to study music, to ensure that music teaching can be carried out in an orderly manner.

1.3 Improve the basic music teaching equipment.

The first is to raise awareness of music education. Second, the basic teaching facilities of music should be improved to meet the basic requirements of teaching. Multimedia, staff, electronic organ, piano and other teaching equipment should be fully equipped, and music-related books, magazines and audio-visual materials should also be equipped in the reading rooms of the school.

1.4 Use music games.

Primary school music classroom teaching should be combined with the age characteristics of students, in the teaching process to add music games. Music teachers create certain teaching situations for students, encourage students to participate in game activities, and enhance the spirit of cooperation and gain self-perception in the game. Teachers should gradually change their teaching concepts, scientifically select and organize music games, guide students to innovate and create in games, and gradually improve students' cooperative exploration level.

1.5 Focus on innovation.

The purpose of music education in primary schools is to adopt a variety of teaching methods so that students can improve their aesthetic level and cultivate their

innovative thinking. Elementary school basic music education can show its value in the creation process. Enthusiastic singing, beautiful musical works and energetic live dance can all stimulate students' innovation and creativity. In classroom teaching, teachers can adopt a variety of teaching methods to create an orderly and enterprising learning atmosphere, such as creating story scenes for students through situation creation and other ways, encouraging students to play a role, and improving students' participation enthusiasm.

Suggestions for future research

Firstly, this study used a quantitative method. The researcher takes the attitude of primary school students towards music and the future as the topic, adopts the methods of questionnaire survey, and draws the research conclusion through statistical. However, the sample size of this study is too small to popularize the results of this study. If conditions permit, future scholars can try to expand the sample study, and the content and scope of the study are also continuously refined.

Secondly, due to the shortage of time, only the students were investigated. If a multi-faceted investigation is carried out, such as the teachers, the problems understood may be more comprehensive and the research will be more sufficient.

Finally, this study only studies the attitudes and concerns of primary school students towards music lessons and hopes to study other professional fields in the future, such as piano teaching.

Bibliography

Bunce, D.M., Flens, E.A., and Neiles, K.Y. (2010). **How long can students pay attention in class? A study of student attention decline using clickers.** Journal of Chemical Education, 87 (12), 1438-1443.

Cai Zhishuan. (2016). **Investigation and Research on the Effectiveness of Primary School Music Classroom Teaching under the background of new Curriculum Reform.** (Guangxi Normal University)

Cao Li & He Gong. (2008). **Psychology of music learning and teaching.** Shanghai music publishing house.

- Chai Sen. (2014). **Thinking and Exploration of Primary School Music Classroom Teaching under the New Curriculum Standard.** (Hebei University).
- Chen Keke & GaoFei. (2018). **Analysis on the Reform Strategy of Music Education in Primary and Secondary Schools under the Background of Quality Education.** Drama House, (06):195.
- Chen Zhongzi. (1933). **Elementary school music science teaching method.** Commercial Press.
- Du Juan. (2013). **Research on key Issues in Piano Teaching Method by Professor Zhou Mingsun.** Music education, (10):41-51.
- Gao Yang. (2019). **Analysis and Reflection on the Current Situation of Primary School Music Education.** Journal of Learning, (24):173.
- Gao Yu. (2014). **Discussion on the Stimulation and Cultivation of Students' learning interest in Primary School Music Education.** Music Space-time, (07):159.
- Guo Shengjian. (2012). **Primary School Music Education.** Northeast Normal University Press.
- Guo Ying. (2016). **Research and Reflection on Some Problems of Piano Teaching in China.** Music Space-time, (02):139-140.
- He Fang. (2002). **Primary School Music Education and children's Good character Training research.** (Northeast Normal University)
- Huang Mengyan. (2020). **On the Current Situation of Primary School Music Education.** Northern Music, (10):129-130.
- Jin Yawen. (2003). **New Curriculum teaching of Primary School Music.** Higher Education Press.
- Kong Yiyi. (2014). **Comparison and Reflection of Suzuki Piano Teaching Method and Traditional Piano Teaching Method.** Suzuki Teaching Method, (03):30-40.
- Li Hong. (2013). **On the Cultivation of Children's Character in Primary School Music Education.** Examinations (Teaching and Research), (04):235.
- Li Hong. (2013). **On the problems existing in China's current primary school music education and countermeasures.** China Science and Education Innovation Guide, (03):245.
- Liu Hui. (2012). **New Curriculum and Music Appreciation Teaching in Primary and Secondary Schools.** Liaoning Normal University Press.

- Luo Shuaiting. (2018). **Curriculum Construction and Application Research of Piano Teaching Method**. Popular Literature, (011):190.
- Sun Shujia. (2003). **Application of research on music classroom Teaching Model in primary and secondary schools**. (Shanghai Normal University)
- Tao Xiaoyong. (2014). **Elementary School Music Curriculum and Teaching**. Northeast Normal University Press, 2.
- Wang Yaohua. (2002). **Development of Music Education in Primary and Secondary schools and Reform of music Education in normal Schools**. Music Research, (01):15-22.
- Wu Xiaona. (2009). **Construction and Thinking of innovative Mode of Piano Teaching**. Huang Zhong: China, (01):184-187.
- Xu Hongshuai. (2013). **Research on instrumental Music Teaching development of Music Education in Primary and secondary schools in China**. (Capital Normal University)
- Xu Jing. (2014). **Research on problems and Countermeasures of piano Accompaniment in primary School Music Class**. (Shenyang normal University)
- Xue Jin. (2012). **Research on Improving the Effectiveness of Primary School Music Classroom Teaching**. (Liaoning Normal University)
- Yang Li, & Guo Shengjian. (2001). **A case Study of the prize-winning Music Lessons in national Primary and Middle schools**. Hunan Literature and Art Publishing House.
- Yang Lingyun. (2004). **Discussion on Piano Teaching method**. Art Exploration, (05):74-74.
- Yang Liqin. (2006). **How to be a Good Music Teacher in a Middle school: Reflections on Improving the Basic Quality of Music Teachers under the Music Education System in the 21st Century**. Fujian Forum, (01):81
- Zhao Songguang. (2003). **Introduction to music education psychology**. Shanghai: Shanghai music publishing house.
- Zhu Mingyan. (2006). **Elementary School Music, Fine Arts, Art Curriculum and Teaching**. Sichuan Education Press.

การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา โรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา
สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

Teacher's Participation in Educational Resource Management of
Watpakhacharoenwittaya School Under the Phranakhon
Si Ayutthaya Province Administrative Organization

กฤษณา สุวรรณ

Krisana Swan

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: krisana.swa@gmail.com

Received: February, 5 2021

Revised: March, 4 2021

Accepted: March, 6 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 2) เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1) ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ได้แก่ ด้านทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ ด้านทรัพยากรงบประมาณ ด้านทรัพยากรอาคารสถานที่และด้านทรัพยากรบุคคล 2) ครูที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาโดยรวมไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: การมีส่วนร่วมของครู, การบริหารทรัพยากรทางการศึกษา

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) Study level of teachers' participation in educational resource management of Watpakhacharoenwittaya School. under the Phranakhon Si Ayutthaya Province Administrative Organization 2) Comparision of teachers' participation in educational resource management at Watpakhacharoenwittaya School under the Phranakhon Si Ayutthaya Province Administrative Organization classified by educational level and work experience. The samples used in the research were 80 teachers of Watpakhacharoenwittaya School under the Phranakhon Si Ayutthaya Province Administrative Organization. The instrument used for data collection was a rating scale questionnaire with 5 levels. The statistics used for analysis consists of percentage, average, standard deviation and t-test.

The results of the research were found that: 1) Teachers' participation in educational resource management of Watpakhacharoenwittaya School under the Phranakhon Si Ayutthaya Province Administrative Organization as a whole were at a high level. When considering in each aspect, it was found that teachers' participation in educational resource management was at a high level in all aspects. The average from highest to lowest was namely materials, equipment, budgets building and human resource. 2) In overall, teachers with different educational levels and work experience had no different participation in educational resource management of Watpakhacharoenwittaya School under the Phranakhon Si Ayutthaya Province Administrative Organization.

Keywords: Teachers' participation, Educational resource management

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 (2560: 15-23) หมวด 5 มาตรา 54 ได้กล่าวถึงหน้าที่ของรัฐ รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปีตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่ายรัฐต้องดำเนินการให้เด็กเล็กได้รับการดูแลและพัฒนาจนเข้ารับการศึกษาเพื่อพัฒนาร่างกาย จิตใจ วินัย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาให้สมกับวัยโดยส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วยรัฐต้องดำเนินการให้ประชาชนได้รับการศึกษาตามความต้องการรวมทั้งส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดชีวิตและจัดให้มีการร่วมมือกันระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นภาคเอกชนในการจัดการศึกษาทุกระดับ

และโดยรัฐมีหน้าที่ดำเนินการกำกับ ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดการศึกษานั้นมีคุณภาพได้ตามมาตรฐานสากล การศึกษาต้องมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีวินัย ภูมิใจในชาติและสามารถเชี่ยวชาญได้ตามความถนัดของตนและมีความรับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ให้มีการจัดตั้งกองทุนเพื่อใช้ในการช่วยเหลือ ผู้ขาดแคลนทุนทรัพย์เพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการศึกษาและเพื่อเสริมสร้างและพัฒนาคุณภาพและประสิทธิภาพครูโดยให้รัฐจัดสรรงบประมาณให้แก่กองทุนหรือใช้มาตรการหรือกลไกทางภาษีรวมทั้งการให้ผู้บริจาคทรัพย์สินเข้ากองทุนได้รับประโยชน์ในการลดหย่อนภาษี รัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลาสิบสองปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2562 หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา มาตรา 58 ให้มีการระดมทรัพยากรและการลงทุนด้านงบประมาณการเงินและทรัพย์สินทั้งจากรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ สถาบันสังคมอื่นและต่างประเทศมาใช้ในการจัดการศึกษา ดังนี้ 1) ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยอาจจัดเก็บภาษี เพื่อการศึกษาได้ตามความเหมาะสม 2) ให้บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการและสถาบันสังคมอื่น ระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาโดยเป็นผู้จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา บริจาคทรัพย์สินและทรัพยากรอื่นให้แก่สถานศึกษาและมีส่วนร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้รัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ส่งเสริมและให้แรงจูงใจในการระดมทรัพยากร ดังกล่าว โดยการสนับสนุนการอุดหนุนและใช้มาตรการลดหย่อนหรือยกเว้นภาษีตามความเหมาะสมและความจำเป็น ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนด

ทรัพยากรทางการศึกษาเป็นปัจจัยสนับสนุนให้การจัดการศึกษาประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามที่กำหนดไว้ ดังที่ พิสิษฐ์ ภู่ออด (2553) กล่าวว่า ทรัพยากรทางการศึกษานั้นมีความจำเป็นและมีความสำคัญโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารสามารถจัดการและบริหารทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้ได้ประโยชน์สูงสุดซึ่งจะสอดคล้องกับ เอกกมล เยาวนา (2552) กล่าวว่า ทรัพยากรที่มีความสำคัญคือเป็นปัจจัยพื้นฐานในการบริหารและซึ่งองค์ประกอบในการพัฒนาให้องค์กรมีการดำเนินงานอย่างมีคุณภาพและยังช่วยให้ระบบการบริหารจัดการทันสมัยอีกทั้งยังช่วยให้การวิเคราะห์และตัดสินใจในการบริหารจัดการเกิดประโยชน์สูงสุดทำให้เกิดการระดมทรัพยากรทุกด้านและมีส่วนร่วมจากทุกส่วนของสังคมทั้งภาครัฐเอกชนและชุมชนซึ่งสอดคล้องกับยุภาภรณ์ สุทธิโคตร (2555) กล่าวว่า การพัฒนาประสิทธิภาพของโรงเรียนขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการทั้งในด้านการบริการจัดการงานอาคารสถานที่ การจัดการรูปแบบการเรียนการสอนการจัดการสื่อการเรียนการสอน วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือบุคลากรในโรงเรียนไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษาจะมีส่วนสำคัญมากในการพัฒนา

นักเรียนเพราะบุคคลเหล่านี้มีสำคัญในการดำเนินงานทุกอย่างภายในโรงเรียน เพื่อให้โรงเรียนสามารถดำเนินการได้อย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพตามวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความต้องการของชุมชนและประเทศชาติ พรเทพ รัตนดิสร้อย (2556) กล่าวว่า ทรัพยากรการศึกษาที่มีความสำคัญมากในการบริหารโรงเรียนเพราะว่าทรัพยากรการศึกษาเป็นปัจจัยภายในและภายนอกที่สนับสนุน ส่งเสริมและกระตุ้นให้การดำเนินงานภายในและภายนอกบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จากเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่เป็นครูผู้สอนโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีความสนใจศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาจะมีประโยชน์สูงสุด หากครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษา ทฤษฎี หลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเนื้อหาได้ว่า ขอบข่ายเนื้อหาของประเด็น จากผลการสังเคราะห์ประเภททรัพยากรทางการศึกษาเพื่อกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ตามแนวคิดของเบนเดอร์ (Bender, 1983), เบรอัน, ลีวิส และ ฮาร์ชีโรด (Brown, Lewis & Harcheroad, 1985), เบญจวรรณ อุไรรัตน์ (2551), ประเสริฐ วงศ์เสนา (2552), วิเชียร ทองน้อย (2552), ศิริพร สุขสวัสดิ์ (2551), หวน พินธุพันธ์ (2554) และอำนวย ไชยปัน (2550) จึงกำหนดเป็นกรอบแนวคิด โดยกำหนดตัวแปรต้น ได้แก่ ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน และตัวแปรตามการมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา ได้แก่ 1) ทรัพยากรบุคคล 2) ทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ 3) ทรัพยากรงบประมาณ 4) ทรัพยากรอาคารสถานที่ ตามกรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จากผลการสังเคราะห์ประเภทรูปภาพทางการศึกษา ตามแนวคิดของเบนเดอร์ (Bender, 1983), เบรานน์, ลีวิส และฮาร์ชีโรด (Brown, Lewis & Harcherod, 1985), เบญจวรรณ อุไรรัตน์ (2551), ประเสริฐ วงศ์เสนา (2552), วิเชียร ทองน้อย (2552), ศิริพร สุขสวัสดิ์ (2551), หวน พันธุ์พันธ์ (2554) และอำนาจ ไชยปิ่น (2550) ประกอบไปด้วย

- ทรัพยากรบุคคล
- ทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์
- ทรัพยากรงบประมาณ
- ทรัพยากรอาคารสถานที่

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 98 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ ครูในโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 80 คน กำหนดตัวอย่างโดยการเปิดตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan) และได้ทำการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) มาจากประชากร

เครื่องมือและสถิติที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ (Check List) จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตามการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาใน 4 ด้าน คือ ทรัพยากรบุคคล 9 ข้อ ,ทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ 9 ข้อ, ทรัพยากรงบประมาณ 8 ข้อและทรัพยากรอาคารสถานที่ 8 ข้อ รวม 34 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 80 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 66.25 อายุ 30 - 40 ปี จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 70.00 มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 60.00 และประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 51.25

2. ครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.85$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน มีผลการวิจัย ดังนี้

2.1 ด้านทรัพยากรบุคคล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา อยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การจัดสรรหน้าที่พิเศษให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถ สำหรับข้ออื่น ๆ ที่เหลือครูมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก

2.2 ด้านทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.93$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การระดม แสวงหาวัสดุ อุปกรณ์ให้เพียงพอต่อความต้องการ ($\bar{X}=4.11$) รองลงมา ได้แก่ การประเมินการใช้เพื่อวางแผนการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ในครั้งต่อไป ($\bar{X}=4.03$) สำหรับการชี้แจงเกี่ยวกับการใช้และการเก็บรักษาอุปกรณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.71$)

2.3 ด้านทรัพยากรงบประมาณ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.91$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การใช้จ่ายเงินงบประมาณที่เน้นความประหยัด คุ่มค่า และมีประสิทธิภาพ ($\bar{X}=4.05$) รองลงมา ได้แก่ การวางแผนการจ่ายเงินงบประมาณ ($\bar{X}=3.95$) สำหรับการปรับแผนการใช้จ่ายให้สอดคล้องกับสถานะการที่เปลี่ยนแปลงไป มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.80$)

2.4 ด้านทรัพยากรอาคารสถานที่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา อยู่ในระดับมากทุกข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ การใช้อาคารสถานที่อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์คุ้มค่า ($\bar{X}=3.98$) รองลงมา ได้แก่ การกำหนดความต้องการใช้อาคารสถานที่ ($\bar{X}=3.88$) สำหรับการระดมทรัพยากรเพื่อการปรับปรุงพัฒนาอาคารสถานที่ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X}=3.73$)

3. เปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์การทำงาน ดังนี้

3.1 ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกัน การมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

3.2 ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกัน การมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา ไม่แตกต่างกันทุกด้าน

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมพบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษา อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ครูมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านทรัพยากรบุคคล ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากโรงเรียนได้เปิดโอกาสให้ครูเข้ามามีส่วนในการจัดการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาในทุกด้านและครูให้ความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันครูในโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เข้ามามีส่วนร่วมการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทั้งด้านทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ ทรัพยากรงบประมาณ ทรัพยากรอาคารสถานที่ เพื่อให้การดำเนินการของโรงเรียนและการจัดการศึกษามีคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพชรภรณ์ สิงห์สุรี (2558) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรี และตราด พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับ ธัชพงศ์ มีแก้ว (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในกลุ่มลำเหย อำเภอดอนตูม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และเช่นเดียวกับกับ เกตุมณี แสงบุญเรือง (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม ผลการวิจัย พบว่า การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมืองนครพนม โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน สอดคล้องกับงานวิจัยของ สังเวียน มาลาทอง (2556) ได้ศึกษาสภาพการระดมทรัพยากรเพื่อการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี พบว่า ภาพรวมสภาพการระดมทรัพยากรอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาโรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำแนกตาม ระดับการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 ระดับการศึกษา จากผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน คือด้านทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ ทรัพยากรงบประมาณ ทรัพยากรอาคารสถานที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของพชรภรณ์ สิงห์สุรี (2558) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจำแนกตามระดับการศึกษาโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากปัจจุบันความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินเทอร์เน็ต ทำให้ครูสามารถศึกษาและแสวงหาความรู้ได้อย่างทัดเทียมกัน ดังนั้น ระดับการศึกษาต่างกัน จึงทำให้ครูมีส่วนร่วมไม่แตกต่างกัน

2.2 ประสบการณ์ทำงาน จากผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ทำงานต่างกันมีส่วนร่วมในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาทั้งโดยภาพรวมและรายด้าน คือด้านทรัพยากรบุคคล ทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ ทรัพยากรงบประมาณ ทรัพยากรอาคารสถานที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพชรภรณ์ สิงห์สุรี (2558) ได้ทำการศึกษาการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดระยอง จันทบุรีและตราด พบว่า การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาจำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงานโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยแบ่งออกเป็นข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้และข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้

1. ด้านทรัพยากรบุคคล โรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการจัดสรรหน้าที่พิเศษให้เหมาะสมกับความถนัดและความสามารถของครูเพื่อให้การดำเนินงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

2. ด้านทรัพยากรวัสดุ อุปกรณ์ โรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการชี้แจงเกี่ยวกับการใช้และการเก็บรักษาวัสดุ อุปกรณ์ เพื่อช่วยในการกำกับ ติดตาม ดูแล รักษาให้วัสดุ อุปกรณ์อยู่ในสภาพพร้อมใช้งานตลอดเวลา

3. ด้านทรัพยากรงบประมาณ โรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนแปลงการใช้งบประมาณในสภาวะการที่เปลี่ยนแปลงไปเพื่อให้การใช้งบประมาณให้เกิดความคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

4. ด้านอาคารสถานที่ โรงเรียนวัดป่าคาเจริญวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัด พระนครศรีอยุธยา สถานศึกษาควรส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรทางการศึกษาให้มากยิ่งขึ้นเพื่อใช้ในการปรับปรุงอาคารสถานที่

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในแต่ละด้านอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการนำไปใช้ในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด
2. ควรศึกษาการมีส่วนร่วมของครูในการบริหารทรัพยากรทางการศึกษาในโรงเรียนอื่น ๆ เพื่อให้การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและตรงวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

- เกตุมณี แสงบุญเรือง. (2557). การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดเทศบาลเมือง นครพนม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครพนม.
- รัชพงศ์ มีแก้ว. (2557). การบริหารแบบมีส่วนร่วมของโรงเรียนในกลุ่มลำเหย อำเภอดอนตูม สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครปฐม เขต 1. การค้นคว้าอิสระ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พชรภรณ์ สิงห์สุรี. (2558). การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัด ระยอง จันทบุรี และตราด. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิต วิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- พิสิษฐ์ ภู่ออด. (2553). การบริหารทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษา กรุงเทพมหานคร เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- พรเทพ รัตนดิสร้อย. (2556). การมีส่วนร่วมในการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- เบญจวรรณ อุไรรัตน์. (2551). การระดมทรัพยากรเพื่อใช้ในการบริหารการศึกษาในสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา บุรีรัมย์ เขต 4. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.

- ประเสริฐ วงศ์เสนา. (2552). สภาพการระดมทรัพยากรในท้องถิ่นเพื่อการบริหารการศึกษา สถานศึกษา
ขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหา
บัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- ยุภาภรณ์ สุทธิโคตร. (2555). การระดมทรัพยากรทางการศึกษาด้านทรัพยากรบุคคลและด้านวัสดุ
อุปกรณ์ของโรงเรียน ในอำเภอเซกา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย
เขต 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยนครพนม.
- วิเชียร ทองน้อย (2552). หลักการแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารทางการศึกษา. (ออนไลน์). เข้าถึงข้อมูลจาก
<http://www.wichian 21.blohtot.com/2007/11/1.hpm/>.
- ศิริพร สุขสวัสดิ์. (2551). สภาพปัญหาและความต้องการในการสนับสนุนทรัพยากรทางการศึกษาของ
สถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดเชียงราย. การศึกษาอิสระ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการ
บริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- สังเวียน มาลาทอง. (2556). การศึกษาสภาพการระดมทรัพยากรเพื่อการบริหารการศึกษาในพื้นที่
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาจันทบุรี. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- หวน พันธุ์พันธ์. (2554). นักบริหารมืออาชีพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อำนวย ชัยปัน. (2550). บทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในการระดมทรัพยากรทาง
การศึกษา กรณีพิเศษ: โรงเรียนบ้านด้ายเทพกาญจนาอุปถัมภ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาเชียงราย เขต 3. การศึกษาอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- เอกกมล เยาวนา. (2552). ปัญหาและความต้องการของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนเกี่ยวกับการ
ระดมทรัพยากรทางการศึกษาของโรงเรียนในเขตพื้นที่การศึกษาเชียงใหม่ เขต 5. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.

การพัฒนาความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยด้วยกิจกรรมละเลงสี

The Development of Pre-School Pupils 'Spatial Ability

Using Finger Painting Activities

ธงไชย สินทรัพย์ทวีคุณ

Thongchai Sinsabtaweekoon

โรงเรียนอนุบาลรอบสุขสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1

Krobsook Kindergarten School, Maha Sarakham Primary Educational Service Area office 1

e-mail: dhongchai.s@gmail.com

Received: February, 8 2021

Revised: March, 7 2021

Accepted: March, 10 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีใน 3 ด้าน คือ ความสัมพันธ์ของความยาว และระยะทางความสัมพันธ์ของตำแหน่งที่ตั้ง และความสัมพันธ์ของทิศทาง 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่กำลังเรียนอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนอนุบาลรอบสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 จำนวนทั้งสิ้น 20 คนเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ที่ประกอบด้วยกิจกรรมละเลงสีและ 2) แบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-test for Dependent Sample)

ผลการวิจัยพบว่า 1) ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีนักเรียนปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลรอบสุขมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์อยู่ในระดับพอใช้ และภายหลังการได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีนักเรียนปฐมวัยมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์อยู่ในระดับดีมากทั้ง 3 ด้าน ได้แก่ ความสัมพันธ์ของความยาว และระยะทางความสัมพันธ์ของตำแหน่งที่ตั้งและความสัมพันธ์ของทิศทางและ 2) ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยพบว่าภายหลังการทดลองสอนนักเรียนปฐมวัยมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลองสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัย, กิจกรรมละเลงสี

ABSTRACT

This research aimed to 1) examine the spatial ability of pre-school pupils before and after being engaged in finger painting, activities in 3 aspects-relationship of length and distance, relationship of position and location and relationship of directions and 2) make a comparison of spatial ability of pre-school pupils before and after participated in finger painting activities. The study sample comprised 20 pre-school pupils of Krobsook Kindergarten under the Mahasarakam Primary Educational Service Area Office 1 who were learning in the second semester, academic year 2019. The instruments used for collecting the data included 1) learning experience management plans containing finger-painting activities for pre-school children and 2) a spatial ability test to evaluate the children's spatial abilities. The statistics used for analyzing the collected data were mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.) and dependent sample t-test.

The research findings were as follows: 1) Before being engaged in finger painting activities, the spatial ability of the pre-school pupils of Krobsook Kindergarten was at fair level. After participating in the finger-painting activities, the pre-school pupils' spatial ability was at very good level in all 3 aspects in the relationship of length and distance, location and the area of direction and 2) After the experimental teaching using finger painting activities, the pre-school pupils' spatial ability was at a higher level in all 3 aspects than it was before the experimental teaching.

Keywords: Pre-School Pupils' spatial Ability, Finger Painting Activities

บทนำ

การศึกษาปฐมวัยเป็นการจัดการศึกษาสำหรับนักเรียนปฐมวัยที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 5 ปี ซึ่งการจัดการศึกษาระดับปฐมวัยนี้จะมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างไปจากระดับอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นการจัดการศึกษาเพื่อสร้างเสริมพัฒนาการของนักเรียนปฐมวัยในด้านร่างกายอารมณ์จิตใจสังคมและสติปัญญาให้ควบคู่กันไป โดยนักเรียนปฐมวัยจะเกิดการเรียนรู้จากการได้รับประสบการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ มีส่วนสัมผัสกับเหตุการณ์และได้ลงมือกระทำซึ่งการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัยนั้นสมองมีส่วนสำคัญอย่างมากในการพัฒนาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้และการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัยในวัยนี้จะส่งผลต่อการพัฒนามนุษย์อย่างมีประสิทธิภาพต่อไปในอนาคต (คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2550)

ในโลกปัจจุบันนี้ การเรียนรู้เป็นสิ่งสำคัญในการดำรงชีวิตผลของการอบรมเลี้ยงดูและประสบการณ์ต่าง ๆ ที่นักเรียนปฐมวัยเคยได้รับในระยะต้นของชีวิตจะมีอิทธิพลต่อการวางรากฐานของการพัฒนาทั้งทางร่างกาย สติปัญญา สังคมและบุคลิกภาพการเรียนรู้ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์เบื้องต้นจะเป็นพื้นฐานแห่งการเรียนรู้ตัวหนังสือและยังเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาทัศนวิสัย (Perspective) ความสามารถทางการจำแนกและความแตกต่างการเข้าใจลักษณะของวัตถุนามิติการเคลื่อนที่การปลูกฝังให้นักเรียนปฐมวัยได้เรียนรู้กิจกรรมด้านมิติสัมพันธ์จึงสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน

มิติสัมพันธ์ (Relational Dimension) เป็นความสามารถที่จะส่งผลให้มนุษย์เข้าใจถึงมิติอัน ได้แก่ ขนาดรูปร่างความสูง-ต่ำความใกล้-ไกลพื้นที่และปริมาตรเหล่านี้ เป็นต้น เป็นความสามารถที่จะช่วยให้มนุษย์เกิดจินตนาการ และนึกเห็นภาพของส่วนประกอบต่าง ๆ เมื่อแยกออกจากกันสามารถที่จะมองเห็นเค้าโครงหรือโครงสร้างเมื่อเอาส่วนต่าง ๆ มาประกอบหรือรวมเข้าด้วยกันซึ่งความสามารถด้านมิติสัมพันธ์นี้สามารถพัฒนาได้ตั้งแต่ระดับปฐมวัยโดยจัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนปฐมวัยได้มีโอกาสใช้วัตถุสิ่งของต่าง ๆ อย่างชำนาญความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับการเลื่อนและการหมุนวัตถุคือพื้นฐานของการสำรวจมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยสำหรับ Grande & Morrow, 1995: 1) มองความสามารถด้านมิติสัมพันธ์เป็นการเน้นให้นักเรียนปฐมวัยได้ค้นพบความสัมพันธ์ด้วยกระบวนการการประดิษฐ์การวาดการวัดการมองเห็นการเปรียบเทียบการแปลงและการจำแนกรูปเรขาคณิตที่เน้นกิจกรรมในลักษณะการสำรวจการตั้งข้อคาดเดาการสืบเสาะเพื่อตรวจสอบข้อคาดเดากิจกรรมละเลงสีเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยให้นักเรียนปฐมวัยได้สำรวจค้นคว้า ทดลอง โดยใช้วัสดุต่าง ๆ เปิดโอกาสให้ได้ใช้ความคิดริเริ่มและจินตนาการและส่งเสริมให้นักเรียนปฐมวัยสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบตัว ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของสิรูปทรงรูปร่างพื้นผิวพื้นที่ว่าง (พระพงศ์ กุลพิศาล, 2546)

กิจกรรมละเลงสีเป็นศิลปะประเภทหนึ่งที่ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนปฐมวัยเกิดการคิดค้นหาริเริ่มสร้างสรรค์ผลงานได้อย่างหลากหลาย นักเรียนปฐมวัยได้ใช้จินตนาการและสามารถนำมาใช้สำหรับการพัฒนานักเรียนปฐมวัยได้กิจกรรมการละเลงสีเป็นการใช้มือนิ้วมือ ส่วนต่างๆของร่างกายและอุปกรณ์ชนิดต่างๆ มาประกอบทำให้เกิดภาพ ซึ่งจะส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์จากการละเลงสีทำให้นักเรียนปฐมวัยได้มีประสบการณ์ตรงและเรียนรู้โดยใช้ประสาทสัมผัสซึ่งทำให้นักเรียนปฐมวัยเรียนรู้รูปแบบศิลปะที่เป็นนามธรรมทำให้นักเรียนปฐมวัยได้สังเกตรูปร่างและรู้จักการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ Kellogg (1955: 120-125) ศึกษาการละเลงสีและจำแนกลักษณะต่าง ๆ ในการละเลงสีออกเป็น 3 ด้าน คือ ด้านโครงสร้าง ด้านการเกิดภาพ และด้านรายละเอียดของการแสดงออกลักษณะของการละเลงสีซึ่งเป็นลักษณะที่ Kellogg (1955) นำมาใช้ในการพิจารณาขั้นพัฒนาการละเลงสีของนักเรียนปฐมวัยจากการศึกษาการวาดภาพของนักเรียนปฐมวัยทำให้นักเรียนปฐมวัยพบว่า การวาดภาพและการละเลงสีมีสาเหตุมาจากผลทางสติปัญญาหรือความคิดและประสบการณ์ ซึ่งเมื่อเวลาผ่านไปนักเรียนปฐมวัยก็จะมีเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการวาดภาพของตนเองต่อไปตามสภาพการรับรู้เกี่ยวกับตนเองนักเรียนปฐมวัยได้รู้ว่าวัตถุในความจริงนั้นต่างจากที่เขาวาด แต่การแสดงออกในลักษณะการละเลงสีหรือการวาดภาพเป็นสุนทรียภาพที่

แสดงออกอย่างอิสระของนักเรียนปฐมวัยจากการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการทางศิลปะการละเล่นสีของ Kellogg (1955: 120-125) เป็นเสมือนแนวทางในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับลักษณะการวาดภาพโดยรวมของนักเรียนปฐมวัยพัฒนาการทางการแสดงออกของนักเรียนปฐมวัยในแต่ละชั้นของพัฒนาการซึ่งสะท้อนให้เห็นการเจริญเติบโตทางร่างกายสติปัญญาอารมณ์และสังคมของนักเรียนปฐมวัยได้เมื่อนักเรียนปฐมวัยเติบโตขึ้นนักเรียนปฐมวัยจะมีความมั่นใจในการแสดงออกมากขึ้นซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนปฐมวัยก้าวไปสู่ขั้นพัฒนาการทางสติปัญญาต่อไป

นอกจากนี้กิจกรรมละเล่นสี ยังช่วยให้นักเรียนปฐมวัยได้ใช้ประสาทสัมผัสมือและตาในการทำกิจกรรมช่วยให้นักเรียนปฐมวัยได้สังเกตเปรียบเทียบความเหมือนความต่างของวัสดุในเรื่องของขนาดรูปร่าง รูปทรง สี มีความเข้าใจในด้านมิติสัมพันธ์มองเห็นศิลปะในหลายมิติในการทำกิจกรรมละเล่นสีเป็นกิจกรรมที่ช่วยฝึกให้นักเรียนปฐมวัยมีการทำงานของมือการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาการคิดการฝึกสมาธิการที่นักเรียนปฐมวัยได้สำรวจและสัมผัสวัตถุโดยตรงจะทำให้ให้นักเรียนปฐมวัยรู้จักวัตถุและความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ การเรียนรู้เรื่องมิติสัมพันธ์ซึ่งเป็นประสบการณ์สำคัญในการส่งเสริมความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัย (เยาวพา เตชะคุปต์, 2542)

จากการสังเกตการณ์เรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลกรอบสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ผู้วิจัยมักพบว่าเมื่อให้นักเรียนปฐมวัยบอกตำแหน่งทิศทางของวัตถุและให้กระแยะห่างของสิ่งของนักเรียนปฐมวัยจะไม่สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องนัก ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารและครูผู้สอนในโรงเรียนอนุบาลจึงเห็นว่าการจัดกิจกรรมละเล่นสีจะเป็นกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่มีความน่าสนใจและมีความหลากหลายในการจัดกิจกรรมศิลปะให้กับนักเรียนปฐมวัยซึ่งจะช่วยส่งเสริมและพัฒนาความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ซึ่งเป็นความสามารถอีกด้านหนึ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นในชีวิตประจำวันของนักเรียนปฐมวัยเป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยจึงผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมละเล่นสีมาพัฒนาการสติปัญญาในด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูผู้บริหารผู้ปกครองตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยนำไปพัฒนารูปแบบและการจัดกิจกรรมละเล่นสีเพื่อพัฒนาความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สำหรับนักเรียนปฐมวัยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความสามารถของนักเรียนปฐมวัยด้านมิติสัมพันธ์ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมละเล่นสี
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถของนักเรียนปฐมวัยด้านมิติสัมพันธ์ก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมละเล่นสี

สมมติฐานการวิจัย

ภายหลังได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีนักเรียนปฐมวัยมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการได้รับการจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนปฐมวัยทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ 3-4 ปีซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนอนุบาลกรอบสุขสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 จำนวน 2 ห้องเรียนจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 40 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนปฐมวัยทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุ 3-4 ปีซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ของโรงเรียนอนุบาลกรอบสุขสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 จำนวน 1 ห้องเรียนโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม (Sampling Unit) คือจับสลากเลือกห้องเรียนมา 1 ห้องเรียนมีนักเรียนปฐมวัยทั้งสิ้น 20 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดกิจกรรมละเลงสีจำนวน 24 แผน
2. แบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์แบ่งเป็น 3 เรื่อง คือ ความยาวและระยะทางตำแหน่งที่ตั้ง และทิศทาง

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- 1.แผนการจัดกิจกรรมละเลงสี ผู้วิจัยดำเนินการสร้างกิจกรรมละเลงสี
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2560 แนวคิดทฤษฎีและหลักการต่างๆ จากเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ กิจกรรมศิลปะนักเรียนปฐมวัยกิจกรรมละเลงสี แล้วได้คัดเลือกกิจกรรมที่เหมาะสมแล้วนำมาเขียนแผนการจัดกิจกรรมลงเล่นสี
 - 1.2 ศึกษาแผนการจัดประสบการณ์ชั้นอนุบาล 1 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1
 - 1.3 สร้างแผนการจัดกิจกรรมละเลงสีจำนวน 24 แผน ซึ่งมีกรอบของรายละเอียด ได้แก่ ชื่อเรื่อง จุดมุ่งหมาย วัสดุที่ใช้ในการทำกิจกรรม ขั้นตอนการดำเนินกิจกรรม ขั้นสรุป และข้อเสนอแนะในการทำกิจกรรม
 - 1.4 นำแผนการจัดกิจกรรมละเลงสีที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจพิจารณาและนำไปปรับปรุงแก้ไข

1.5 นำแผนการจัดกิจกรรมละเลงสีที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนอนุบาลกรอบสุขสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 จำนวน 20 คน

2. แบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ การสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

2.1 ศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในการสร้างแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สำหรับเด็กปฐมวัยจากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2560 และเอกสารงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวกับการทดสอบวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สำหรับเด็กปฐมวัย

2.2 สร้างแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยจำนวน 3 ชุดโดยแบบทดสอบเป็นสถานการณ์รวมทั้งหมด ได้แก่ ความสัมพันธ์ของความยาวและระยะทาง ความสัมพันธ์ของตำแหน่งที่ตั้งและความสัมพันธ์ของทิศทาง

2.3 นำแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์และคู่มือดำเนินการทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายจำนวน 3 ท่านและคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จึงถือว่าใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553) ได้จำนวน 45 ข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.0 แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.4 นำแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 โรงเรียนวัดกลางโกสุมจังหวัดมหาสารคามจำนวน 20 คนแล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์แล้ววิเคราะห์คุณภาพข้อสอบเป็นรายข้อและคัดข้อสอบที่มีคุณภาพ

2.5 นำแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยในข้อ 6 มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบโดยใช้สูตร KR-20 ของคูเดอร์ชาร์คสัน (Kuder Richardson) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.658

2.6 นำแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยของโรงเรียนอนุบาลกรอบสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ทำการทดลองเป็นเวลา 8 สัปดาห์สัปดาห์ละ 3 วันวันละ 30 นาทีช่วงระหว่าง 09.00-09.30 น. รวมทั้งสิ้น 24 ครั้งจำนวน 24 กิจกรรม ซึ่งมีลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขออนุญาตจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกรอบสุข สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 1 เพื่อขออนุญาตทำการทดลองสอนและเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

2. ปฐมนิเทศนักเรียนอนุบาลของโรงเรียนอนุบาลกรอบสุข เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างก่อน 1 สัปดาห์ก่อนการทดลอง โดยการสนทนาข้อตกลงในห้องเรียนและข้อตกลงในการทำกิจกรรมละเลงสีเมื่อนักเรียนอนุบาลเริ่มปรับตัวได้และความพร้อมในการทำกิจกรรมจึงดำเนินการทดลอง

3. ผู้วิจัยทำการทดสอบ (Pretest) กับกลุ่มตัวอย่างก่อนการทดลองเป็นเวลา 3 วันวันละ 1 ชุดด้วยแบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองกับกลุ่มตัวอย่างโดยการจัดกิจกรรมละเลงสีเป็นเวลา 8 สัปดาห์สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่ วันจันทร์วันพุธวันศุกร์วันละ 30 นาที

5. เมื่อดำเนินการทดลองครบ 8 สัปดาห์แล้วผู้วิจัยทำการทดสอบหลังการทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอีกเป็นเวลา 3 วัน ๆ ละ 1 ชุด โดยใช้แบบทดสอบเชิงปฏิบัติการวัดความสามารถด้านมิติสัมพันธ์แบบเดียวกับที่ใช้ในการทดลองก่อนการทดลอง

6. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐานโดยหาค่าเฉลี่ยและเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมละเลงสีโดยใช้สูตร T-test for Dependent Sample (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2553)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยมีขั้นตอนดังนี้

1. คำนวณความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ทั้ง 3 ด้านของนักเรียนปฐมวัยนำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างนักเรียนปฐมวัยของความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ก่อนและหลังการทดลองโดยใช้สูตร t-test for Dependent Sample (ล้วน สายยศ, และอังคณา สายยศ, 2553)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีนักเรียนปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลกรอบสุขมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์อยู่ในระดับพอใช้ และภายหลังการได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีนักเรียนปฐมวัยมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์อยู่ในระดับดี

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัย พบว่า ภายหลังการทดลองนักเรียนปฐมวัยมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยมีประเด็นที่นำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัย พบว่า ก่อนได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีนักเรียนปฐมวัยโรงเรียนอนุบาลกรอบสุขมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์อยู่ในระดับพอใช้ และภายหลังการได้รับการจัดกิจกรรมละเลงสีนักเรียนปฐมวัยมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์อยู่ในระดับดี ทั้งนี้เป็นเพราะว่ากิจกรรมละเลงสีเป็นกิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะที่เหมาะสมกับความสนใจความสามารถและสอดคล้องกับหลักพัฒนาการของเด็กเป็นอย่างยิ่ง กิจกรรมสร้างสรรค์อย่างเช่นการเล่นกับสีน้ำ โดยการเป่าสี หยดสี พับสี ระบายสีด้วยนิ้วมือ และฝ่ามือไม่เพียงแต่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อกับตาและการผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ที่อาจเกิดขึ้นเท่านั้น แต่ยังเป็นส่งเสริมความคิดอิสระความคิดจินตนาการฝึกการรู้จักการทำงานด้วยตนเองและฝึกการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ทั้งทางความคิดและการกระทำซึ่งถ่ายทอดออกมาเป็นผลงานทางศิลปะและจะนำไปสู่การเรียนรู้การเขียนการอ่านอย่างสร้างสรรค์ต่อไปในช่วงแรกของการจัดกิจกรรมนักเรียนปฐมวัยไม่สามารถใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าในการสังเกตจำแนกความเหมือนความแตกต่างของวัสดุและใช้เวลาในการหาคำตอบค่อนข้างนานเมื่อได้รับการจัดกิจกรรมในทุกสัปดาห์ นักเรียนปฐมวัยจึงสามารถเปรียบเทียบความยาวของกระดาษเชือกดินสอสีเทียนก่อนจะเลือกหยิบวัสดุเหล่านั้นมาประกอบเป็นชิ้นงานได้อย่างเหมาะสมโดยครูถามคำถามเพื่อให้นักเรียนปฐมวัยได้พูดคุยตอบคำถามกิจกรรมละเลงสีด้วยนิ้วมือก่อนปฏิบัติกิจกรรมนักเรียนปฐมวัยได้เปรียบเทียบความยาวของนิ้วมือแต่ละนิ้วการสังเกตและคิดวางแผนกระยะทางจากการสังเกตความยาวของนิ้วมือแต่ละนิ้วสอดคล้องกับผลการวิจัยของคันธรส วงศ์ศักดิ์ (2553) ที่ทำการวิจัยด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะประดิษฐ์โดยพืชผักผลไม้และพบว่า การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนปฐมวัยได้เรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมที่เป็นรูปธรรมได้ลองฝึกทดลองจากการทำกิจกรรมและมีโอกาสในการสัมผัสวัสดุที่หลากหลายสามารถส่งเสริมให้นักเรียนปฐมวัยมีความสามารถทางมิติสัมพันธ์ด้านต่าง ๆ เช่นการกะความยาวระยะทางได้ดีขึ้น

2. ผลการเปรียบเทียบความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยพบว่าภายหลังการทดลองนักเรียนปฐมวัยมีความสามารถด้านมิติสัมพันธ์สูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้การละเลงสีเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้ของนักเรียนปฐมวัยโดยเรียนรู้ผ่านการเล่น การลงมือปฏิบัติจริง ซึ่งเป็นโอกาสให้เด็กได้ใช้ประสาทสัมผัสจากการเล่น การลงมือกระทำของตนเองได้ทดลองพัฒนาทักษะการสังเกตจำแนกเปรียบเทียบคิดแก้ปัญหาและตอบสนองความอยากรู้อยากเรียนเกิดความสนใจใคร่รู้ประสบการณ์ เช่น การวาดภาพระบายสี ให้เด็กได้ทดลองวาดภาพจากมุมมองที่ต่างกัน เด็กจะได้มีประสบการณ์การมองในทิศทางต่าง ๆ เช่น มองจาก

ด้านบนลงมา มองจากด้านล่างย้อนขึ้นไป มองจากด้านหน้า ด้านหลัง และด้านข้าง นอกจากการเรียนรู้จากการปฏิบัติจริงแล้วนักเรียนปฐมวัยยังได้สังเกตการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของขนาดสีรูปร่างและสถานะของวัตถุอุปกรณ์ต่าง ๆ ซึ่งผลของการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์โดยใช้การละเล่นสีที่มีผลต่อการพัฒนาการด้านมิติสัมพันธ์ของนักเรียนปฐมวัยนี้สอดคล้องกับการศึกษาทฤษฎีของการ์ดเนอร์ (Howard's Multiple Intelligences) ซึ่งกล่าวว่า “สมองของมนุษย์พัฒนาอย่างรวดเร็วในระยะแรกของชีวิตสมองสามารถพัฒนาได้ถึงร้อยละ 60 เมื่อเด็กมีอายุ 4 ปีและขยายเป็นร้อยละ 80 เมื่อเด็กมีอายุ 6 ปีและความสามารถด้านมิติสัมพันธ์

บรรณานุกรม

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. (2550). **พัฒนาการของคุณภาพนักเรียน**

ประถมศึกษาและแนวทางการประเมิน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา.

คันธรส วงศ์ศักดิ์. (2553). **ความสามารถด้านมิติสัมพันธ์ของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะ**

ประดิษฐ์โดยใช้พืชผักผลไม้. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

พิระพงษ์ กุลพิศาล. (2546). **ศิลปะการศึกษาชีวิตและสังคมในภาพและการรับรู้ทางศิลปะ**

และศิลปศึกษา. กรุงเทพมหานคร: อารักษ์.

เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). **การศึกษาศาสตร์ปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร: เอพี. กราฟฟิกส์ ดีไซน์.

เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). **กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แม่ค.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2553). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา.** พิมพ์ครั้งที่ 11.

กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2552). **หลักสูตรแกนกลาง**

การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษา

ขั้นพื้นฐาน.

Kellogg, R. (1995). **Finger Painting in the Nursery School.** California: N.P.

Grande, J.D. and Morrow, L. (1995). **Curriculum and Evaluation Standards for School**

Mathematics addenda series Grades K - 6. 3rd ed. USA: Library of Congress

Cataloging.

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
วัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2
The Development of Thai Language Reading Skill Practice Exercises for
Prathomsuksa 3 Students of Wat Nong Ta Ming School Under the
Lopburi Primary Educational Service Area Office 2

กัญญาพัชร งามขำ

Kanyaphat Ngamkam

โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2

Watnongtaming School, Lop Buri Primary Educational Service Area office 2

e-mail: kanyaphat25232523@gmail.com

Received: February, 9 2021

Revised: March, 8 2021

Accepted: March, 10 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สารการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลพบุรี เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย และ 3) ศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ที่สร้างขึ้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สารการเรียนรู้ภาษาไทยชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจ ของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย

ผลการวิจัยพบว่า 1) แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สารการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.47/85.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ 2) ภายหลังการเรียนการสอน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนการ จัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ความพึงพอใจของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่งที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย อยู่ในระดับมากโดยรวมและรายด้าน

คำสำคัญ: การพัฒนาแบบฝึกทักษะ, การอ่านภาษาไทย, ความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาไทย

ABSTRACT

The purposes of this research were to 1) develop Thai language reading skill practice exercises for Prathomsuksa 3 students of Wat Nong Ta Ming School under the Lopburi Primary Educational Service Area Office 2 to be efficient at the 80/80 criteria determined. 2) make a comparison of Thai language reading achievement of Prathomsuksa 3 students before and after being taught using the developed Thai language reading skill practice exercises and 3) examine the Prathomsuksa 3 students' satisfaction towards being taught using the Thai language reading skill practice exercises. The study sample were comprised of 27 Prathomsuksa 3 students of Wat Nong Ta Ming School under the Lopburi Primary Educational Service Area Office 2, selected by using simple random sampling technique. The research instruments included Thai language reading skill practice exercises of Prathomsuksa 3 Learning Subject Group, a Thai language reading achievement test and a questionnaire on students' satisfaction towards learning Thai language using the developed Thai language reading skill practice exercises.

According to the research findings: 1) the Thai language reading skill practice exercises of Prathomsuksa 3 students of Wat Nong Ta Ming School under the Lopburi Primary Educational Service Area Office 2 attained the efficiency at 83.47/85.72 which was higher than the 80/80 criteria determined 2) after being taught using the Thai language reading skill practice exercises, the reading achievement of the Prathomsuksa 3 students was higher than it was before the experimental teaching at the .05 level of significance and 3) the Prathomsuksa 3 students' satisfaction towards being taught using the Thai language reading skill practice exercises was at high level in whole and in part.

Keywords: Skill Practice Exercises, Thai Language Reading, Satisfaction Towards Learning Thai Language

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคม ประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสพการณ์จากแหล่งข้อมูล สารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการ

เปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี อันเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 37)

ดังนั้น เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ซึ่งการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำความรู้ ความคิดมาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมาย กาลเทศะและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549: 80)

ธรรมชาติของภาษาไทยเป็นเรื่องทักษะ จะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เนื้อหา เช่น การอ่านและการเขียนสะกดคำ การอ่านจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงตามความหมาย การเขียนแสดงความรู้สึก ความคิดประสบการณ์ ความต้องการจินตนาการ การนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องสอนทุกชั้นในเรื่องของทักษะภาษา และแต่ละชั้นจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มมากขึ้น ประโยคที่ซับซ้อนและซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาอ่านยาวขึ้น

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จึงจัดทำโครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยอ่านออกเขียนได้ครบ 100% นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ขึ้น เพื่อสนองนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนอ่านออกเขียนได้ 100 % ปัจจุบัน โรงเรียนวัดหนองตามิ่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ก็ยังมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 บางคนที่ยังอ่านหนังสือไม่คล่อง

จากข้อมูลสภาพปัญหาความสำคัญ และหลักการดังกล่าว ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตัวครูผู้สอน ควรจะมีการศึกษาหาวิธีปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ให้ทั้งความรู้ทักษะการคิด ความสนุกสนานเพลิดเพลินไปพร้อม ๆ กัน มีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย ทำให้เกิดการเรียนรู้ เกิดความแม่นยำ จดจำง่าย และเข้าใจอย่างลึกซึ้ง จัดระบบเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน

ผู้วิจัยได้รับมอบหมายให้รับผิดชอบในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยพร้อมทั้งวัดและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตามิ่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 พบว่า ในปีการศึกษา 2561นักเรียนมีปัญหาทางด้านการอ่านไม่ออก สิ่งเหล่านี้เป็นสาเหตุให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่ำและการที่นักเรียนอ่านไม่ออกไม่ถูกต้องยังมีผลกระทบต่อไปในการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นอีกด้วย (สำนักทะเบียนและวัดผลโรงเรียนวัดหนองตามิ่ง, 2561)

ผู้วิจัยได้คิดหาแนวทางแก้ปัญหาดังกล่าว จึงได้ศึกษาหานวัตกรรมทั้งเก่าและใหม่นำมาแก้ปัญหา จึงพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย โดยใช้แบบฝึกทักษะจะทำให้สามารถแก้ปัญหา

ดังกล่าวได้ ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาแบบฝึกทักษะเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตามิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตามิ่ง ก่อนและหลังการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะภาษาไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น

สมมติฐานการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตามิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ภายหลังที่เรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตามิ่ง มีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตามิ่งที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับมาก

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนวัดหนองตามิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 จำนวน 2 ห้องเรียน มีนักเรียนห้องละ 27 คน รวมเป็นนักเรียนจำนวนทั้งสิ้น 54 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จากประชากรในข้อที่ 3.1 โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม (sampling unit) ได้ห้องเรียนจำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ จำนวนทั้งสิ้น 27 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1
2. แบบสอบถามวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย
3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย ที่สร้างขึ้น การสร้าง และการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2560 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หนังสือ ตำรา และคู่มือที่เกี่ยวข้องกับการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

1.2 สร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แบบฝึกทักษะนี้มีทั้งสิ้น 8 แบบฝึก ใช้เวลาแบบฝึกละ 1 ชั่วโมง เนื้อหาที่กำหนดในแบบฝึกทักษะการอ่าน มีดังนี้ คือ การอ่านออกเสียง การอ่านคิดวิเคราะห์ คำศัพท์ใหม่ในบทเรียน การอ่านบทอ่านเสริม พยัญชนะในภาษาไทย อ่านและสังเกตสระ พยัญชนะ ๗ และการใช้คำสุภาพ

1.3 นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาแก้ไขปรับปรุง

1.4) นำแบบฝึกทักษะการอ่านที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง แล้วนำผลการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านไปหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Item Objective Congruence: IOC) ความครอบคลุมของข้อคำถามและความชัดเจนของภาษา พบว่าคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหาของข้อคำถาม หรือ ค่าดัชนี IOC ในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่สร้างขึ้นนี้มีค่าระหว่าง 0.60-1.00

1.5 นำแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่แก้ไขปรับปรุง ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปทดลองเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะ ตามเกณฑ์ประสิทธิภาพ 80/80 โดยใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2 ตามขั้นตอน 3 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนรายบุคคล 2) ขั้นตอนกลุ่มเล็ก และ ขั้นตอนภาคสนาม ในขณะทำการทดลองผู้วิจัยสังเกตและจดบันทึกผลการทดลองผลการทดลองเพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง ก่อนนำไปใช้จริงกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 1 จำนวน 27 คน ความหมายของประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 มีดังนี้ คือ

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง ทั้งหมดทำแบบฝึกทักษะในระหว่างเรียน คิดเป็นร้อยละ 80

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังการเรียนการสอนที่ใช้แบบฝึกทักษะการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทย

2.1 ศึกษาทฤษฎีและวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เครื่องมือวัดผลการเรียนรู้ เกณฑ์การให้คะแนนจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อสร้างแบบทดสอบให้มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและจุดประสงค์โดยสร้างให้ครอบคลุมพฤติกรรมทั้ง 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย และด้านจิตพิสัย

2.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบเพื่อขอข้อเสนอแนะ แล้วนำไปวิเคราะห์หาดัชนีความสอดคล้องระหว่างแบบทดสอบกับตัวชี้วัด โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) พบว่าแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ 0.67-1.00 และผ่านเกณฑ์ทุกข้อ

2.3) นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 30 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์คุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ การหาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนก ผลปรากฏว่า แบบทดสอบ ผ่านเกณฑ์ทุกข้อโดยมีค่าความยากง่าย อยู่ระหว่าง 0.35-0.78 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.34-0.58 และหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสัน (KR-20) (ล้วนสายยศ และอังคณา สายยศ, 2552: 315) ผลปรากฏว่า แบบวัดความสามารถทางการเขียนสะกดคำพื้นฐานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.867

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนภาษาไทย ด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย

3.1 กำหนดเนื้อหา แนวคิดและขอบข่ายโครงสร้างของคำถามในด้านเนื้อหา รูปแบบ โดยศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แบบสอบถามที่ครอบคลุมเนื้อหาทุกด้าน

3.2 นำข้อมูลที่ได้ศึกษา มาสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย แบบสอบถามนี้มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (rating scales) 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและให้ข้อเสนอแนะ

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) แล้วปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านหนองโพธิ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

ของการวิจัย จำนวน 30 คน จากนั้น นำคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีการของครอนบัค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2552: 103) ผลปรากฏว่า มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.8372

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนโรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 เพื่อขออนุญาตทดลองสอนเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย

2. ก่อนทำการวิจัย ผู้วิจัยได้ทำความเข้าใจกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 27 คนซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยเพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยก่อนการทดลองสอน

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง เป็นระยะเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง คิดเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 8 ชั่วโมง

4. ภายหลังจากการทดลองสอนได้เสร็จสิ้นลง ผู้วิจัยประเมินทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะและให้นักเรียนตอบแบบสอบถามเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยภายหลังการทดลองสอน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ตามเกณฑ์ 80/80 วิเคราะห์โดยการหาประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)

2. เปรียบเทียบคะแนนวัดผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยก่อนและหลังเรียนโดยการทดสอบนัยสำคัญแบบ Dependent Sample t-test

3. คะแนนจากแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย นำมาวิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.4785.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1
2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า ภายหลังการเรียนการสอน นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่งที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับมากโดยรวมและรายด้าน เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.47/85.72 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 1 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เพราะว่า ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่งโดยการ คัดเลือกเนื้อหาสาระให้มีความหลากหลาย เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน เวลา ความสนใจของนักเรียนและระดับความสามารถของนักเรียนที่สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการฝึก ผู้วิจัยยังกำหนดรูปแบบและขั้นตอนการใช้แบบฝึกที่ชัดเจน และ ผ่านการตรวจสอบและประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทย ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของศรีวรรณ ศรีสวัสดิ์ (2557: 55) ที่ได้ทำการวิจัยและสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยเพื่อจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนห้วยและพบว่า แบบฝึกทักษะที่ดีต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ มีเนื้อหาสาระที่ถูกต้องตามหลักวิชาการ

2. จากผลการวิจัยพบว่า ภายหลังการเรียนการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 2 ที่เป็นเช่นนี้ เนื่องจากกิจกรรมการเรียนรู้ในแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยประกอบด้วยกิจกรรมที่ทำทลายความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง เนื้อหาที่มีความน่าสนใจ แบบฝึกหัดนั้นให้โอกาสนักเรียนได้ทำกิจกรรมอย่างค่อยเป็นค่อยไปตามลำดับขั้นตอน อีกทั้งผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้สอนได้ให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงทักษะการอ่านของนักเรียนได้อย่างต่อเนื่อง และการฝึกฝนทักษะการอ่านใช้เวลาการฝึกที่เหมาะสม ไม่นานเกินไป จึงส่งผลให้

ไม่เพียงนักเรียนมีความเข้าใจภาษาไทยเพิ่มขึ้นและยังทำให้นักเรียนสนใจเกิดแรงจูงใจในการปรับปรุงพัฒนาทักษะการอ่านของตนและมีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาไทยสูงกว่าก่อนการทดลองสอนซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของบาร์และคณะ (Barr et al., 2015: 111-112) ซึ่งศึกษาวิธีการสอนการอ่านและสนับสนุนการใช้ แบบฝึกทักษะการอ่านเพื่อการปรับปรุงทักษะการอ่านของผู้เรียน

3. จากผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตามิ่งที่มีต่อการเรียนภาษาไทยด้วยแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยอยู่ในระดับมากโดยรวมและรายด้านเป็นไปตามสมมติฐานของการวิจัยข้อที่ 3 ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องจาก ผู้วิจัยได้พัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยด้วยการคัดเลือกเนื้อหาในแบบฝึกให้มีความหลากหลาย น่าสนใจ เรียงลำดับบทเรียนและการเรียนรู้จากง่ายไปยาก ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ทันยุคสมัย เหมาะสมกับวัยของนักเรียน นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนในแบบฝึกทักษะการอ่าน ยังส่งเสริมให้นักเรียนฝึกเกี่ยวกับการอ่านและคิดวิเคราะห์ ครูผู้สอนกระตุ้นโดยใช้กลวิธีการอ่านแบบต่าง ๆ และส่งเสริมให้นักเรียนได้ ทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ในห้อง ทำให้นักเรียนสนุกกับการอ่าน และส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนพัฒนาไปในทางที่ดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบูมิสเตอร์ (Bumister, 1978: 268) และสุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550: 33) ที่ทำการวิจัยเกี่ยวกับการสร้างแบบฝึกและพบว่า แบบฝึกที่ดีต้องช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้น สามารถจดจำ เนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานและยังสามารถนำแบบฝึกมาทบทวนเนื้อหาเดิมได้ด้วยตนเอง

ข้อเสนอแนะ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ให้ดีและจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์ให้พร้อมและควรมีการแบ่งกลุ่มใหม่ทุกครั้ง เพื่อให้นักเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ ทุกคนในห้อง

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). **สรุปผลการประชุมเวทีสาธารณะ ส่วนภูมิภาค: ปฏิรูปการศึกษา**

เพื่อปฏิรูปประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2552). **การวัดด้านจิตพิสัย.** กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.

วิลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). **นวัตกรรมตามแนวคิด Backward Design.** ภาควิชาหลักสูตร

และการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศรีวรรณ ศรีสวัสดิ์. (2557). **การสร้างแบบฝึกอ่านจับใจความสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2**

โรงเรียนห้วยวัง. สารนิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุวิทย์ มูลคำ และสุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). **ผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ.**

กรุงเทพมหานคร: อี เค บุคส์.

สำนักทะเบียนและวัดผลการศึกษา โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง. (2561). **รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดหนองตำมิ่ง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ประจำปีการศึกษา 2561.**

Barr, R., Blachowicz, C., & Wagmon-Sadow, M. (2015). **Reading Diagnosis for Teacher: An Instructional Approach.** (3rd ed.). New York: Longman Publishers.

Bumister, L. E. (1978). **Reading Strategies for Secondary School Teachers.** (2nd ed.). Massachusetts: Addison Wesley Publishing Company.

คุณภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มพังโคน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

The Quality of Academic Administration of Schools in Phangkhn Group

Under the Sakonnakhon Parimary Educational Area Office 2

จักรี คุยบุตร

Chakri Kruybut

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: jugree1972@gmail.com

Received: February, 12 2021

Revised: March, 10 2021

Accepted: March, 12 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคิดเห็นของครูต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2 2) ความคิดเห็นของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 3) เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อคุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือ กับการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่าง เป็นครูของโรงเรียนในกลุ่มพังโคน จำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณภาพงานวิชาการ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3 การเปรียบเทียบคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือกับโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: คุณภาพการบริหารงานวิชาการ

ABSTRACT

This research objectives were to study 1) The quality of academic administration of schools in the Northern Phangkhon group under The Sakon Nakhon Primary Education Area Office 2, 2) The quality of academic administration of schools in the Southern Phangkhon group under The compare Sakon Nakhon Primary Education Area Office 2 3) Compare the quality of academic administration of schools in the Northern Phangkhon a group and the academic administration of schools in the Southern Phangkhon group, under The Sakon Nakhon Primary Education Area Office used 2) The sample consisted of 234 people. The instrument used in this research was a questionnaire on academic quality. The statistics, used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation and t-test Independent Samples.

Research result found that: 1) The quality of academic administration of schools in the Northern Phangkhon group was overall at a high level. 2) The quality of academic administration of schools in the Southern Phangkhon a group in overall results, to the overall the average was at overall at a high level. 3. According to the comparison results it was found that the quality of academic administration of the schools in the Northern and Southern Phangkhon Group under the Sakon Nakhon Primary Education Area office 2, was statistically different at the 0.5 level.

Keyword: The quality of academic administration

บทนำ

การศึกษาเป็นการพัฒนาคนให้เกิดคุณธรรมนำความรู้สมานฉันท์มีวิถีประชาธิปไตย มีความภาคภูมิใจในความเป็นมนุษย์และความเป็นไทยบนพื้นฐานปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงที่เน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์รู้จักประมาณมีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงในกระแสโลกาภิวัตน์ มีทักษะในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ เกิดการสร้างสังคมภูมิปัญญา รักษาและพัฒนาทรัพยากรสิ่งแวดล้อม การรักษาวินัยวัฒนธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม การเรียนรู้ตลอดชีวิต และการสร้างสังคมเศรษฐกิจ ฐานความรู้ไปสู่ความสามารถในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณภาพศักยภาพ และความสามารถในการแข่งขัน (สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษากระทรวงศึกษาธิการ 2551) ในการที่จะบรรลุเจตนารมณ์ได้นั้น สถานศึกษานับว่ามีบทบาทมากเพราะมีหน้าที่ในการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ โดยพัฒนากระบวนการต่าง ๆ ในการจัดการศึกษาทั้งระบบรวมทั้งพัฒนาภาระงานด้านต่าง ๆ ของ

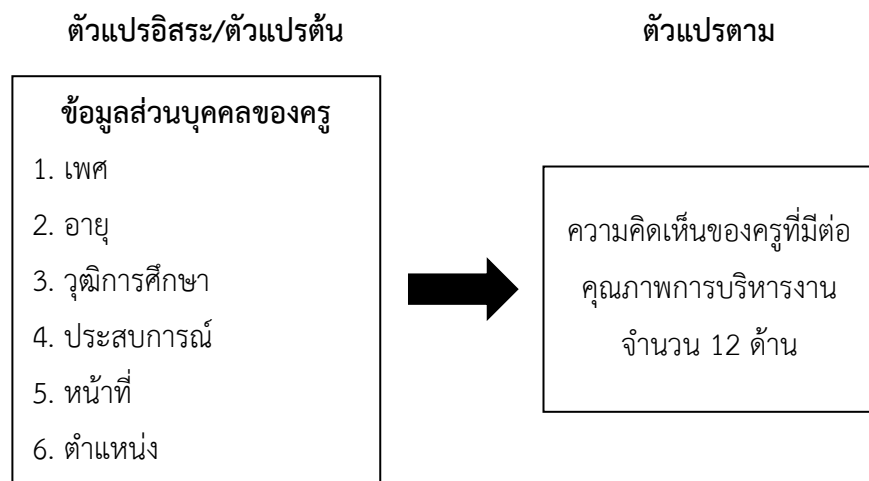
สถานศึกษาซึ่งได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ, 2550)

หลักการของการจัดการศึกษาที่ดีและมีประสิทธิภาพจะต้องจัดให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม และการเปลี่ยนแปลงในทุก ๆ ด้านของประเทศ รัฐ จึงกำหนดให้มีการจัดทำพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติพุทธศักราช 2542 ขึ้นเป็นผลให้การจัดการศึกษาของไทยในปัจจุบันมีการปฏิรูปการศึกษาที่ถือว่า เป็นระยะแห่งการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่โดยสาระบัญญัติในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติพุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 ได้กล่าวถึงความมุ่ง หมายและหลักการของการจัดการศึกษาตามนัยมาตรา 6 ว่าการจัดการศึกษา ต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทย ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรมมีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการ ดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขระบบการจัดการศึกษาของไทยตามที่กำหนดไว้ใน พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และแก้ไข เพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 มีอยู่ 3 รูปแบบคือ การจัดการศึกษาในระบบการจัดการศึกษานอกระบบ การจัดการศึกษาตามอัธยาศัย (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ซึ่งการจัดการศึกษาที่มีความ สำคัญก็คือ การจัดการศึกษาในระบบโดยเฉพาะการจัดการศึกษาในระดับประถมศึกษา นับว่าเป็นการ จัดการศึกษาขั้นพื้นฐานและเป็นการวางรากฐานที่สำคัญที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู
2. เพื่อศึกษาคุณภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู
3. เพื่อเปรียบเทียบคุณภาพการบริหารงานวิชาการ โรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือกับคุณภาพการ บริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของครู

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

คุณภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ กับคุณภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนครเขต 2 ตามความคิดเห็นของครูไม่มีความแตกต่างกัน

การดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยศึกษาตัวแปรจากทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และสอบถามระดับความคิดเห็นของครูโรงเรียนกลุ่มฟังก์ชันเหนือและฟังก์ชันใต้ งานวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอน โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมโครงการเป็นการศึกษาคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จากเอกสาร ตำรา บทความ รายงานการวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ ในการจัดทำโครงร่างวิจัยเสนอต่อมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการของสถาบันวิจัยของมหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการวิจัยเป็นขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยที่ผู้วิจัยจัดสร้างเครื่องมือวิจัยสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูล การทดสอบและการปรับปรุงข้อบกพร่องของเครื่องมือและนำเครื่องมือที่สร้างขึ้น ไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแล้วรวบรวมข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้องและทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติและแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเขียนรายงานการวิจัย

ขั้นตอนที่ 3 รายงานผลการวิจัย เป็นขั้นตอนจัดทำสรุปเล่มรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์เสนอต่อ คณะกรรมการ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี เพื่อขออนุมัติจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัย กรุงเทพธนบุรี

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ กับครูโรงเรียนในกลุ่ม ฟังก์ชันใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำนวน 563 คน

กลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้มาซึ่งตัวอย่างที่เป็นตัวแทนที่ดีและมีความเชื่อถือได้ผู้วิจัยใช้วิธีสุ่มตัวอย่าง จากครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ กับจากครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ สังกัดสำนักงานการศึกษา ประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 จำนวน 563 คน โดยใช้ตารางของเครซีและมอร์แกน (Robert V. Krejcie, and Daryle W. Morgan, 1970: 608) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 234 คน จากนั้นใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบแบ่ง ชั้น (stratified random sampling) โดยจำแนกเป็น 2 กลุ่ม ของอำเภอฟังก์ชัน และเทียบสัดส่วนจากครู โรงเรียนในแต่ละกลุ่มและจับฉลากรายชื่อครู

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในเรื่องคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ กับการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สกลนคร เขต 2 เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับแบ่งออกเป็น 2 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม คือ ตัวแปรพื้นฐาน ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิทางการศึกษา วิทยฐานะ ประสบการณ์การทำงานในหน้าที่ปัจจุบัน และตำแหน่งหน้าที่ ปฏิบัติงาน ซึ่งออกแบบในลักษณะแบบสอบถามประเภทปลายปิด (Closed form) เพื่อเลือกตรวจสอบ รายการ (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ, 2536)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ ขอบข่ายงานวิชาการ 12 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546) เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราจัดอันดับหรือการจัดอันดับคุณภาพ (Rating scale) วัดค่าระดับคะแนนโดยเรียงจากค่ามากที่สุดไปหาค่าน้อยที่สุดคือ 5, 4, 3, 2, 1 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2536) ดังนี้

- 5 คะแนน หมายถึง คุณภาพงานวิชาการอยู่ในระดับมากที่สุด
- 4 คะแนน หมายถึง คุณภาพงานวิชาการอยู่ในระดับมาก
- 3 คะแนน หมายถึง คุณภาพงานวิชาการอยู่ในระดับปานกลาง
- 2 คะแนน หมายถึง คุณภาพงานวิชาการอยู่ในระดับน้อย
- 1 คะแนน หมายถึง คุณภาพงานวิชาการอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือและการพัฒนาเครื่องมือวิจัย

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือ โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาเอกสารและแบบสอบถามที่เกี่ยวข้อง นำมาปรับปรุงขึ้นใหม่และพัฒนาเป็นเครื่องมือในตอนที่ 2 ภายใต้คำปรึกษาของอาจารย์ผู้ควบคุมการค้นคว้าอิสระ

ขั้นตอนที่ 2 ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบปรับปรุงแก้ไขสำนวนภาษาที่ใช้ตลอดจนเนื้อหาให้สอดคล้องกับลักษณะการปฏิบัติงานโดยใช้เทคนิค IOC (Index of Item Objective Congruence) ซึ่งได้ค่า IOC ของแบบสอบถามอยู่ระหว่าง 0.67-1.00

ขั้นตอนที่ 3 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่เลือกไว้ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่ม ซึ่งเป็นครูโรงเรียนในกลุ่มอำเภวาริชภูมิ 1 และครูโรงเรียนในกลุ่มวาริชภูมิ 2 ผู้ให้ข้อมูลกลุ่มครูโรงเรียนละ 15 คน รวมเป็น 30 คน โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้แล้วนำมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (A-coefficient) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach, 1978: 161) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.98 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย 234 คนต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้ศึกษาทำหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือและผู้อำนวยการโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้ศึกษาเก็บแบบสอบถามด้วยตัวเอง ครบตามจำนวน 234 ฉบับ เพื่อนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษครั้งนี้ ผู้ศึกษานำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้วนำข้อมูลดังกล่าวมาจัดระเบียบข้อมูลลงรหัสและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษาขั้นสูงสุด วิทยฐานะ ตำแหน่งหน้าที่ปฏิบัติงาน ประสบการณ์การทำงาน ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ
2. การวิเคราะห์คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียน ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถือว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ให้ข้อมูลอยู่ในช่วงคะแนนใด แสดงว่าคุณลักษณะของคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือและคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้อยู่ในระดับนั้น ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ตามแนวคิดของเบสท์ (Best: 1970-190) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ค่าเฉลี่ย 1.00 ถึง 1.49 แสดงว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

ค่าเฉลี่ย 1.50 ถึง 2.49 แสดงว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 2.50 ถึง 3.49 แสดงว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 3.50 ถึง 4.49 แสดงว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 4.50 ถึง 5.00 แสดงว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด

3. การเปรียบเทียบคุณลักษณะของคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือและคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้โดยใช้สถิติ t-test (Independent Samples)

ผลการวิจัย

คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ พบว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.12, S.D. = 0.52) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา ($\bar{X}$ = 4.29, S.D. = 0.54) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษา ($\bar{X}$ = 4.22, S.D. = 0.59) และต่ำสุด คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.02, S.D. = 0.65) (โปรดดูตารางที่ 1)

คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ พบว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.59) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.42, S.D. = 0.46) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ($\bar{X}$ = 4.40, S.D. = 0.49) และต่ำสุดคือด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน ($\bar{X}$ = 4.28, S.D. = 0.62) (โปรดดูตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในฟังก์ชันใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวม

ที่	คุณภาพงานวิชาการ	ครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ (n=119)		ครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ (n=115)	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา	4.03	0.63	4.25	0.61
2	ด้านการพัฒนาระบบการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง	4.20	0.57	4.31	0.57
3	ด้านการวัดผล การประเมิน และการเทียบโอนการศึกษา	4.08	0.63	4.26	0.59
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา	4.00	0.61	4.21	0.62
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี	3.96	0.67	4.22	0.63
6	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	3.98	0.95	4.26	0.59

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ที่	คุณภาพงานวิชาการ	ครูโรงเรียนในกลุ่มพึง โคนเหนือ (n=119)		ครูโรงเรียนในกลุ่มพึง โคนใต้ (n=115)	
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
7	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.03	0.63	4.25	0.61
8	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.01	0.66	4.24	0.61
9	ด้านการพัฒนาระบบประกันคุณภาพ ภายในสถานศึกษา	4.13	0.62	4.29	0.58
10	ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ ชุมชน	3.96	0.64	4.18	0.63
11	ด้านการประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	4.02	0.70	4.19	0.66
12	ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงานวิชาการ แก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันที่จัดการศึกษา	4.00	0.61	4.21	0.62
รวม		4.02	0.54	4.23	0.57

ผลการวิเคราะห์ การเปรียบเทียบเกี่ยวกับคุณลักษณะของคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพึงโคนเหนือและคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพึงโคนใต้ โดยรวมผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคุณลักษณะของคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพึงโคนเหนือและคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพึงโคนใต้โดยรวมแตกต่างกัน (โปรดดูตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 แสดงค่าการเปรียบเทียบคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพึงโคนเหนือและคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพึงโคนใต้ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2

ที่	คุณภาพงานวิชาการ	ครูโรงเรียนในกลุ่ม พึงโคนเหนือ (n=119)		ครูโรงเรียนในกลุ่ม พึงโคนใต้ (n=115)		t
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
1	ด้านการพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษา	4.29	0.54	4.30	0.68	-1.600

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ที่	คุณภาพงานวิชาการ	ครูโรงเรียนในกลุ่ม พังโคนเหนือ (n=119)		ครูโรงเรียนในกลุ่ม พังโคนใต้ (n=115)		t
		$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.	
2	ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้	4.15	0.59	4.40	0.49	-1.882*
3	ด้านการวัดผล การประเมิน และ การเทียบผลการเรียน	4.19	0.61	4.38	0.48	-2.444*
4	ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพ การศึกษา	4.05	0.60	4.30	0.57	-3.217*
5	ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรม และ เทคโนโลยี	4.22	0.59	4.31	0.58	-2.438*
6	ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้	4.02	0.65	4.42	0.46	-4.994*
7	ด้านการนิเทศการศึกษา	4.15	0.61	4.35	0.55	-2.635*
8	ด้านการแนะแนวการศึกษา	4.06	0.65	4.36	0.56	-3.659*
9	ด้านการพัฒนาระบบประกัน คุณภาพภายในสถานศึกษา	4.03	0.66	4.39	0.48	-3.280*
10	ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการ แก่ชุมชน	4.04	0.64	4.28	0.62	-2.829*
11	ด้านการประสานความร่วมมือในการ พัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น	4.08	0.67	4.33	0.60	-2.763*
12	ด้านการส่งเสริมสนับสนุนงาน วิชาการแก่บุคคล ครอบครัว องค์กร หน่วยงาน และสถาบันที่จัด การศึกษา	4.06	0.59	4.29	0.59	-2.447*
รวม		4.12	0.52	4.30	0.59	-2.422*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

1. คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ พบว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษารองลงมา คือ ด้านการพัฒนาสื่อวัตกรรมการและเทคโนโลยีทางการศึกษาดำสุด คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้

2. คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ พบว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้ โดยรวมและรายด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้รองลงมา คือ ด้านการพัฒนากระบวนการเรียนรู้และต่ำสุด คือ ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชน

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

1. คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ พบว่า คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือโดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก อาจเนื่องจากครูผู้สอนนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและบริหารจัดการการใช้หลักสูตรสถานศึกษาอย่างเหมาะสม โดยที่สถานศึกษาจัดทำโครงสร้างหลักสูตรและสาระต่าง ๆ ที่กำหนดให้มีในหลักสูตรสถานศึกษาที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์เป้าหมายและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ สถานศึกษากำหนดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนอย่างชัดเจนและมีการกำหนดโครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษาแต่ละช่วงชั้นหน่วย นำหนักและสัดส่วนเวลาเรียนไว้อย่างชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของโสภางษ์ นาคเพ็ชร (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2” ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ นภารัตน์ ชลศฤงคาร (2558), วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการกับมาตรฐานด้านผู้เรียนโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรีเขต 2 ผลการวิจัย พบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของอังคณา มาศเมฆ (2559) วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการกับคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 ผลการวิจัย พบว่าการบริหารงานวิชาการในโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. คุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนได้ โดยรวมค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เนื่องจากสถานศึกษามีการส่งเสริมให้ครูจัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน มีการจัดบรรยากาศสิ่งแวดล้อมและแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายให้เอื้อต่อการเรียนการสอน และจัดอุปกรณ์การเรียนการสอนให้เพียงพอับความต้องการของผู้เรียน โดยให้ครูผู้สอนนำวิธีการสอนแบบต่าง ๆ และเทคนิคการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมาใช้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคาวี เจริญจิตต์ (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์” ผลการวิจัย พบว่าการบริหารวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอัมพร อินผอง (2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตยานนาวา สังกัดกรุงเทพมหานคร” ผลการวิจัย พบว่าการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตยานนาวา สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของของขวัญใจ แสงเจริญ (2560) วิจัยเรื่องการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดหนองแขม (สหราษฎร์บูรณะ) สำนักงานเขตหนองแขม สังกัดกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดหนองแขม (สหราษฎร์บูรณะ) สำนักงานเขตหนองแขม สังกัดกรุงเทพมหานคร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือ และคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ โดยรวมไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ว่าคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือและคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้ตามความคิดเห็นของครูไม่มีความแตกต่างกัน เนื่องจากคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนเหนือกับคุณภาพการบริหารงานวิชาการของครูโรงเรียนในกลุ่มพังโคนใต้สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 มีการบริหารงานที่ดีและเป็นระบบมีการพัฒนาหลักสูตรการสอนซึ่งหลักสูตรเป็นหัวใจหลักของการจัดการเรียนการสอน และยังเป็นปัจจัยในการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาซึ่งในปัจจุบันการปฏิรูปการศึกษามีผลต่อการเปลี่ยนแปลงหลักสูตรเพื่อให้ทันต่อสถานการณ์ที่ส่งผลต่อการนำหลักสูตรไปใช้ทั้งนี้ผู้บริหารได้เปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้ปกครอง และชุมชน เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางพัฒนาคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษา ตลอดจนรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากบุคคลทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษาเพื่อเปิดโอกาสให้บุคลากรในสถานศึกษามีส่วนร่วมในการตัดสินใจในปัญหาสำคัญของสถานศึกษาซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของปริศนา สีเงิน (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด” ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราดจำแนกตามขนาดของโรงเรียนโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ. 05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอรนิตย์

สุวรรณไตรย์ (2558) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการจำแนกตามขนาดของโรงเรียนที่ต่างกันมีการบริหารงานวิชาการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของอภิชาติ สุภรณ์ (2559) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี” ผลการวิจัย พบว่า การเปรียบเทียบสภาพการบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ. 05

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องคุณภาพการบริหารงานวิชาการโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 2 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ด้านการพัฒนาแหล่งเรียนรู้ของโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันเหนือ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนควรศึกษาหาความรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาโดยเฉพาะการให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้สามารถบริหารจัดการด้านการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

1.2 ด้านการส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการแก่ชุมชนของโรงเรียนในกลุ่มฟังก์ชันใต้มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ผู้บริหารงานวิชาการของโรงเรียน ควรกำหนดนโยบายในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน จัดระบบนิเทศติดตามผลและดำเนินงานนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ ส่งเสริมบุคลากรให้ได้รับการพัฒนาอย่างยั่งยืนและทั่วถึงโดยจัดโครงการพัฒนาบุคลากรจัดประชุมอบรมสัมมนาให้ความรู้แก่ครูและบุคลากรทางการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะผสมผสานระหว่างงานวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ครบถ้วนรอบด้านซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลเชิงลึกและสามารถนำมากำหนดเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของการบริหารงานด้านวิชาการของสถานศึกษาต่อไป

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545. กรุงเทพมหานคร: พริกหวานกราฟฟิค.

- ขวัญใจ แสงเจริญ. (2560). การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดหนองแขม (สหราษฎร์บูรณะ) สำนักงานเขตหนองแขมสังกัดกรุงเทพมหานคร. **วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 8(1),100-113.
- คาวี เจริญจิตต์. (2557). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะการบริหารของผู้บริหารสถานศึกษากับการบริหารวิชาการของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาระยอง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- นภารัตน์ ชลศฤงคาร. (2558). การบริหารงานวิชาการกับมาตรฐานด้านผู้เรียนโรงเรียนเอกชนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 2. **วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 6(1), 57-67.
- ปริศนา สีเงิน. (2559). สภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- โสภา วงษ์นาคเพชร (2553). การบริหารงานวิชาการกับประสิทธิผลของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษสุพรรณบุรี เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อภิชาติ สุภรณ์มัย. (2559). การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- อังคณา มาศเมฆ. (2559). การบริหารงานวิชาการคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนเทศบาลกลุ่มการศึกษาท้องถิ่นที่ 5. **วารสารบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร**. 6(2), 161-169.
- อัมพร อินผอง. (2555). การบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตยานนาวาสังกัดกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษามหาบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- อรนิตย์ สุวรรณไทย์. (2558). สภาพและปัญหาการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี. **วารสารบัณฑิตวิทยาลัยพิษณุพรรณ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี**. 10(1), 107-108.
- Cronbach, Lee J. (1978). **Essentials of psychological Testing**. (3rd ed). New York: Herper & Row Publishers.
- Krejcie, R. V. & Morgan, D. W. (1970). Determining Sample Size for Research Activities. **Educational and Psychological Measurement**. 30(3).

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดี
ตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Development of Stad Cooperative Learning Package on “Good Citizens
in Democracy” for Prathomsuksa 5 Students

ภคนันท์ อองอาจ

Pakanan Aongaaaj

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Faculty of Education, Bangkokthonburi University

e-mail: pakananao@gmail.com

Received: February, 16 2021

Revised: March, 15 2021

Accepted: March, 18 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองมีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองปรือ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2562 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ชุด แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยมีลักษณะซึ่งเป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.77/85.63 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) นักเรียนที่เข้ารับการทดลองมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การเรียนรู้แบบร่วมมือ, การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD

ABSTRACT

This research was aimed at 1) developing a STAD cooperative learning package on “Good Citizens in Democracy” for Prathomsuksa 5 students to be efficient at 80/80 criteria and 2) investigating the students’ satisfaction towards being taught using the developed STAD cooperative learning package on “Good Citizens in Democracy” for Prathomsuksa 5 students. The population of this research were comprised of a class of Prathomsuksa 5 students who were studying in Bannongprue School in the second semester, academic year 2019, totaling 35 students. The research instruments included 6 sets of STAD cooperative learning package on “Good Citizens in Democracy” for Prathomsuksa 5 students, and learning achievement test in Social Studies, religion and culture learning subject group to evaluate Prathomsuksa 5 students’ knowledge of “Good Citizens in Democracy” which was a 4-choice objective test containing 30 test items. The statistics used for analyzing the collected data were percentage, mean and standard deviation.

The research results revealed that: 1) the STAD cooperative learning package on “Good Citizens in Democracy” for Prathomsuksa 5 students developed attained the efficiency at 84.77/85.63 which was higher than the 80/80 criteria determined and. 2) overall, the Prathomsuksa 5 students participating in the experimental teaching expressed their satisfaction towards studying using the constructed STAD cooperative learning package on “Good Citizens in Democracy” for Prathomsuksa 5 students at highest level.

Keywords: Cooperative Learning, STAD Cooperative Learning Technique

บทนำ

การเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมยังช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เพราะทำให้ได้รู้จักความเป็นไปของสังคมโลก รู้จักประเทศอื่น ๆ ในสาระภูมิศาสตร์ รู้จักรากเหง้าของตนเองและผู้อื่น เกิดการเข้าใจในความแตกต่างของเพื่อนร่วมโลก ในประวัติศาสตร์ รู้ถึงการดำรงชีพและกระบวนการต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของเรา ในสาระเศรษฐศาสตร์ รู้ถึงระเบียบกฎเกณฑ์ทางสังคม และการปฏิบัติเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติ ในสาระหน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำรงชีวิตในสังคม รวมไปถึงสามารถปฏิบัติตนเป็นคนดี มีคุณธรรมตามหลักธรรมทางศาสนาที่นับถือ และเกิดความเข้าใจในความแตกต่างทางความเชื่อและการปฏิบัติตนของผู้อื่น ทำให้รู้จักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ในสาระศาสนา ศิลธรรม จริยธรรม (กรมวิชาการ, 2545: 2-3)

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การเรียนรู้วิชาสังคมประสบความสำเร็จได้ นักการศึกษาสำคัญที่เผยแพร่แนวคิดของการเรียนรู้แบบร่วมมือคือ สลาบิน (Slavin) เดวิด จอห์นสัน (David Johnson) และรอเจอร์ จอห์นสัน (Roger Johnson) กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนโดยทั่วไป มักจะไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับความสัมพันธ์ และปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ส่วนใหญ่มักจะมุ่งไปที่ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนหรือระหว่างผู้เรียนกับบทเรียนความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนเป็นมิติที่มักจะถูกกละเลยหรือมองข้ามไป ทั้งที่มีผลการวิจัยชี้ชัดเจนว่า ความรู้สึกของผู้เรียนต่อตนเอง ต่อโรงเรียน ครูและเพื่อนร่วมชั้นมีผลต่อการเรียนรู้มาก (ทิตินา แคมมณี, 2545: 15)

การเรียนรู้ที่น่าสนใจ ซึ่งสามารถนำมาใช้กับการเรียนการสอนวิชาสังคม คือ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Student Team Achievement Division (STAD) การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค Student Team Achievement Division (STAD) เป็นเทคนิค การเรียนที่ผู้เรียนเรียนรู้ได้โดยการลงมือปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเอง โดยแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 4- 5 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถทางการเรียนที่แตกต่างกัน เน้นการช่วยเหลือกันร่วมกันทำงานที่ได้รับมอบหมาย เมื่อจบบทเรียนจะทดสอบเป็นรายบุคคลแล้วนำ คะแนนมาเฉลี่ยเป็นคะแนนของกลุ่ม ซึ่งประกอบด้วย ขั้นตอนดังนี้ การนำเสนอข้อมูล การทำงานร่วมกัน การทดสอบ การปรับปรุงคะแนน และการตัดสินผลงานของกลุ่ม (วุฒิชัย สุขวิริยานนท์, 2549: 39)

จากการศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนบ้านหนองปรือในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย (ป.4-ป.6) พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐาน ในเรื่อง พลเมืองดีของสังคม เนื่องจากครูผู้สอนในวิธีการสอนบรรยายมากกว่า การที่ให้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติ ทดลอง ทำกิจกรรมด้วยตนเอง และจากการศึกษาข้อมูลผลคะแนนการสอบปลายภาคของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2559 พบว่าคะแนนเฉลี่ยวิชาสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของนักเรียน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 78 ซึ่งยังต่ำกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ทางโรงเรียนกำหนดไว้จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยคิดว่าควรมีการปรับการเรียนการสอน โดยเลือกการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับบทเรียนและระดับชั้นของผู้เรียน เพื่อให้กระบวนการจัดการเรียนการสอนนั้นส่งผลต่อการแก้ปัญหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้มากขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ชุดกิจกรรม และเทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือพบว่า มีเทคนิค STAD เป็นรูปแบบหนึ่งที่น่าสนใจ ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ในวิชาสังคมแล้วทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นซึ่งสอดคล้อง สมรัก คำภาชี (2555: 54) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 80.18/82.50 และสุพัตรา ศิริรักษ์ (2543: 50) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง ความสามารถในการแก้ปัญหา และบุคลิกภาพประชาธิปไตย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนวิชาสังคมศึกษา โดยใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้แบบร่วมมือ พบว่า การเรียนรู้โดย

ใช้กลุ่มร่วมมือแบบ STAD มีค่าเฉลี่ยความสามารถในการคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนรู้โดยใช้กระบวนการสืบเสาะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุผลที่กล่าวมานี้ ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองปรือ จึงมีความสนใจที่พัฒนาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 5 เป็นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้น นอกจากนี้ยังเป็นการพัฒนาการ ปฏิบัติงานของครูผู้สอนและก่อให้เกิดประโยชน์ต่อครูผู้สอนรวมทั้งสามารถนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในระดับชั้นอื่น ๆ อีกด้วย

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

สมมติฐานการวิจัย

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

การดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองปรือ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2562 จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 130 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน จำนวน 35 คน ซึ่งได้ทำการสุ่มแบบอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้เทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ชุด
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย
3. แบบสอบถามความพึงพอใจ

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย

1.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

1.3 สร้างชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ชุดกิจกรรม ดังนี้

ชุดกิจกรรมที่ 1 สถานภาพและบทบาท

ชุดกิจกรรมที่ 2 สิทธิและเสรีภาพ

ชุดกิจกรรมที่ 3 หน้าที่และพลเมือง

ชุดกิจกรรมที่ 4 คุณลักษณะของพลเมืองที่ดี

ชุดกิจกรรมที่ 5 สังคมไทยกับการละเมิดสิทธิเด็ก

ชุดกิจกรรมที่ 6 การปกป้องคุ้มครองสิทธิเด็กในสังคมไทย

1.4 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ปรึกษา เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องและความเหมาะสมของเนื้อหา และปรับปรุงตามคำแนะนำ

1.5 นำชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อ ผู้เชี่ยวชาญด้าน จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัด ความชัดเจนของเนื้อหา ความถูกต้อง ด้านภาษา ความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1977: 49-60) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

1.6 จัดทำชุดกิจกรรมการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อทดลองสอนใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

2.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการสร้างแบบทดสอบ และการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด จุดประสงค์การเรียนรู้และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เพื่อวิเคราะห์และวัดความสามารถด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านความรู้-ความจำ ด้านความเข้าใจ ด้านการนำไปใช้ ด้านการวิเคราะห์ ด้านการสังเคราะห์ และการประเมินค่า

2.3 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

2.4 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อพิจารณา ความชัดเจนของคำถาม รวมถึงความถูกต้องด้านภาษา และปรับปรุงตามคำแนะนำ

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับพฤติกรรมที่ต้องการวัดความชัดเจนของคำถาม และความถูกต้องด้านภาษา และนำข้อมูลที่รวบรวมจากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ มาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

+1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

-1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่มีความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่วัด

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านการปรับปรุงตามความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ แล้วไปทดลองใช้ (Tryout) กับนักเรียนโรงเรียนพุ่มม่วง ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านหนองปรือ สังกัดพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1 คนละกลุ่มกับกลุ่มตัวอย่าง

2.7 ตรวจสอบคะแนนของนักเรียน นำคะแนนมาวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบ โดยตรวจสอบหาความยากง่าย (p) และอำนาจจำแนก (r) เป็นรายข้อ แล้วเลือกเฉพาะข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ .20 ขึ้นไป จำนวน 40 ข้อ คัดเลือกไว้ใช้ 30 ข้อจริง

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คัดเลือกไว้มาวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของ แบบทดสอบทั้งฉบับโดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach, 1990: 6-7) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82

2.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปทดลองใช้จริงกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างของการวิจัยนี้ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองปรือ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

3.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสาร งานวิจัย บทความและตำราต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับ ความพึงพอใจ และวิธีการสร้างแบบวัดความพึงพอใจ เพื่อรวบรวมความรู้แนวคิดทฤษฎี มากำหนดขอบเขต การศึกษาที่เกี่ยวข้อง

3.2 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาสร้างแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert) ซึ่งมี 5 ระดับ กำหนดค่า น้ำหนักของความพึงพอใจไว้ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจ มากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจ มาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจ ปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจ น้อยที่สุด

ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมาย ดังนี้ บุญชม ศรีสะอาด (2545: 105 – 106)

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อย
- 1.00 – 1.49 หมายถึง มีความพึงพอใจอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปให้อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา ความชัดเจนของคำถาม ความถูกต้องด้านภาษา และให้ ข้อเสนอแนะ ทำการปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

3.4 นำแบบสอบถามความพึงพอใจเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญตรวจให้คะแนนความสอดคล้อง ระหว่างหัวข้อกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แล้วนำข้อมูลมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence หรือ IOC) ซึ่งมีค่าระหว่าง 0.67-1.00 ถือว่ามีความสอดคล้องอยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้

3.5 นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และเพื่อไป จัดพิมพ์เป็นหัวข้อที่สมบูรณ์ใช้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียม ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน และรายละเอียดเกี่ยวกับการเรียนแก่นักเรียนเกี่ยวกับการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย แก่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง

2. ขั้นทดลองสอน ผู้วิจัย ดำเนินการสอนด้วยตนเองโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 6 ชุด ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

2.1 การแบ่งกลุ่ม เรียงลำดับความสามารถของนักเรียนจำนวน 35 คน ตามคะแนนทดสอบก่อนเรียน ดังนี้

ระดับความสามารถสูง คือ นักเรียนที่ได้คะแนนสอบมากกว่า 80 คะแนนขึ้นไป

ระดับความสามารถปานกลาง คือ นักเรียนที่ได้คะแนนสอบ 65-80 คะแนน

ระดับความสามารถต่ำ คือ นักเรียนที่ได้คะแนนสอบน้อยกว่า 65 คะแนนลงมา

และนำมาจัดนักเรียนมาจัดเข้ากลุ่มแบบละความสามารถแตกต่างกันในกลุ่ม

2.2 สังเกตพฤติกรรมการทำกิจกรรมกลุ่มจากการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค STAD

3. ขั้นหลังการทดลอง หลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบแล้ว ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

3.1 หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรม เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD ตามเกณฑ์ 80/80 เพื่อทดสอบสมมติฐานที่กำหนดไว้

3.2 ตรวจสอบแบบสอบถามความพึงพอใจนำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

3.3 นักเรียนทำแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

2. ผลวิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่อง พลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 84.77/85.63

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่เข้ารับการทดลองมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สามารถอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. เรื่องการพัฒนาชุดกิจกรรม การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพสามารถส่งเสริมการเรียนรู้วิชาสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เท่ากับ 84.77/85.63 เนื่องจากแบบฝึกหัดที่อยู่ในชุดกิจกรรม แต่ละชุดมีความยากง่ายใกล้เคียงกัน เมื่อนักเรียนได้ฝึกทำกิจกรรมเหล่านั้นแล้ว ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจมากยิ่งขึ้น ซึ่งดูผลจากคะแนนในแต่ละชุด มีคะแนนตั้งแต่ 8-10 คะแนน จึงทำให้คะแนนของนักเรียนในการทำ แบบฝึกหัดมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 84.77 แต่เมื่อนักเรียนทำ แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 85.63 อาจเนื่องมาจาก แบบทดสอบและแบบฝึกหัด มีความยากง่ายใกล้เคียงกัน และข้อสอบในแบบทดสอบ บางข้อคล้ายคลึงกับแบบฝึกหัดในชุดกิจกรรม และชุดกิจกรรมนี้ได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน มีค่าเท่ากับ IOC 1.67-1.00 ซึ่งสอดคล้องกับพนมพร คำคุณ (2556) ได้กล่าว ไว้ว่าชุดกิจกรรม เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่ครูเป็นผู้สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองตามความสามารถและความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยใช้แหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยครูเป็นผู้วางแผน กำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์การเรียนรู้ สิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนรู้ และในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษาเท่านั้น เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปได้ว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD เรื่องพลเมืองดีตามวิถีประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

การสร้างชุดกิจกรรมเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD ผู้สอนควรวางแผนให้ดี ในการสร้างชุดกิจกรรมในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ต้องสร้างให้ สอดคล้องกับเนื้อหาที่เรียนเรื่องนั้น ๆ และให้เหมาะสมกับเวลาและสถานที่ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้การดำเนินการจัดการเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพครบทุกขั้นตอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2545). **คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม พุทธศักราช 2545**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- ทีศนา แคมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ**. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พนมพร คำคุณ. (2556). **การพัฒนาชุดกิจกรรมวิทยาศาสตร์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ เรื่องการดำรงชีวิตของพืช เพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยใช้รูปแบบการสอนแบบวัฏจักรสืบเสาะหาความรู้**. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต. ฉะเชิงเทรา: มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์.
- วุฒิชัย สุขวิริยานนท์. (2549) **การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและทักษะกระบวนการกลุ่มของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการเรียนรู้แบบร่วมมือกันเรียนรู้รูปแบบ STAD**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สมรัก คำภาชี. (2555). **การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระเศรษฐศาสตร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4**. ปริญญาโท ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการเรียนการสอน). อุบลราชธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- Cronbach, L. J. (1970). **Essentials of Psychological Test**. (5th ed.). New York: Harper Collins.
- Rovinelli, R. J., & Hambleton, R. K. (1977). On the use of content specialists in the assessment of criterion-referenced test item validity. **Dutch Journal of Educational Research**. 2, 49-60.